

Wiadomości SIMP

INFORMATOR STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW POLSKICH

1926

„Dewizą Stowarzyszenia jest wytężona praca na polu techniki i wytwórczości, mająca na celu wyzyskanie bogactw przyrody ku zapewnieniu największego rozwoju gospodarczego i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej“

(Treść zaczerpnięta ze statutu SIMP z 1926 r.)

LIPIEC-SIERPIEŃ-WRZESIEŃ 2024

NR 7-9 (780-782)

W numerze relacja z X Dnia Mechanika SIMP

Spis treści

.....	1
Wstęp.....	4
Członkostwo w SIMP	5
Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 9 czerwca 2024 roku	6
<i>Wyniki XVII edycji konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku” (załącznik nr 1)</i>	<i>7</i>
Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 27 czerwca 2024 roku	10
<i>Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za 2023 rok (Załącznik nr 1) ...</i>	<i>11</i>
<i>Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie rozliczenia zysku Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich za 2023 rok (Załącznik nr 2)</i>	<i>11</i>
<i>Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie odpisu z zysku na działalność statutową za 2023 rok (Załącznik nr 3)</i>	<i>13</i>
<i>Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Stowarzyszenia za 2023 rok (Załącznik nr 4)</i>	<i>14</i>
Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 8 sierpnia 2024 roku	15
Sezon letni w Zamku Królewskim w Rydzynie, czyli podsumowanie aktywności w trzecim kwartale 2024 roku	17
X Dzień Mechanika SIMP – relacja z wydarzenia	20
Trendy w elektronice: Trochę techniki/elektroniki i dziedziny układów scalonych – czym są interposery? ...	24
Konkurs Mazowieckiego Uniwersytetu Dziecięcego – Ośrodek Rzecznawstwa i Postępu Technicznego SIMP-ZORPOT w Płocku jako organizator konkursu.....	27
Spotkanie przedstawicieli Makroregionu Dolnośląskiego SIMP w Legnicy.....	28
SIMP promotorem rywalizacji sportowej – relacja z 43. Rajdu Polskie Safari w Przasnyszu	30
Wyścig pojazdów „Le Mans 24 min VOLT SIMP”	32
XIII Warszawskie Dni Techniki pod hasłem „Warszawa – technika wczoraj, dziś, jutro” – relacja z wydarzenia	33
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich na 32. Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach	35
Z aktywności Oddziału SIMP w Gdańsku	37

<i>Seminarium naukowe i pokazy w laboratoriach Instytutu Maszyn Pływowych PAN w Gdańsku dla uczniów szkoły CONRADINUM</i>	37
<i>Udział Oddziału SIMP w Gdańsku w zakończeniu roku szkolnego w Szkołach Okrętowych i Technicznych CONRADINUM w Gdańsku</i>	39
Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu	41
<i>Spotkanie dla członków Oddziału SIMP w Kaliszu nt. Bezpieczeństwa technologii informatycznych</i>	41
<i>Udział członków SIMP w uroczystości z okazji 200-lecia fabryki sukna w Opatówku</i>	42
<i>Sekcja Poligrafów przy Oddziale SIMP w Kaliszu w Młynie Papierniczym w Dusznikach-Zdroju</i>	45
Z aktywności Oddziału SIMP w Łodzi: Wyjazd techniczno-turystyczny członków Oddziału do Wilna i Trok przez Białystok	53
Z aktywności Oddziału SIMP w Legnicy: Wyjazdowe spotkanie dla członków Oddziału w Zamku Królewskim w Rydzynie	58
Z aktywności Oddziału SIMP w Gliwicach	60
Z aktywności Oddziału SIMP w Szczecinie: relacja z 55. wycieczki techniczno-turystycznej zorganizowanej na 55-lecie Koła Portowego O/SIMP w Szczecinie przy Zarządzie Morskich Portów Szczecin i Świnoujście	62
Tytuł honoris causa dla Kolegi profesora Piotra Bielaczycy	64
Wspomnienie o Koledze Zenonie Chojnackim z Oddziału SIMP w Lesznie	66
Zapowiedzi konferencji naukowo-technicznych	67
Kronika stowarzyszeniowa	69

Wstęp

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy, Czytelnicy „Wiadomości SIMP”

Z poczuciem odpowiedzialności staramy się organizować warunki do rozwoju naszego Stowarzyszenia, kontynuujemy szeroko rozumianą działalność w kierunku cyfryzacji stymulującej zmiany na wielu poziomach zarządzania naszą organizacją. Zmieniamy się rozwijając cyfrową bazę obsługi Stowarzyszenia SORGA, która ułatwia aplikowanie nowych członków do SIMP, identyfikuje uprawnienia zawodowe, usprawnia wewnętrzną komunikację, ułatwia ewidencję składek i sprawozdawczość oraz pozwoli sprawnie wskazać liczebność delegatów z oddziałów na kolejne walne zjazdy. Po wielu miesiącach negocjacji w październiku została podpisana umowa na wdrożenie zintegrowanego systemu ERP opartego o platformę Enova365 firmy Soneta obsługującą finanse, księgowość, kadry, płace i usługi, umożliwiając profesjonalne zarządzanie organizacją.

Miniony kwartał działalności to, czas aktywności i inicjatyw inżynierskich popularyzujących naukę i technikę oraz interesujących spotkań wewnątrzorganizacyjnych integrujących środowiska specjalistów oraz przyjaciół i sympatyków naszego Stowarzyszenia.

W bieżącym numerze *Wiadomości SIMP* publikujemy ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP.

Przedstawiamy wydarzenia i przedsięwzięcia podejmowane w ramach działalności Zamku Królewskiego w Rydzynie, podsumowujące sezon letni.

Prezentujemy relację z X Dnia Mechanika SIMP, obchodzonego na pamiątkę zebrania konstytucyjnego powołującego Stowarzyszenie, które miało miejsce w dniu 28 czerwca 1926 roku na terenie Politechniki Warszawskiej. Dzień Mechanika to znaczące wydarzenie dla SIMP, które promuje utalentowanych i aktywnych twórców techniki oraz stwarza okazję do wzajemnej inżynierskiej wymiany doświadczeń.

W cyklu Trendy przekazujemy zainteresowanym Czytelnikom informacje i ciekawostki z zakresu elektroniki.

Przedstawiamy spotkanie Makroregionu Dolnośląskiego SIMP w Legnicy, które było okazją do budowania relacji między przedstawicielami Oddziałów SIMP, omówienia wspólnych działań i inicjatyw oraz wymiany doświadczeń w ramach działalności statutowej.

Relacjonujemy wydarzenia promujące rywalizację sportową, sportowe zmagania członków SIMP podczas rajdu w Przasnyszu oraz wyścigu pojazdów w Olsztynie.

Prezentujemy sylwetkę Kolegi profesora Piotra Bielaczycy, członka SIMP, który został uhonorowany zaszczytnym tytułem doktora honoris causa elitarnej uczelni.

We wspomnieniach przybliżamy sylwetkę Kolegi Zenona Chojnackiego z Oddziału SIMP w Lesznie, wieloletniego członka i działacza SIMP.

W zapowiedzi, zapraszamy do udziału w 51. Krajowej Konferencji Badań Nieniszczących pod hasłem „Nowoczesne badania nieniszczące podstawą bezpieczeństwa”, organizatorami której jest Polskie Towarzystwo Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej SIMP.

Szanowne Koleżanki i Szanowni Koledzy, Czytelnicy Wiadomości SIMP, dziękujemy za dalszą aktywną współpracę przy współredagowaniu czasopisma, będącego ważnym kanałem komunikacji wewnątrz Stowarzyszenia.

W imieniu zespołu redakcyjnego
prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski
Prezes SIMP

Członkostwo w SIMP

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. Ródzód Stowarzyszenia sięga 1926 roku (<https://simp.pl/>).

Wychodząc naprzeciw zainteresowaniu członkostwem w naszym Stowarzyszeniu, kontynuujemy szeroko rozumianą działalność stowarzyszeniową w perspektywie dalszego rozwoju i cyfryzacji indukującej zmiany na wielu poziomach zarządzania naszą organizacją. Zmieniamy się rozwijając cyfrową bazę obsługi Stowarzyszenia, która ułatwia aplikowanie nowych członków do SIMP i usprawnia wewnętrzną komunikację.

Zapraszamy do wstępowania w nasze szeregi!

Aby zostać członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich należy:

- zapoznać się ze statutem SIMP,
- dokonać zgłoszenia przez system SORGA <https://simp.sorga.pl/rekrutacja?r=Czlonkowie> lub

wypełnić deklarację członkowską i złożyć we właściwym terytorialnie biurze Oddziału SIMP <https://simp.pl/stowarzyszenie/oddzialy-simp/>

Zarząd Główny SIMP

Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 9 czerwca 2024 roku

1. Przyjęto protokół z zebrania Zarządu Głównego SIMP z 11 kwietnia 2024 r.
2. Zapoznano się z merytorycznym i organizacyjnym przygotowaniem narady kierownictwa SIMP z dyrektorami jednostek działalności gospodarczej naszego Stowarzyszenia i przedstawicielami firm współpracujących z SIMP na podstawie zawartych umów franczyzy, która odbędzie się w dniach 10 i 11 czerwca 2024 r.
3. Na wniosek Zarządu Oddziału SIMP w Rzeszowie podjęto decyzję o wykreśleniu z rejestru członków zbiorowych/wspierających firmę STAL-RES Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie.
4. Przyjęto rezygnację kol. prof. dr. hab. inż. Mariana Szczerka z funkcji redaktora naczelnego czasopisma TRIBOLOGIA i powołano na tę funkcję prof. dr. hab. inż. Jarosława Sępa, Prorektora Politechniki Rzeszowskiej, z dniem 1 czerwca 2024 r.
5. Na wniosek Głównej Komisji Konkursowej, zatwierdzono wyniki XVII edycji Ogólnopolskiego Konkursu SIMP na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 roku” (*załącznik nr 1*).
6. Na wniosek Głównej Komisji Konkursowej, zatwierdzono zmiany w Regulaminie Ogólnopolskiego Konkursu o Nagrodę i Dyplom Prezesa SIMP dla absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe „Technik Absolwent Roku”,
7. Na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej Rzeczoznawców SIMP i opiniowania biegłych sądowych, dokonano zmiany nazwy na Komisję Kwalifikacyjną Rzeczoznawców SIMP.
8. Na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej Rzeczoznawców SIMP zatwierdzono:
 - „Regulamin nadawania tytułów rzeczoznawczych SIMP”
 - „Regulamin Komisji Kwalifikacyjnej Rzeczoznawców SIMP”oraz
 - ustanowiono nowe specjalności rzeczoznawcze SIMP o numerach: 831 – Bezpieczeństwo maszyn i urządzeń, 711 – Rekonstrukcja i analizy zdarzeń drogowych, 713 – Pojazdy niekonwencjonalne, 724 – Systemy odnawialnych źródeł energii i 210 – Technologie przyrostowe,
 - wyrażono zgodę na dokonanie przez Komisję Kwalifikacyjną Rzeczoznawców SIMP dogłębnego przeglądu wszelkich spraw dotyczących rzeczoznawstwa w SIMP i próbę ich modernizacji na najbliższe lata.
9. Zapoznano się z:
 - wynikami finansowymi jednostek działalności gospodarczej SIMP oraz wpływami od firm franczyzowych za I kwartał 2024 r.,
 - liczbą członków indywidualnych w jednostkach organizacyjnych SIMP zarejestrowanych w systemie SORGA według stanu na dzień 28 maja 2024 r.,
 - pismami Prokuratury Okręgowej w Poznaniu o umorzeniu śledztwa dotyczącego kol. Zdzisława Molińskiego, byłego dyrektora Zamku SIMP w Rydzynie - jako czynu, który nie zawiera znamion czynu zabronionego,
 - decyzją Zespołu Orzekającego Głównego Sądu Koleżeńskiego SIMP w sprawie z wniosku kol. Adama Hiczuka przeciwko kol. Krzysztofowi Jankowskiemu – przewodniczącemu GKR SIMP o bezpodstawne domaganie się zwrotu dokumentacji z działań GKR SIMP w kadencji 2018-2022 oraz o użycie określenia „Akt oskarżenia” jako tytułu skargi,
 - przedstawionym przez kol. Artura Jewdosiuka projektem programu komputerowego dla rzeczoznawców SIMP.

10. Przyjęto do wiadomości informację kol. Zbigniewa Szukalskiego, dyrektora Zamku Królewskiego w Rydzynie o aktualnej sytuacji zamku i planach inwestycyjnych na lata 2024-2027.
11. Na wniosek Zarządu Oddziału SIMP w Szczecinie nadano Srebrną Honorową Odznakę SIMP kol. kol.: Henrykowi Hyżowieckiemu i Mirosławowi Kachnowiczowi oraz Dyplomy Uznania ZG SIMP kol. kol.: Hubertowi Binerowskiemu, Ryszardowi Klubie, Marianowi Kowalskiemu, Zbigniewowi Maciejewskiemu, Marianowi Nowakowi, Tadeuszowi Orlewiczowi, Stefanowi Skrzypcowi, Wiesławowi Wieczorkowi i Andrzejowi Żaczyńskiemu.
12. Na wniosek kol. Marii Mańkowskiej wyrażono zgodę na rozwiązanie umowy franczyzy z kol. Marią Mańkowską prowadzącą działalność gospodarczą pn. Ośrodek Doskonalenia Kadr SIMP w Białymstoku, podpisanej 14 grudnia 2004 r., z zachowaniem półrocznego okresu wypowiedzenia, tj. z dniem 31 grudnia 2024 r.
13. Na wniosek kol. Andrzeja Wojciechowskiego prowadzącego firmę franczyzową SIMP pn. Ośrodek Doradztwa i Szkoleń SIMP-ZORPOT mgr inż. Andrzej Wojciechowski w Bydgoszczy o przeniesieniu praw i obowiązków na kol. Przemysława Wojciechowskiego, wyrażono zgodę na podpisanie z kol. Przemysławem Wojciechowskim aneksu do ww. umowy franczyzy zmieniającego właściciela firmy z dniem 4 czerwca 2024 r.
14. Podjęto decyzję o rezygnacji z członkostwa SIMP w Międzynarodowym Towarzystwie Naukowym Badań Obróbki Mechanicznej (CIRP).
15. Wyrażono zgodę na przystąpienie Prezesa SIMP do Kapituły Konkursu o Nagrodę Jana Czochralskiego organizowanego przez Politechnikę Warszawską i sfinansowaniu statuetek w tym Konkursie.

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Wyniki XVII edycji konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku” (załącznik nr 1)

Lo-kata	Zgłaszający Oddział / Instytut	Nazwa firmy	Tytuł osiągnięcia	Autorzy osiągnięcia
<i>kategoria: prace i stanowiska naukowo-badawcze (N)</i>				
III	Oddział SIMP w Toruniu Koło Zakładowe SIMP	Sieć Badawcza Łukasiewicz -Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu	Opracowanie i wykonanie laboratoryjnego ciągu technologicznego do formowania oraz badania włókien wytwarzanych metodą z roztworu na mokro	mgr Adrian Bartnicki (15%) techn. Zygmunt Bartnicki (20%) mgr inż. Łukasz Borowski (15%) mgr inż. Paweł Cyprys (25%) inż. Maciej Sialkowski (25%)
Wyróżnienie	Oddział SIMP w Olsztynie	Wydział Nauk Technicznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie	Układ kontrolno-pomiarowy tunelu aerodynamicznego z otwartą przestrzenią pomiarową	dr inż. Wojciech Miąskowski (25%) dr inż. Krzysztof Nalepa (25%) dr inż. Paweł Pietkiewicz (25%) techn. Adam Olszewski (15%) mgr inż. Bartosz Moczulak (10%)

kategoria: osiągnięcia wdrożone w przemyśle (P)

I	Oddział SIMP w Rzeszowie	PZL Mielec a Lockheed Martin Company	Komputerowe wspomaganie wdrożenia produkcji kadłuba wielozadaniowego samolotu F-16 VIPER w PZL Mielec	mgr inż. Tomasz Koziół (10%) dr inż. Krzysztof Kulawik (10%) mgr inż. Dawid Kasprzyk, mgr inż. Jakub Skrzypek, mgr inż. Piotr Kosiński, mgr inż. Katarzyna Zaręba (35%) mgr inż. Tomasz Kasprzyk, mgr inż. Tomasz Gmyz, mgr inż. Michał Dębowski (10%) mgr inż. Karol Rybak, mgr inż. Piotr Kwarciany, mgr inż. Krystian Nykiel (35%)
II	Oddział SIMP w Koszalinie Koło Zakładowe SIMP	Meden-Inmed Sp. z o.o. w Koszalinie	E&A System + VUP W5W – System Usprawniania Ruchowego kończyn dolnych dla osób z nadwagą	dr inż. Wiesław Zinka (28%) dr inż. Jarosław Sieniawski (27%) dr inż. Łukasz Tomaszewski (7%) mgr inż. Daniel Oгородowczyk (15%) mgr inż. Jarosław Węgrzyn (13%) mgr inż. Marcin Stencel (10%)
III	Oddział SIMP w Toruniu Koło Zakładowe SIMP	Sieć Badawcza Łukasiewicz-Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu	Opracowanie i wykonanie linii technologicznej do granulacji z wylączarką dwuślimakową 2T42W do opracowanej wcześniej przez Ł-IMPiB technologii pianki XPE oraz biotworzyw	mgr Adrian Bartnicki (15%) techn. Zygmunt Bartnicki (15%) mgr inż. Łukasz Borowski (10%) mgr inż. Paweł Cyprys (10%) techn. Irena Ignaczak (10%) techn. Roman Plaskiewicz (10%) mgr inż. Stanisław Skotarczak (10%) dr inż. Andrzej Stasiak (20%)
Wyróżnienie	Oddział SIMP w Olsztynie	Zakład Urządzeń Technicznych UNIMASZ Sp. z o.o. w Olsztynie	Automatyczna linia do cięcia i zwijania bentomaty	mgr inż. Włodzimierz Bakun (25%) inż. Jacek Płucienniczak (25%) inż. Krzysztof Piotrowicz (25%) inż. Przemysław Pyszka (25%)
Wyróżnienie	Oddział SIMP w Rzeszowie Koło Zakładowe SIMP w Jaśle	Fabryka Armatur JA-FAR S. A. w Jaśle	Przepustnica kołnierзова podwójnie mimośrodowa 4493 z połączeniem kołowym walcowo wzdłużnym	mgr inż. Wojciech Płoskonka (80%) mgr inż. Mieczysław Nowak (20%)

kategoria: osiągnięcia wdrożone w rolnictwie, gospodarce żywnościowej i ochronie środowiska (R)

I	Oddział SIMP w Białymstoku Koło Terenowe SIMP	SaMASZ Sp. z o.o. w Zabłudowie	Kosiarka dyskowa czołowa z spulchniaczem i hydro odciążeniem XDF 351 SH	inż. Antoni Stolarski (10%) Kazimierz Karasek (30%) mgr inż. Karol Chraślowski (30%) mgr inż. Bartłomiej Rogowski (30%)
II	Oddział SIMP w Olsztynie	Zakład Urządzeń Technicznych UNIMASZ Sp. z o.o. w Olsztynie	Projekt oraz wdrożenie maszyny do cięcia skrzydeł indykich typ MCSI-64/200	inż. Wojciech Rogowski (50%) mgr inż. Tomasz Czapski (25%) Arkadiusz Nurzyński (25%)

III	Oddział SIMP w Białymstoku	Politechnika Białostocka	Autonomiczny system diagnostyczny dla maszyn rolniczych z platformą telemetryczną wspomaganą algorytmami sztucznej inteligencji	dr hab. inż. Arkadiusz Mystkowski (20%) dr inż. Michał Ostaszewski (10%) dr inż. Maciej Ciężkowski (10%) dr inż. Rafał Kociszewski (10%) dr inż. Adam Wolniakowski (10%) dr inż. Adam Kotowski (10%) dr hab. inż. Adam Idźkowski (10%) dr hab. inż. Zbigniew Kulesza (10%) inż. Kamil Guryń (10%)
<i>kategoria: prace wykonane w średnich szkołach technicznych (S)</i>				
I	Oddział SIMP w Bielsku-Białej	Technikum Nr 1 w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Żywcu	Prototyp modułowego systemu zwiększającego wydajność ogniw fotowoltaicznych w gospodarstwie domowym	techn. Kamil Widzyk (100%)
II	Oddział SIMP w Białymstoku	Zespół Szkół Zawodowych Nr 2 w Białymstoku	Robot pływający do zbierania odpadów z tworzyw sztucznych zalegających w zbiornikach wodnych	mgr inż. Andrzej Polecki (10%) Adam Dziekoński (15%) Piotr Klepacki (15%) Patrik Bałut (15%) Kamil Borodziuk (15%) Maciej Peślak (15%) Kacper Bednarek (15%)
III	Oddział SIMP w Rzeszowie	Zespół Szkół Technicznych im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Rzeszowie	Robot wielozadaniowy na podłożu gąsienicowym „Luster-18”	Stanisław Gajewski (80%), mgr inż. Barbara Gajewska (20%)
III	Oddział SIMP w Rzeszowie	Technikum TEB Edukacja w Rzeszowie	Rękawica – Kontroler VR	Karol Kowal (100%)
Wyróżnienie	Oddział SIMP w Rzeszowie	Technikum TEB Edukacja w Rzeszowie	Inteligentne Systemy Bezdotykowej (Gęstowej) Kontroli Komputerów	Krzysztof Ryś (100%)
Wyróżnienie	Oddział SIMP w Bielsku-Białej	Technikum Nr 1 w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Żywcu	Ekstruder do druku czekolady	Grzegorz Świątkowski (50%) Tomasz Habdas (50%)

Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 27 czerwca 2024 roku

1. Zapoznano się ze „Sprawozdaniem niezależnego biegłego rewidenta z badania rocznego sprawozdania finansowego SIMP za 2023 r.” oraz przyjęto do wiadomości „List do Zarządu Głównego SIMP”, zawierający zagadnienia do uporządkowania spraw finansowo-księgowych w SIMP.
2. Zatwierdzono „Wnioski Komisji Finansowej SIMP z dnia 25 czerwca 2024 r. do sprawozdania finansowego SIMP za 2023 rok”.
3. Podjęto uchwały w sprawach:
 - zatwierdzenia sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za 2023 r. (*załącznik nr 1*),
 - rozliczenia zysku Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich za 2023 r. (*załącznik nr 2*),
 - odpisu z zysku na działalność statutową za 2023 rok (*załącznik nr 3*),
 - przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Stowarzyszenia (*załącznik nr 4*).
4. Zatwierdzono ostateczne wykonanie wpływów i wydatków Zarządu Głównego SIMP za 2023 rok.
5. Zapoznano się z ostatecznymi wynikami finansowymi jednostek działalności gospodarczej SIMP, wpływami od firm franczyzowych i odpisami na rzecz Zarządu Głównego SIMP z tytułu prowadzonej działalności rzeczoznawczej i szkoleniowej za 2023 rok.
6. Zapoznano się z aktualną ofertą firmy Enology Sp. z o.o. Rzeszowie na zakup oraz wdrożenie systemu finansowo-księgowego Enova365 w SIMP. Ustalono, że w lipcu br. zostanie zorganizowane ostatnie przed wdrożeniem programu spotkanie z przedstawicielami tej firmy.
7. W związku z wypowiedzeniem umowy dzierżawy nieruchomości SIMP w Krakowie, ustalono, że zostanie przygotowany projekt umowy na administrowanie tą nieruchomością, z nowymi warunkami korzystnymi dla SIMP.
8. Na wniosek kol. Bogusława Przychockiego, prezesa Zarządu Spółki z o.o. Rzeczoznawcy Maszyn i Urządzeń oraz Środków Transportowych SIMPTECH z siedzibą w Opolu wyrażono zgodę na rozwiązanie umowy franczyzy z tą Spółką, zawartej w dniu 22 kwietnia 2006 r. z zachowaniem półrocznego okresu wypowiedzenia tj. z dniem 31 grudnia 2024 r.
9. Na wniosek kol. Zygmunta Domagały, prezesa Oddziału SIMP we Wrocławiu wyrażono zgodę na objęcie przez Prezesa SIMP patronatem Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej pn. „Napędy i sterowania hydrauliczne i pneumatyczne”, która odbędzie się w październiku 2025 roku.
10. Na wniosek kol. Piotra Brakowieckiego, promującego SIMP podczas rajdów samochodowych, wyrażono zgodę na sfinansowanie kolejnego startu w eliminacjach rajdowych mistrzostw Polski w kwocie 3.500, - zł. W ramach sponsoringu zostanie przygotowany film promocyjny o Stowarzyszeniu z przekazem, że SIMP jest organizacją inicjującą rozwój inżynierii mechanicznej w Polsce i dodatkowo wspiera sport.

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za 2023 rok (Załącznik nr 1)

U C H W A Ł A
Zarządu Głównego
Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z dnia 27 czerwca 2024 r.
w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za 2023 rok

Na podstawie § 33 pkt 6 statutu SIMP, Zarząd Główny SIMP, po zapoznaniu się ze sprawozdaniem finansowym Stowarzyszenia wraz z rachunkiem zysków i strat za 2023 rok i po dokonaniu badania tego sprawozdania przez Biegłego Rewidenta (ocena stanowi załącznik nr 1) - uchwała, co następuje:

1. Zatwierdza sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia za 2023 rok (załącznik nr 2). Bilans SIMP sporządzony na dzień 31.12.2023 r. zamyka się po stronie aktywów i pasywów kwotą 14 728 848,17 zł oraz rachunek zysków i strat wykazuje zysk netto w wysokości 1 136 146,11 zł.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Skarbnik SIMP
/-/
Tadeusz Pawłowski

Prezes SIMP
/-/
Tomasz Chmielewski

Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie rozliczenia zysku Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich za 2023 rok (Załącznik nr 2)

U C H W A Ł A
Zarządu Głównego
Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z dnia 27 czerwca 2024 r.
w sprawie rozliczenia zysku
Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich za 2023 rok

Na podstawie § 33 pkt. 6 statutu SIMP, Zarząd Główny SIMP, po zapoznaniu się ze sprawozdaniem finansowym Stowarzyszenia, które uzyskało zysk w kwocie 1 136 146,11 zł – uchwała, co następuje:

1. Zatwierdza się wnioski Komisji Finansowej SIMP, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

2. Ustala się następujący podział zysku wypracowanego przez jednostki organizacyjne SIMP:

2.1. Oddziały SIMP wypracowały łączny zysk w kwocie 122 858,43 zł.

Zysk Oddziałów SIMP za 2023 r. w kwocie 839 262,77 zł rozliczyć w księgach 2024 r. na zwiększenie funduszu wydzielonego Oddziałów SIMP, część zysku wypracowanego w 2023 r. przez Oddział SIMP w Gliwicach przeznaczyć na pokrycie straty z lat ubiegłych w kwocie 6 600,32 zł., natomiast straty za 2023 r. w kwocie 722 680,66 zł rozliczyć z funduszem wydzielonym Oddziałów SIMP. Straty Oddziału Biała Podlaska w kwocie 192,- zł; Chełm w kwocie 42,- zł oraz Ostrołęka w kwocie 90,- zł. rozliczyć w księgach 2024 r. i wykazać w bilansie w pozycji zysk/strata z lat ubiegłych do odpracowania w latach następnych.

2.2. Zysk Ośrodków Doskonalenia Kadr SIMP za 2023 r. w kwocie 430 531,26 zł zostanie rozliczony w następujący sposób:

- kwotę 170 870,13 zł stanowiącą udział wypracowanego zysku w 2023 r. przez Ośrodki Doskonalenia Kadr SIMP przekazać Oddziałom SIMP, które w księgach 2024 r. rozliczą z funduszami wydzielonymi Oddziałów SIMP;
- kwotę 32 781,81 zł. przekazać Oddziałowi SIMP w Krakowie, który posiada osobowość prawną z przeznaczeniem na działalność statutową Oddziału;
- kwotę 226 879,32 zł stanowiącą udział wypracowanego zysku w 2023 r. pozostawić w ZG SIMP.

2.3. Ośrodki Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego SIMP za 2023 r. wypracowały łączny zysk w kwocie 135 354,19 zł,

- zyski Ośrodków w łącznej w kwocie 213 808,41 zł (Koszalin w kwocie 98 642,04 zł, Toruń w kwocie 67 228,05 zł, Zielona Góra w kwocie 47 938,32 zł), zostaną rozliczone w następujący sposób:
kwotę 106 902,70 zł stanowiącą udział wypracowanego zysku w 2023 r. przez Ośrodki Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego SIMP Zarząd Główny SIMP przekaze Oddziałom SIMP, które w księgach 2024 r. rozliczą z funduszami wydzielonymi Oddziałów SIMP, kwotę 106 905,71 zł. stanowiącą udział wypracowanego zysku w 2023 pozostawić w ZG SIMP.
- zysk Ośrodka SIMP w Gorlicach w kwocie 7 308,89 zł rozliczyć stratę z lat poprzednich w księgach 2024 r. natomiast stratę Ośrodka w Starachowicach w kwocie 60 697,77 zł odpracować w następnych latach oraz stratę Domu Mechanika w Lublinie w kwocie 25 065,34 zł rozliczyć z funduszem wydzielonym Ośrodka w księgach 2024 r.

2.4. Zysk/strata pozostałych agend gospodarczych SIMP za 2023 rok zostaną rozliczone w następujący sposób:

- zysk redakcji czasopisma „Mechanik” za 2023 r w kwocie 2 690,05 zł rozliczyć w księgach 2024 r. z funduszem wydzielonym czasopisma;
- stratę redakcji „Tribologia” wchodzącą w skład Oficyny Wydawniczej SIMPRESS za 2023 r. w kwocie 783,13 zł rozliczyć z funduszem wydzielonym Redakcji w księgach 2024 r.;

- zyskiem redakcji czasopisma „WELDING TECHNOLOGY REVIEW” – Przegląd Spawalnictwa za 2023 r. w wysokości 94 267,36 zł pokryć stratę Redakcji z lat ubiegłych w kwocie 17 811,22 zł, pozostały zysk Redakcji w kwocie 76 456,14 zł rozliczyć z funduszem wydzielonym Redakcji w księgach 2024 r.;
 - zysk redakcji czasopisma „Badania Nieniszczące i Diagnostyka” za 2023 r. w wysokości 10 184,27 zł rozliczyć w księgach 2024 r. z funduszem wydzielonym czasopisma;
 - zysk wypracowany przez Zamek SIMP w Rydzynie za 2023 r. w wysokości 445 550,60 zł rozliczyć z funduszem wydzielonym Zamku w księgach 2024 r.
- 2.5. Strata ZG SIMP w kwocie 104 506,92 zł, zostanie rozliczona z otrzymanych należnych Zarządowi Głównemu SIMP odpisów z agend działalności gospodarczej SIMP w kwocie 333 785,03 zł. Po rozliczeniu, zysk w kwocie 229 278,11 zł zostanie przekięgowany na fundusz wydzielony ZG SIMP w księgach 2024 r.

Skarbnik SIMP

/-/

Tadeusz Pawłowski

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie odpisu z zysku na działalność statutową za 2023 rok (*Załącznik nr 3*)

U C H W A Ł A

Zarządu Głównego

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

z dnia 27 czerwca 2024 r.

w sprawie odpisu z zysku na działalność statutową

Na podstawie § 33 statutu SIMP – Zarząd Główny SIMP uchwala, co następuje:

§ 1

Wypracowany w 2023 roku przez jednostki działalności gospodarczej Stowarzyszenia zysk (dochód) przeznaczony będzie w 2024 roku w całości (100%) na działalność statutową SIMP.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie dniem podjęcia.

Skarbnik SIMP

/-/

Tadeusz Pawłowski

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Stowarzyszenia za 2023 rok (*Załącznik nr 4*)

U C H W A Ł A

Zarządu Głównego

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

z dnia 27 czerwca 2024 r.

w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Stowarzyszenia

W związku z zakończeniem badania sprawozdania finansowego Stowarzyszenia za 2023 r. oraz skierowanym przez biegłą rewident do Zarządu Głównego SIMP listem zawierającym uwagi w zakresie spraw finansowo-księgowych, w tym prowadzonej ewidencji środków trwałych przez jednostki organizacyjne Stowarzyszenia, na podstawie § 33 statutu SIMP, uchwała się co następuje:

§ 1

Zobowiązuje się jednostki organizacyjne SIMP do przeprowadzenia inwentaryzacji składników majątku SIMP obejmujących rzeczowe aktywa trwałe, wartości niematerialne i prawne oraz powołania w tym celu komisji inwentaryzacyjnych.

§ 2

Powołane komisje inwentaryzacyjne, w składzie: przewodniczący i dwóch członków komisji zobowiązane są do:

- 1) przeprowadzenia inwentaryzacji przy czynnym udziale osób materialnie odpowiedzialnych,
- 2) przestrzegania ogólnie obowiązujących przepisów o inwentaryzacji oraz zasad i sposobów postępowania określonych w instrukcji w sprawie gospodarki majątkiem Stowarzyszenia, inwentaryzacji majątku i zasad odpowiedzialności za powierzone mienie,
- 3) dokonania ostatecznej wyceny składników majątkowych,
- 4) wyjaśnienia w toku inwentaryzacji różnic między stanem rzeczywistym a stanem wykazanym w księgach rachunkowych oraz sporządzenia protokołu rozliczenia różnic inwentaryzacyjnych.

§ 3

Inwentaryzację należy przeprowadzić **według stanu na dzień 30 września 2024 r.**, w terminie **od 22 lipca 2024 r. do 4 października 2024 roku.**

§ 4

Po zakończeniu spisu, zobowiązuje się komisje inwentaryzacyjne do przekazania do biura Zarządu Głównego SIMP, **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31.10.2024 r.** kompletnej

dokumentacji inwentaryzacyjnej wraz z dokumentami OT i fakturami lub innymi dokumentami potwierdzającymi nabycie środków trwałych oraz przesłanie tabel amortyzacyjnych które, zawierają m.in. symbol KŚT, numer inwentarzowy, nazwę środka trwałego oraz datę przyjęcia do użytkowania wraz z numerem dowodu.

§ 5

Wykonanie uchwały powierza się przewodniczącym komisji inwentaryzacyjnych.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Skarbnik SIMP

/-/

Tadeusz Pawłowski

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Ustalenia i decyzje podjęte przez Zarząd Główny SIMP w dniu 8 sierpnia 2024 roku

1. Jednomyślnie przyjęto protokoły z zebrań Zarządu Głównego SIMP z 9 i 27 czerwca 2024 roku.
2. Na wniosek Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego 51. KKBN, wyrażono zgodę na objęcie przez SIMP patronatem 51. Krajowej Konferencji Badań Nieniszczących, która odbędzie się w dniach 15-17 października 2024 r. w Q Hotelu w Bielanych Wrocławskich.
3. Na wniosek Prezes FSNT-NOT, podjęto decyzję o udzieleniu wsparcia finansowego na zakup sprzętu inwalidzkiego, rehabilitacyjnego i ortopedycznego dla kadry naukowej i studentów Politechniki Kijowskiej, którzy utracili zdrowie na wojnie w obronie swojego kraju i przekazaniu kwoty 3.000, - zł. na wydzielone konto FSNT-NOT w Warszawie, podając jako cel „darowizna dla Politechniki Kijowskiej”.
4. Na wniosek Redaktora Naczelnego czasopisma „Tribologia”, powołano dr. hab. inż. Andrzeja Dzierwę, prof. uczelni na stanowisko zastępcy redaktora naczelnego tego czasopisma.
5. Na wniosek Zarządów Oddziałów SIMP nadano:
 - Złotą Honorową Odznakę SIMP kol. kol.: Dariuszowi Fydrychowi i Konradowi Matoliczowi (O/SIMP w Gdańsku),
 - Srebrną Honorową Odznakę SIMP kol. kol.: Jackowi Bielawskiemu, Krzysztofowi Branickiemu, Wojciechowi Kiełczyńskiemu, Tomaszowi Kozakowi, Łukaszowi Licznarskiemu, Aleksandrze Świerczyńskiej i Jackowi Zajączkowskiemu (O/SIMP w Gdańsku) oraz Tomaszowi Dorszowi (O/SIMP we Włocławku),
 - Brązową Honorową Odznakę SIMP kol. kol.: Teresie Filipek, Sławoszowi Lewandowskiemu, Lesławowi Ryszkowskiemu, Grzegorzowi Welke i Wiktorowi Wróblewskiemu (O/SIMP w Gdańsku) oraz Arkadiuszowi Charaszkiewiczowi, Elżbiecie Pawlak, Markowi Piaseckiemu, Sławomirowi Zakrzewskiemu i Janowi Wiesławowi Zdanowskiemu (O/SIMP we Włocławku).
6. Na wniosek Komisji Odznak i Wyróżnień SIMP nadano Odznakę im. Henryka Mierzejewskiego kol. Ryszardowi Osiewemu z Oddziału SIMP w Koszalinie.
7. W związku z wypowiedzeniem umowy dzierżawy nieruchomości SIMP w Krakowie kol. Janowi Zagórskiemu, ustalono:

- zlecić prawnikowi przygotowanie nowej umowy dzierżawy bądź aneksu do obowiązującej, które zabezpieczyłyby interes Stowarzyszenia z punktu widzenia finansowego oraz zobowiązywałyby dzierżawcę do rozpoczęcia remontów,
 - zlecić rzeczoznawcy ocenę stanu technicznego, zaproponowanie zakresu remontu tej nieruchomości oraz przygotowanie kalkulacji kosztów.
8. W wyniku dyskusji ustalono, że sprawę kol. R. Matusiaka należy jak najszybciej zakończyć i zobowiązano Prezesa SIMP, aby zwrócił się do mecenasa Jerzego Piwnika z prośbą o przedstawienie propozycji rozwiązania sprawy z punktu widzenia prawa. Po ich otrzymaniu i omówieniu na zebraniu Zarządu Głównego SIMP, zostaną podjęte odpowiednie decyzje.
9. Przyjęto do wiadomości propozycje Prezesów Oddziałów SIMP mających trudną sytuację finansową i/lub niską aktywność w zakresie działalności statutowej w sprawie ewentualnej zmiany statusu tych jednostek w Koła Terenowe SIMP:
10. Przyjęto informację Przewodniczącego Komisji ds. Współpracy ze Służbami Mundurowymi o planowanych wystąpieniach członków Komisji podczas Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Współpraca przedsiębiorstw sektora obronnego z cywilnymi przedsiębiorstwami i jednostkami badawczo-rozwojowymi. Partnerstwo publiczno-prawne”, która odbędzie się 3 września 2024 r. w ramach Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach.

Prezes SIMP

/-/

Tomasz Chmielewski

Sezon letni w Zamku Królewskim w Rydzynie, czyli podsumowanie aktywności w trzecim kwartale 2024 roku

Miesiące letnie, pomimo, wydawałoby się, pozornego okresu wakacyjnego, są dla Zamku czasem wzmożonej aktywności związanej głównie z obsługą wszelkich imprez komercyjnych.

Lipiec przebiegał z jednej strony w klimacie kolejnych turnusów spod szyldu *Harrego Pottera* oraz przyjęć weselnych, z drugiej natomiast dotyczył działań promocyjnych, w ramach, których odbyły się dwie realizacje filmowe. A mianowicie, jedna dotyczyła materiału promocyjnego dla Wielkopolskiego Urzędu Marszałkowskiego w związku z 20-leciem wejścia Polski do UE, natomiast druga fabularyzowanego dokumentu związanego z biografią Antoniego Patka, wielkiego patrioty i twórcy najdroższej marki zegarków Patek Philippe. Z uwagi na to, iż marka ta jest marką najwykwintniejszych zegarków szwajcarskich, na plan filmowy do zamku przybyła Pani Ambasador Szwajcarii. W obydwu przypadkach prezentacja Zamku Królewskiego w Rydzynie, była bardzo wyrazista.

Na zdjęciu Sala Rycerska - „klaps filmowy” do sceny filmu o Antonim Patku

Również w lipcu realizowane były działania promocyjne za pośrednictwem kanałów internetowych, promujące zarówno sam zamek jako obiekt turystyczny, jak i jego ofertę hotelowo-gastronomiczną.

Sierpień należał do najobfitszych od wielu lat miesięcy pod względem realizacji licznych imprez komercyjnych. Złożyły się na to nie tylko typowe imprezy firmowe czy też prywatne, ale również wydarzenia plenerowe. Największym wydarzeniem była zrealizowana w parku za Zamkiem impreza pod nazwą: Dzień Powiatu Leszczyńskiego, w której uczestniczyło ponad dwa tysiące osób. Wśród wielu wykonawców, którzy pojawili się na scenie, najbardziej oczekiwanym był występ Jacka Stachurskiego wraz z zespołem. Impreza trwała do godziny 24:00 w piątek, jednak cały teren parku musiał zostać uprzątnięty do rana, gdyż następnego dnia w sobotę odbywała się kolejna impreza plenerowa zorganizowana dla Kolei Wielkopolskich. Aby uczestnicy mogli dotrzeć na imprezę do Leszna, a następnie do Rydzyny, zadysponowano specjalny pociąg, a następnie kilka autokarów, które przewiozły uczestników bezpośrednio do parku za zamkiem.

Sierpień to również miesiąc postępów prac malarskich w Sali Wielka Alkova. Zakończono prace przy jednym z dwóch największych malowideł wchodzących w skład kompozycji jakim są Orszak weselny Amfitryty i Posejdona. Całość składa się z 10 malowideł ściennych.

Sierpień to również miesiąc postępów prac malarskich w Sali Wielka Alkova. Zakończono prace przy jednym z dwóch największych malowideł wchodzących w skład kompozycji jakim są Orszak weselny Amfitryty i Posejdona. Całość składa się z 10 malowideł ściennych.

sufitowych. Na przełomie sierpnia i września rozpoczęto prace przy kolejnych 3 malowidłach, które prowadzono równolegle przez cały kolejny miesiąc. Postępy ich realizacji są imponujące. Obecnie możemy powiedzieć, iż mamy już niemal 7 zakończonych malowideł, a więc do zamknięcia całości pozostają jeszcze 3, które planujemy zakończyć do końca br.

Wraz z początkiem września ruszyły w Zamku kolejne prace konserwatorsko- restauratorskie realizowane przez Fundację Zamek w Rydzynie. Z uwagi na dofinansowanie z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w kwocie 796.000 złotych oraz dofinansowanie Gminy Rydzyna w kwocie 50.000 złotych możliwe było rozpoczęcie czterech zadań, w tym:

- prace budowlane przy elewacji ryzalitu północnego - partia wejściowa zamku,
 - prace restauratorskie przy portalu i otoczeniu z piaskowca,
 - prace rekonstrukcyjne małego plafonu w Sali Wielka Alkova,
 - prace przy kompozycji elementów dekoracyjnych plafonu centralnego Sali Wielka Alkova.
- Wszystkie wymienione zadania planujemy zakończyć do końca bieżącego roku. W przypadku Sali Wielka Alkova będzie to zakończenie prac sztukatorskich oraz malarskich w tej Sali. W przypadku elewacji jest to pierwszy etap, gdyż w przyszłym roku planowane są dalsze prace budowlane przy całej elewacji północnej oraz zachodniej.

Miesiąc wrzesień to również okres obfitujący w przyjazdy turystyczne, wesela oraz wydarzenia firmowe. Bardzo cieszymy się, iż w tym czasie mogliśmy gościć członków SIMP z trzech naszych Oddziałów, które odwiedziły Zamek Królewski w Rydzynie i okolice. Jako pierwszych, gościliśmy Koleżanki i Kolegów z Oddziału w Poznaniu, którzy przybyli do zamku 6 września. Po części oficjalnej wysłuchaliśmy koncertu muzyki country *(na zdjęciu koncert muzyki country na zakończenie spotkania z Koleżankami i Kolegami z Poznania)*, a spotkanie zakończyło się biesiadą grillową. W weekend 21-22 września br. gościliśmy Koleżanki i Kolegów z Oddziału w Gliwicach, którzy poza pobytem na naszym obiekcie, zwiedzili także Browar w Bojanowie oraz Muzeum Młynarstwa i Rolnictwa w Osiecznej. Wizytę w zamku dopełnił niedzielny udział w koncercie Chóru Novum. Miesiąc wrzesień zakończyliśmy spotkaniem z Koleżankami i Kolegami z Oddziału w Legnicy, których gościliśmy w dniach: 28-29 września.

Wraz z Gośćmi przybył zespół muzyczny: Trio Łódzko-Chojnowskie, który wykonał znane utwory Jacka Kaczmarskiego. Sobotnie spotkanie zakończyło się biesiadą przy ognisku i grillu przy Domku Ogrodnika.

Ponieważ kolejna relacja z Zamku Królewskiego będzie miała miejsce na zakończenie roku, już teraz pragnę zaprosić Koleżanki i Kolegów na najbliższą edycję Koncertów Noworocznych, które odbywać się będą przez trzy kolejne niedziele 2025 roku. Będą to koncerty jubileuszowe z okazji 40-lecia Capelli Zamku Rydzynskiego. Spotkania będą również okazją do tego, aby zobaczyć postępy prac renowacyjnych, a przede wszystkim podziwiać świeżo odrestaurowaną Salę Wielka Alkova.

Czy to przy okazji koncertów, czy też przy każdej innej, zawsze serdecznie zapraszamy do Zamku Królewskiego w Rydzynie, miejsca reprezentacyjnego SIMP.

Opracował:
Zbigniew Szukalski
Dyrektor Zamku Królewskiego w Rydzynie

Największy z Wielkopolskich zamków, jest jednym z najlepszych miejsc na konferencje, szkolenia i imprezy firmowe.

9 historycznych sal konferencyjnych

12 ha park z lustrem wodnym

47 pokoi hotelowych 3*

Własna gastronomia

Zamek Królewski w Rydzynie, Pl. Zamkowy 1, 64-130 Rydzyna,
tel.: 65 529 50 40, 603 517 817
www.zamek-rydzyna.com.pl, e-mail: zamek@zamek-rydzyna.com.pl

X Dzień Mechanika SIMP – relacja z wydarzenia

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich SIMP od lat promuje utalentowanych i aktywnych twórców techniki inicjując synergii pokoleń, łącząc entuzjazm i dynamikę młodych pokoleń techników z wiedzą doświadczonych inżynierów. Liderom interdyscyplinarnego zawodu jakim jest inżynier mechanik przyznawany jest honorowy tytuł *Inżyniera Mechanika Roku*, a laureatom ogólnopolskiego konkursu SIMP na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku” prestiżowe wyróżnienia.

Obchodzony w dniu 20 września br. *X Dzień Mechanika SIMP* był okazją do uhonorowania i prezentacji dokonań *Inżyniera Mechanika 2024 Roku* oraz podsumowania *XVII edycji ogólnopolskiego konkursu SIMP na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku”*.

Tradycja obchodzenia Dnia Mechanika SIMP zaczęła się stosunkowo niedawno, wiąże się z decyzją Zarządu Głównego SIMP, który z okazji 85-lecia powołania Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz 130. rocznicy urodzin prof. Henryka Mierzejewskiego, założyciela i pierwszego prezesa SIMP, uchwalił z dnia 28 maja 2011 roku ustanowić Dzień Mechanika SIMP. Dzień ten, zgodnie z intencją Zarządu Głównego Stowarzyszenia jest corocznie obchodzony na pamiątkę zebrania konstytucyjnego powołującego Stowarzyszenie, co miało miejsce w dniu 28 czerwca 1926 roku na terenie Politechniki Warszawskiej (historia Dnia Mechanika na <https://simp.pl/dzialalnosc/dzien-mechanika/>).

Gospodarzem uroczystości, która odbyła się na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej był prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, dziekan Wydziału MT i jednocześnie prezes SIMP.

Na zdjęciu prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski podczas wystąpienia

Tegoroczne wydarzenie zgromadziło ponad 60 uczestników, w tym laureatów i wyróżnionych, członków Zarządu Głównego SIMP, członków honorowych, przedstawicieli jednostek organizacyjnych SIMP oraz zaproszonych gości.

Spotkanie prowadził kol. Janusz Kowalski, członek Oddziału Warszawskiego SIMP i jedno-

cześnie redaktor naczelny Biuletynu Informacyjnego FSNT-NOT. Wsparcie informatyczne zapewnił nasz kolega Przemysław Połaski z Redakcji Przeglądu Spawalnictwa Agendy Wydawniczej SIMP. Po powitaniu uczestników i wystąpieniu prof. dr hab. inż. Tomasza Chmielewskiego, prezesa SIMP, głos zabrał prof. dr hab. inż. Robert Zalewski, prorektor ds. studenckich Politechniki Warszawskiej (*na zdjęciu Prorektor ds. studenckich PW podczas wystąpienia*) (<https://www.wip.pw.edu.pl/>)

Kolejnym punktem była prezentacja laureata Inżyniera Mechanika 2024 Roku, którym został *dr hab. inż. Mariusz Tryznowski* z Oddziału Warszawskiego SIMP za „**Opracowanie konstrukcji, budowę i wdrożenie do produkcji inteligentnego systemu wytwarzania cieczy zagęszczanych ścinaniem**”.

Uhonorowanemu tytułem Inżyniera Mechanika Roku 2024 wręczono statuetkę, którą przekazali prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz prof. dr hab. inż. Robert Zalewski, prorektor ds. studenckich PW.

Wręczenie statuetki Inżyniera Mechanika Roku 2024 dr. hab. inż. Mariuszowi Tryznowskiemu przez prof. dr hab. inż. Tomasza Chmielewskiego (od lewej) i prof. dr hab. inż. Roberta Zalewskiego (od prawej)

Podczas swojej prezentacji, laureat dr hab. inż. Mariusz Tryznowski

przeprowadził eksperyment z udziałem młodych adeptów sztuki inżynierskiej, w którym udowodnił skuteczność działania nowatorskiej technologii (na zdjęciu młodzi adepci sztuki inżynierskiej podczas eksperymentu). Innowacyjne rozwiązanie zostało już wdrożone i wykorzystywane w produkcji m.in. kamizelek balistycznych, sprzętu sportowego i innych produktów, które służą ochronie przed uderzeniem.

Następnie po krótkim wystąpieniu dr inż. Wiesława Krzymienia, przewodniczącego Komisji Konkursowej na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne Roku,” wręczone zostały statuetki i dyplomy laureatom XVII edycji Ogólnopolskiego Konkursu SIMP na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku”. Wręczenia dokonali Prezes SIMP, Przewodniczący Komisji Konkursowej oraz Prorektor ds. studenckich PW.

Statuetki za osiągnięcia w poniższych kategoriach otrzymali:

w kategorii: **prace i stanowiska naukowo-badawcze**

- **III miejsce** - zespół Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu za osiągnięcie pn. **„Opracowanie i wykonanie laboratoryjnego ciągu technologicznego do formowania oraz badania włókien wytwarzanych metodą z roztworu na mokro”**

- **wyróżnienie** - autorzy projektu z Wydziału Nauk Technicznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie za osiągnięcie pn. **„Układ kontrolno-pomiarowy tunelu aerodynamicznego z otwartą przestrzenią pomiarową”;**

w kategorii: **osiągnięcia wdrożeniowe w przemyśle**

- **I miejsce** - zespół autorski PZL Mielec i Lockheed Martin Company za osiągnięcie pn. **„Komputerowe wspomaganie wdrożenia produkcji kadłuba**

wielozadaniowego samolotu F-16 VIPER w PZL Mielec”

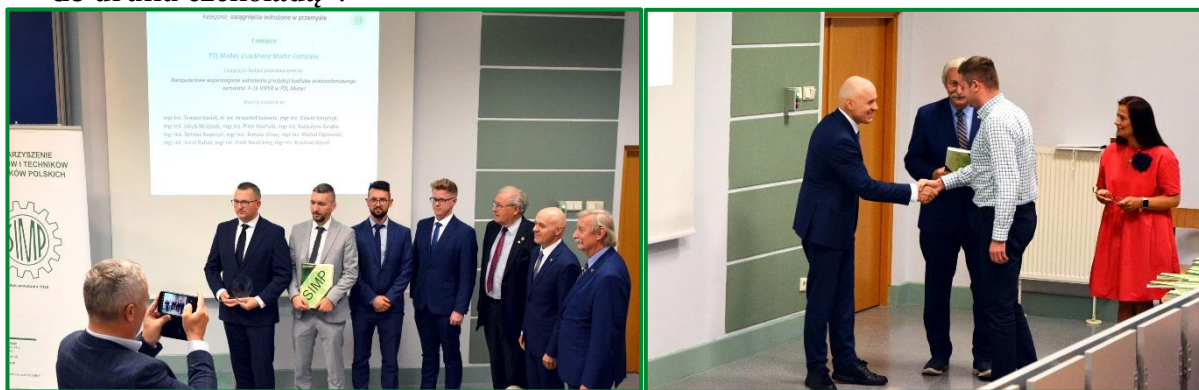
- *II miejsce* - zespół z Meden-Inmed Sp. z o.o. w Koszalinie za osiągnięcie pn. **E&A System + VUP W5W – System Usprawniania Ruchowego kończyn dolnych dla osób z nadwagą**
- *III miejsce* - zespół Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników w Toruniu za osiągnięcie pn. **„Opracowanie i wykonanie linii technologicznej do granulacji z wyciągarką dwuślimakową 2T42W do opracowanej wcześniej przez Ł-IMPiB technologii pianki XPE oraz biotworzyw”**
- *wyróżnienia* - Zakład Urządzeń Technicznych UNIMASZ Sp. z o.o. w Olsztynie za osiągnięcie pn. **„Automatyczna linia do cięcia i zwijania bentomaty”** oraz Fabryka Armatur JAFAR S. A. w Jaśle za osiągnięcie pn. **„Przepustnica kolnierzowa podwójnie mimośrodowa 4493 z połączeniem kołowym walcowo wzdłużnym”**

w kategorii: *osiągnięcia wdrożone w rolnictwie, gospodarce żywnościowej i ochronie środowiska*

- *I miejsce* - firma SaMASZ Sp. z o. w Zabłudowie za osiągnięcie pn. **„Kosiarkę dyskową czołową ze spulchniaczem i hydro odciążeniem XDF 351 SH”**
- *II miejsce* - Zakład Urządzeń Technicznych UNIMASZ Sp. z o.o. w Olsztynie za osiągnięcie pn. **„Projekt oraz wdrożenie maszyny do cięcia skrzydeł indyczych typ MCSI-64/200”**
- *III miejsce* zespół z Politechniki Białostockiej Wydział Elektryczny za osiągnięcie pn. **„Autonomiczny system diagnostyczny dla maszyn rolniczych z platformą telemetryczną wspomagana algorytmami sztucznej inteligencji”**

w kategorii: *prace wykonane w średnich szkołach technicznych*

- *I miejsce* - Kamil Widzyk, tegoroczny absolwent Technikum Nr 1 w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Żywcu za osiągnięcie pn. **„Prototyp modułowego systemu zwiększającego wydajność ogniw fotowoltaicznych w gospodarstwie domowym”**
- *II miejsce* - zespół z Zespołu Szkół Zawodowych Nr 2 w Białymstoku za osiągnięcie pn. **„Robot pływający do zbierania odpadów z tworzyw sztucznych zalegających w zbiornikach wodnych”**
- *III miejsce* - zespoły ze szkół: Zespołu Szkół Technicznych im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Rzeszowie za osiągnięcie pn. **„Robot wielozadaniowy na podłożu gąsienicowym "Luster-18"”** oraz Technikum TEB Edukacja w Rzeszowie za osiągnięcie pn. **„Rękawica – Kontroler VR”**
- *wyróżnienia* - Technikum TEB Edukacja w Rzeszowie za osiągnięcie pn. **„Inteligentne Systemy Bezdotykowej (Gęstowej) Kontroli Komputerów”** oraz Technikum Nr 1 w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Żywcu za osiągnięcie pn. **„Ekstruder do druku czekoladą”**.

Wręczenie nagród laureatom ogólnopolskiego konkursu SIMP
na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku” przez Prezesa SIMP i Przewodniczącą Komisji

Następny punkt w programie wydarzenia poświęcony był prezentacjom osiągnięć laureatów najwyższych lokat w poszczególnych kategoriach.

– *W mojej ocenie największą wartością tego konkursu, docenianą również przez laureatów, jest jego ogólnokrajowy zasięg. Staramy się promować nowoczesne rozwiązania i inżynierię mechaniczną, ale przede wszystkim eksponować szeroko laureatów i ich osiągnięcia. To są dojrzały inżynierowie, często z dużym doświadczeniem i dorobkiem zawodowym, ale też osoby, które dopiero rozpoczynają swoją karierę inżynierską. Są to absolwenci bądź uczniowie szkół średnich technicznych których dokonania już teraz są rzeczywiście spektakularne. Chcemy, aby ich osiągnięcia były szeroko rozpoznawalne* – podsumował wydarzenie prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP.

Na zakończenie spotkania, uczestnicy X Dnia Mechanika udali się na poczęstunek przygotowany w jednej z sal Wydziału MT PW.

Dziękujemy wszystkim za obecność i zapraszamy na kolejną edycję w przyszłym roku. Laureatom gratulujemy rozległej wiedzy i umiejętności jej stosowania, życzymy wielu kolejnych sukcesów w rozwoju własnym oraz w rozwoju techniki.

Zachęcamy Czytelników do obejrzenia relacji filmowej z wydarzenia na <https://www.youtube.com/watch?v=b4AO8Q3GCRw>

oraz

zapraszamy do odwiedzenia naszej strony <https://simp.pl/dzialalnosc/konkursy/>

Pisali o nas <https://liderzyinnowacyjnosci.com/simp-laczy-pokolenia/...>

Opracowali:
Zespół redakcyjny WS
oraz Janusz Kowalski Członek OW SIMP

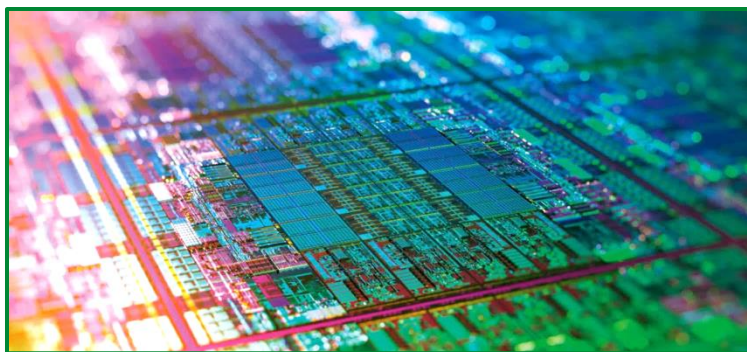

Trendy w elektronice: Trochę techniki/elektroniki i dziedziny układów scalonych – czym są interposery?

W niniejszym artykule prezentujemy Czytelnikom *Wiadomości SIMP* informacje dotyczące *interposerów* na podstawie materiału opublikowanego na łamach portalu branżowego *ElektronikaB2B.pl* w dziale *Technika* (20 lipca 2024 r.). Materiał strictly techniczny adresowany jest nie tylko do profesjonalistów związanych z branżą elektroniki, ale również wszystkich zainteresowanych, chcących poszerzyć wiedzę na temat specyfiki interposerów.

Czym są interposery? Autor: Monika Jaworowska

Postęp w dziedzinie układów scalonych nastąpił m.in. dzięki rozwojowi technik ich pakowania, które umożliwiły budowanie struktur heterogenicznych. Na to z kolei pozwoliło wprowadzenie specjalnych przekładek, interposerów, służących do łączenia komponentów różnego typu. Są one odpowiednikiem płytek drukowanych w skali mikro. W porównaniu z PCB

zapewniają większą elastyczność. Z drugiej strony brakuje narzędzi do ich projektowania, ponieważ są stale rozwijane, a nie są standaryzowane. Dlatego zazwyczaj interposery są projektowane indywidualnie, pod kątem konkretnych struktur półprzewodnikowych, podłoży i obudów.

Interposery pozwalają na połączenie komponentów, których bez ich pośrednictwa nie sposób połączyć ze sobą ze względu na występujące pomiędzy nimi różnice w technologiach wykonania, specyfikacjach parametrów elektrycznych lub rozmiarach. Zasadniczo mają kilka funkcji: stanowią podłoże do montażu struktur półprzewodnikowych, zapewniają połączenia elektryczne pomiędzy nimi, doprowadzają do nich zasilanie, scalają heterogeniczne struktury z obudową.

Interposery zatem nie tylko stanowią mechaniczne podparcie, ale i płaszczyznę do rozprowadzenia sygnałów, pomiędzy poszczególnymi funkcjonalnymi strukturami półprzewodnikowymi (poziomo), jak i między nimi a wyjściami obudowy (w pionie). Dzięki temu w zasadzie wyeliminowana zostaje potrzeba prowadzenia połączeń typu *wire bonding* – przekładki zapewniają alternatywę w postaci krótszych, a zatem mniej stratnych połączeń, które można również prowadzić gęściej niż w technice *wire bonding*.

Ich wprowadzenie było krokiem milowym w rozwoju technologii pakowania 2,5D i 3D. W zasadzie to przekładki umożliwiły ich rozwój na skalę, jaką obserwowaliśmy w ostatnich latach. Interposery stanowiły odpowiedź na rosnące zapotrzebowanie na rozwiązania, które umożliwiłyby zwiększenie gęstości połączeń, czemu nie mogły sprostać tradycyjne podłoża ani techniki, jak *wire bonding*.

Zalety interposerów

Nie oznacza to jednak, że była to nowość. Interposery były bowiem testowane przez ponad 20 lat, a firmy jak IBM i AT&T pracowały nad nimi już w latach 80. zeszłego wieku. Wówczas się nie upowszechniły ze względu na dostępność tańszych alternatyw, choć o mniejszej gęstości połączeń, która wtedy była jednak wystarczająca. Jednymi z pierwszych

komponentów z przekładkami były układy FPGA firmy Xilinx z serii Virtex-7 2000T wprowadzone na rynek w 2011 roku.

Interposery mają wiele zalet. Jest to przede wszystkim wspomniana już duża gęstość połączeń. Poza tym w przypadku wykonania struktur półprzewodnikowych i przekładek z tego samego materiału, krzemu, uzyskujemy dopasowanie ich współczynników rozszerzalności termicznej. Zgodność CTE (*Coefficient of Thermal Expansion*) daje pewność, że w przypadku wahań temperatury zachowana zostanie ciągłość połączeń między nimi.

Ponadto dzięki krótszym połączeniom, w porównaniu do tych w technice wire bonding, poprawiają się elektryczne oraz termiczne parametry układów scalonych – m.in. im krótsze są ścieżki, tym lepsza jest jakość sygnału, a dzięki mniejszej rezystancji również mniejsze straty mocy. Ważna jest także możliwość wbudowania w przekładki pasywnych i aktywnych komponentów.

W interposery wbudowuje się przelotki TSV (*Through Silicon Vias*). Są one prowadzone pionowo. Wyróżnia je bardzo duży współczynnik kształtu (*aspect ratio*), czyli stosunek ich głębokości do średnicy – mogą mieć nawet 200 mikrometrów głębokości przy średnicy zaledwie 20 mikrometrów, czyli być nawet dziesięciokrotnie głębsze niż szersze. Główne etapy procesu produkcji przelotek TSV to: trawienie, osadzanie warstwy dielektryka, która izoluje przelotkę od krzemowego podłoża, osadzanie warstwy materiału zapobiegającej dyfuzji między dielektrykiem a miedzią, wypełnienie przelotki miedzią, usunięcie nadmiaru miedzi.

W strukturze interposerów można również wyróżnić obszar RDL (*Redistribution Layer*), czyli górną warstwę, w której połączenia prowadzone są horyzontalnie. W taki sposób łączone są ze sobą poszczególne struktury scalone, jak również ich wyprowadzenia z przelotkami TSV. Warstwę RDL wykonuje się przez warstwowe naprzemienne nanoszenie powłok z tlenku krzemu i wytrawianie miedzianych ścieżek.

Najniższą warstwę stanowi metalizacja UBM (*Under Bump Metalization*). Łączy ona ścieżki w obrębie RDL oraz wyprowadzenia przelotek TSV z kulkami lutowniczymi. Metalizacja dodatkowo zapobiega dyfuzji między stopem lutowniczym a miedzią i stanowi mechaniczne podparcie. Zwykle materiałem do wykonania podkładek UBM jest nikiel.

Interposery pasywne czy aktywne?

Interposery pasywne stanowią mechaniczne podparcie struktur scalonych i zapewniają komunikację między nimi i między nimi a wyprowadzeniami obudowy. Nie ma możliwości zintegrowania z nimi komponentów aktywnych – w przekładki pasywne wbudowuje się jedynie połączenia. To ogranicza ich funkcjonalność do opisanej wyżej. Dobrą stroną tego ograniczenia jest większe niż w przypadku interposerów aktywnych zagęszczenie połączeń – dzięki temu, że nie występują w nich wbudowane komponenty, które prowadząc przelotki TSV, trzeba by omijać, przestrzeń w obrębie przekładki nie jest marnotrawiona.

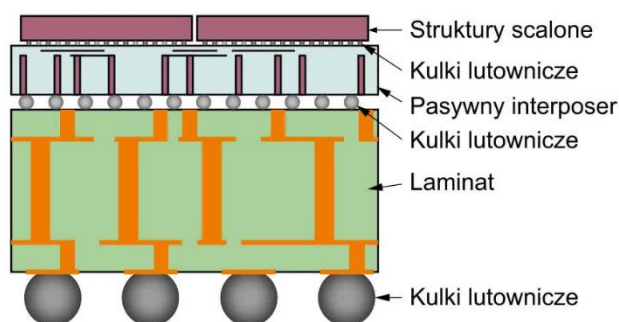
Interposery aktywne również stanowią mechaniczne podparcie i podłoże do prowadzenia połączeń elektrycznych. W tego typu krzemowe przekładki są, poza tym wbudowywane w pełni funkcjonalne komponenty. Z tego wynika mniejsza gęstość rozmieszczenia przelotek TSV. To jest spowodowane tym, że wymagany jest odstęp bezpieczeństwa (*keep out zone*), wynoszący typowo co najmniej 20 mikrometrów, dookoła każdej z przelotek. W obszarze wyznaczonym przez taki promień nie można nic wbudowywać. W przeciwnym razie naprężenia spowodowane różnicami współczynników rozszerzalności cieplnej krzemu i miedzi mogą uszkodzić zintegrowane komponenty umieszczone za blisko przelotek TSV. Zwiększa to ilość niewykorzystanej przestrzeni w obrębie interposera, co ostatecznie zmniejsza gęstość połączeń.

Interposery krzemowe

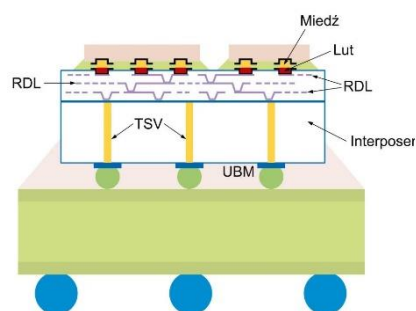
Przekładki wykonuje się z różnych materiałów. Popularne są interposery: krzemowe, organiczne i szklane. Każdy z tych materiałów ma zalety, ale także ograniczenia wynikające z jego elektrycznych, mechanicznych oraz termicznych właściwości.

Interposery krzemowe odegrały decydującą rolę w rozwoju technologii pakowania 2,5D i 3D. Są sprawdzonym rozwiązaniem, które zostało wykorzystane w wielu układach scalonych. Szczególnie sprawdziły się w tych o dużej mocy obliczeniowej o strukturze heterogenicznej, w której w obrębie jednej przekładki zintegrowano układy logiczne oraz pamięci. Główne wyzwania w ich przypadku dotyczą wykonywania przelotek TSV i właściwości termicznych. Oprócz tego ich upowszechnianie się hamuje koszt.

Szacuje się, że interposery krzemowe mogą zwiększyć cenę pojedynczego układu scalonego nawet o kilkadziesiąt dolarów. To jak dotychczas ograniczało ich wykorzystanie do układów scalonych na potrzeby komunikacji i serwerów, dla których to parametry wydajnościowe są priorytetem. Koszt wciąż prawdopodobnie będzie głównym czynnikiem ograniczającym popularność przekładek z krzemu. Dlatego prowadzone są prace nad jego obniżeniem, jak również materiałami alternatywnymi, jak przekładki szklane.

Rys. 1. Interposer pasywny

Rys. 2. Struktura wewnętrzna interposera

Interposery ze szkła i organiczne

Szklane przekładki mają przewagę nad obydwoma konkurencyjnymi materiałami – zapewniają większą gęstość połączeń niż interposery organiczne, a zarazem są znacznie tańsze w porównaniu z tymi z krzemu o analogicznej gęstości połączeń. W związku z tym prognozuje się, że rosnąć będzie liczba typów komponentów, w które wbudowuje się szklane przekładki, na przykład zaawansowane układy scalone dla komunikacji, pamięci HBM (*High Bandwidth Memory*), w technologii optical computing. Poza tym interposery z tego materiału znajdują zastosowanie w tańszych komponentach, na przykład w układach MEMS, czujnikach, układach analogowych.

Atrakcyjność szklanych przekładek wynika przede wszystkim z niższej ceny tego materiału i tego, że są dostępne w formie paneli. Ze specyfiką tego materiału wiążą się jednak liczne wyzwania, głównie dotyczące różnych wad, o jakie nie jest trudno w obróbce szkła (pęknięcia, rysy). Problemem jest również mniejsza przewodność cieplna w porównaniu z przekładkami krzemowymi i ograniczenia w zakresie osiągalnej efektywnej średnicy przelotek szklanych TGV (*Through Glass Vias*). W związku z tym obecnie pracuje się przede wszystkim nad technikami trawienia w celu ulepszenia procesu wykonywania tych ostatnich.

Organiczne interposery są tanie ze względu na ugruntowany łańcuch dostaw i możliwość produkcji w ramach tradycyjnych procesów, takich jak trawienie na mokro. Wyzwaniem jest natomiast ich wytrzymałość mechaniczna wynikająca z elastyczności. Zapewniają też mniejszą gęstość połączeń niż przekładki krzemowe i szklane. Obecnie znajdują zastosowanie w produkcji m.in. procesorów, GPU, układów ASIC.

Źródło:

<https://elektronikab2b.pl/technika/56642-czym-sa-interposery>

Konkurs Mazowieckiego Uniwersytetu Dziecięcego – Ośrodek Rzecznawstwa i Postępu Technicznego SIMP-ZORPOT w Płocku jako organizator konkursu

W dniu 15 czerwca 2024 roku zakończyła się z sukcesem piąta edycja prestiżowego konkursu organizowanego przez Mazowiecki Uniwersytet Dziecięcy pod hasłem „Projektant Gier: Mechaniczna gra planszowa”. W konkursie poświęconym projektowaniu gier uczestnicy mieli za zadanie stworzyć gry planszowe z elementami mechanicznymi takimi jak przesuwne panele i obracające się części, które wymagały ręcznego sterowania.

Na zdjęciu zwycięskie prace konkursowe

Laureatami piątej edycji Konkursu MUD zostali: Michał Jaworski – 1 miejsce; Anna Gębka – 2 miejsce; Maria Krasuska – 3 miejsce.

Zwycięzców konkursu uhonorowano atrakcyjnymi nagrodami, które zostały ufundowane przez SIMP-ZORPOT w Płocku. Nagrodzeni otrzymali m.in. vouchery do hurtowni zabawek o wartościach nominalnych: 150 zł, 100 zł i 50 zł. Wyróżnienia są wyrazem docenienia ich wysiłku i zaangażowania, ale również stanowią dodatkową motywację do kontynuowania pasji oraz dalszego rozwoju w dziedzinie projektowania gier.

Na zdjęciu, od lewej: mgr Michał Stańczak, wykładowca; dr Dorota Dądzik, dziekan MUD; Maria Krasuska i Anna Gębka, laureatki oraz kol. mgr inż. Jarosław Gębka, dyrektor SIMP-ZORPOT w Płocku

Inicjatywy takie jak ten konkurs są nie tylko doskonałą platformą do promowania talentów młodych ludzi, ale także przyczyniają się do rozwoju dziedziny inżynierii i technologii.

Gratulujemy wszystkim laureatom i życzymy im dalszych sukcesów w ich naukowych i twórczych działaniach.

Opracował:
Jarosław Gębka
Dyrektor SIMP-ZORPOT w Płocku

Spotkanie przedstawicieli Makroregionu Dolnośląskiego SIMP w Legnicy

W dniu 13 czerwca 2024 roku w restauracji „Chata Karczowiska” koło Legnicy odbyło się spotkanie przedstawicieli Makroregionu Dolnośląskiego SIMP. Spotkanie jest cyklicznym posiedzeniem Zarządów Oddziałów SIMP, mającym na celu wymianę informacji o działalności terenowych jednostek organizacyjnych.

Kol. Zbigniew Metanowski, prezes O/SIMP w Legnicy podczas przemówienia

Uczestnicy spotkania przedstawicieli Makroregionu Dolnośląskiego SIMP

W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Oddziałów SIMP, w tym: Jelenia Góra, Wałbrzych, Wrocław, Legnica oraz przedstawiciele z Kół Terenowych O/SIMP w Legnicy: z Głogowa, Jawora, Chojnowa, Chocianowa oraz Legnicy. Z powodów osobistych w spotkaniu nie uczestniczył przedstawiciel z Oddziału SIMP w Zielonej Górze. Spotkanie poprowadził gospodarz kol. Zbigniew Metanowski, prezes Oddziału SIMP w Legnicy.

Pierwszym punktem programu było wysłuchanie wykładu pt. „Sztuczna inteligencja w mechanice – korzyści i zagrożenia”, wygłoszonego przez mgr inż. Kamila Piecha (programistę w firmie Blumilk). Wykład wzbudził duże zainteresowanie, szczególnie w perspektywie rozwoju i możliwości sztucznej inteligencji. Wskazane zostały w sposób ogólny zalety oraz korzyści z wprowadzenia AI do firm, a także zwrócono uwagę na ewentualne zagrożenia wynikające z wdrożenia sztucznej inteligencji. Zebrani zgodnie stwierdzili, że tematykę sztucznej inteligencji należy kontynuować w praktycznych procesach mechanicznych.

Kol. Zbigniew Metanowski zwrócił się do przedstawicieli Zarządów Oddziałów SIMP o zaprezentowanie sytuacji oraz planów na najbliższy czas związanych z działalnością na rzecz SIMP, wśród których ciekawsze wydarzenia to:

- utworzenie klastra o statusie kluczowym w SIMP O/Jelenia Góra,
- wdrożenie prowadzenia nowych kursów: podstawy konstrukcji maszyn oraz uszczelnienia techniczne – O/Wrocław,
- planowanie kolejnego programu szkoleń z zakresu automatyki we współpracy z działającym Branżowym Centrum Umiejętności (szkolenia dla nauczycieli zawodów, uczniów oraz chętnych pogłębiających wiedzę z zakresu automatyki) – O/Wrocław,
- utworzenie w bieżącym roku komisji energetycznej – O/Wałbrzych,
- czynny udział O/SIMP Wałbrzych w rozwijaniu Branżowego Centrum Umiejętności w regionie,
- promocja SIMP O/Wałbrzych poprzez uczestnictwo i wręczanie nagród finansowych dla absolwentów szkół technicznych,

- organizacja wyjazdowego rodzinnego spotkania członków SIMP O/Legnica w Zamku Królewskim SIMP w Rydzynie we wrześniu br., w tym obrady Zarządu, udział w koncercie oraz zwiedzanie Zamku.

Kol. Zygmunt Domagała, prezes Oddziału SIMP Wrocław, członek ZG od 2 lat, omówił sprawy bieżące, które pojawiają się w trakcie obrad Zarządu Głównego, m.in. przygotowania do obchodów 100-lecia istnienia SIMP w 2026 roku i powołania komitetu organizacyjnego w tej sprawie, zauważalnego problemu z malejącą ilością członków SIMP oraz funkcjonowaniem systemu SORGA.

Kol. Paweł Hofman, członek Zarządu Oddziału SIMP w Jeleniej Górze, także członek ZG SIMP omówił planowane relacje między SIMP a klastrami i inkubatorami przedsiębiorczości. Zwrócił uwagę na możliwości korzystania z funduszy europejskich (głównie dla Dolnego Śląska – małe i średnie przedsiębiorstwa).

W dalszej części spotkania kol. Włodzimierz Boczek, członek Koła Terenowego w Chojnowie jako czynny rzeczoznawca SIMP z ponad 40-letnim stażem (współpracujący z Ośrodkami SIMP we Wrocławiu, Poznaniu, Legnicy/Chojnowie), przedstawił propozycje i wnioski dla Stowarzyszenia pod kątem działań merytorycznych i finansowego rozwoju, w tym:

- Zorganizowanie przez ZG SIMP Konferencji Naukowo-Technicznej (z panelami dyskusyjnymi) na temat prognozy rozwoju mechaniki w Polsce i sztucznej inteligencji z udziałem Ośrodków naukowych i przedstawicieli przemysłu.
- Udział SIMP w Targach Przemysłowych w Polsce (własne stoisko), w tym między innymi uczestnictwo w największych targach przemysłowych w Polsce organizowanych w dniach 5-7 listopada br. w Nadarzynie, w ramach 8 edycji Warsaw Industry Week.
- Opracowanie procedury i wymagań kwalifikacyjnych (w tym praktyki zawodowej w przemyśle) oraz powołanie komisji kwalifikacyjnych nadawania tytułów mechanika i w zawodach pokrewnych, w tym również z przekwalifikowaniem zawodowym z innych zawodów i współpracą z biurami personalnymi.
- Przegląd aktualnej działalności gospodarczej, w tym franczyzy, klastrów i inkubatorów przedsiębiorczości oraz innych. Ustalenie preferowanych kierunków rozwoju, uwzględniając głównie projekty wdrożeniowe w przemyśle oraz podjęcie działań w kierunku powołania jednostek projektowo-wdrożeniowych, konstrukcyjno-technologicznych z udziałem kapitału SIMP.
- Rozważyć przygotowanie do zawodu spawaczy, w tym celu opracować procedury i wymagania kwalifikacyjne dla nadzoru, instruktorów, spawaczy z nadawaniem uprawnień kwalifikacyjnych, w tym zorganizować Ośrodki praktycznej nauki.

Po zakończeniu obrad wszystkich uczestników zaproszono na wspólną kolację.

Na zdjęciu koledzy z Oddziałów SIMP uczestniczący w spotkaniu Makroregionu Dolnośląskiego SIMP podczas wspólnej kolacji.

Opracował:
Paweł Kindel
Sekretarz O/SMP w Legnicy

SIMP promotorem rywalizacji sportowej – relacja z 43. Rajdu Polskie Safari w Przasnyszu

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich - SIMP to nie tylko inspirator rozwoju inżynierii mechanicznej, ale również promotor rywalizacji sportowej fair play opartej m.in. na wiedzy inżynierskiej – podkreśla kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP - Źródło: <https://www.facebook.com/ZG.SIMP/>.

W dniach 27-28 lipca 2024 roku w Przasnyszu odbył się 43 Rajd Polskie Safari w ramach 3. Rundy Rajdowych Mistrzostw Polski Samochodów Terenowych i 4. Rundy Mistrzostw Europy Centralnej (CEZ FIA), który obejmował siedem odcinków specjalnych o łącznej długości ponad 200 km. Załoga w barwach SIMP wspierana przez Zarząd Główny i Oddział SIMP w Wałbrzychu, drugi raz z rzędu broni tytułu mistrzów Polski i tytułu mistrzów Europy centralnej w grupie TH. Załoga oznaczona numerem 224 była reprezentowana przez kolegów Piotra Brakowieckiego (OW SIMP) i Tomasza Chmielewskiego (prezesa SIMP). Na starcie 43. Rajdu Polskie Safari w ramach Rajdowych Mistrzostw Polski Samochodów Terenowych wystartowały 3 załogi reprezentujące klub [#MFORSPORT](https://www.facebook.com/MFORSPORT). I tak, w klasie T2 za kierownicą Mitsubishi Pajero pojechali Grzegorz Szwagrzyk i Grzegorz Kończak oraz nasi koledzy simpowcy Piotr Brakowiecki i Tomasz Chmie-

lewski w klasie TH w Dacii Duster. Trzeci team reprezentowany przez Macieja Giezmę i Rafała Martona w Polarisie (SSV, T4 PLUS), w sezonie 2024 wystartowali jako załoga fabrycznego zespołu Polaris Polska Racing Team reprezentując barwy NAC Rally Team.

Poza rywalizacją sportową, pojawiła się też niespodzianka od głównego sponsora klubowego [NAC Rally Team](#) jakim był okazały Mercedes SLC C107 w roli „zerówki”. Za kierownicą zasiadł Paweł Molgo, a jego pilotem był Robert Burchard, znany i ceniony pilot i kierowca rajdowy.

Mocno trzymaliśmy kciuki! Podium zdobyte! Po 200 kilometrach wymagającej, śliskiej i zdradliwej trasy, koledzy Piotr Brakowiecki i Tomasz Chmielewski dojechali do mety 43. Rajdu Polskie Safari na 3 miejscu w grupie TH. Dacia Duster spisła się znakomicie, osiągając metę w nienaruszonym stanie.

Serdecznie gratulujemy naszym Kolegom Piotrowi Brakowieckiemu i Tomaszowi Chmielewskiemu oraz życzymy dalszych sukcesów w stawianiu czoła sportowym wyzwaniom! Będziemy z Wami na [Baja Poland](#). Myśłami już Wam kibicujemy!

Fot. Bartek Bakalarczyk - <https://www.facebook.com/bartek.bakalarczyk>

Relacja na FB w linkach

<https://www.facebook.com/share/r/36MBYP95fFDUjQtv/>

<https://www.facebook.com/share/r/cdQxAmf9t64FxoRx/>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61557580867969> (Henwar SIMP Rally Team)

**Opracował:
Zespół redakcyjny**

Wyścig pojazdów „Le Mans 24 min VOLT SIMP”

21 czerwca 2024 roku w Olsztynie odbyła się druga edycja wydarzenia pod nazwą „Le Mans 24min Volt SIMP”, 24-minutowego wyścigu pojazdów samodzielnie skonstruowanych, napędzanych silnikami elektrycznymi i wkrętarkami.

Impreza została zorganizowana, aby uczcić rocznicę słynnego 24-godzinnego wyścigu *Le Mans*, który po raz pierwszy odbył się 26 maja 1923 roku. Organizatorami naszego wydarzenia byli członkowie Koła SIMP-atycy działającego przy Oddziale SIMP w Olsztynie, ze szczególnym zaangażowaniem kolegów Dariusza Kusto, prowadzącego wyścig i Wojciecha Kozłowskiego, prezesa Koła oraz jednocześnie przy wsparciu Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego.

Patronat nad wydarzeniem objęli: Radio Olsztyn, TVP3, Radio UWM FM, a także Uniwersytet Warmińsko-Mazurski. Wyścig odbył się na placu „Asfaltowa Patelnia” w Parku Kusocińskiego w Olsztynie. Wyścig zgromadził ponad 30 uczestników. Każdy z biorących udział w wyścigu musiał pokonać 24-minutową trasę na samodzielnie skonstruowanych bolidach zasilanych wkrętarkami akumulatorowymi i innymi silnikami elektrycznymi.

Podczas imprezy można było także podziwiać samochody elektryczne wystawione przez firmę Polbis Auto z Olsztyna oraz klasyki z kolekcji członków Koła SIMP-atycy. Z każdą kolejną edycją wyścig zyskuje na popularności, przyciągając coraz więcej uczestników.

Wydarzenie jest również okazją do integracji członków SIMP i rodzin zawodników.

Mamy nadzieję, że za rok uda się jeszcze bardziej rozwinąć to unikalne

wydarzenie, które wpisuje się do kalendarza cyklicznych spotkań organizowanych przez Oddział SIMP w Olsztynie.

Od lewej: Michał Janulin, Dariusz Kusto oraz Wojciech Kozłowski, członkowie Koła SIMP-atycy

Od lewej: Tomasz Kamiński, Dariusz Kusto, Wojciech Kozłowski i Filip Kozłowski

Dziękujemy współorganizatorom za wsparcie i zaangażowanie w zorganizowaniu tego ekscytującego przedsięwzięcia.

Opracował:

mgr Wojciech Kozłowski

Prezes Koła SIMP-atycy przy O/ SIMP w Olsztynie

XIII Warszawskie Dni Techniki pod hasłem „Warszawa – technika wczoraj, dziś, jutro” – relacja z wydarzenia

Już po raz trzynasty Oddział Warszawski Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (OW SIMP) zorganizował Warszawskie Dni Techniki, odbywające się pod hasłem: „Warszawa - technika wczoraj, dziś, jutro”.

XIII Warszawskie Dni Techniki odbyły się w dniach od 25 września do 1 października 2024 roku.

Głównym pomysłodawcą i inicjatorem Warszawskich Dni Techniki jest kol. Dariusz Raczkowski, obecny Członek Honorowy SIMP, pełniący funkcję prezesa OW SIMP przez dwie kadencje od 2010 do 2018 roku.

Współorganizatorem wydarzenia była Rada Stołeczna FSNT-NOT, a patronat nad XIII WDT objęło Ministerstwo Edukacji i Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy. Niezmiennie, adresatem Warszawskich Dni Techniki jest młodzież: uczniowie ponadpodstawowych szkół technicznych i nie tylko. W wydarzeniach odbywających się w ramach Warszawskich Dni Techniki biorą także udział studenci, członkowie stowarzyszeń naukowo-technicznych, w tym wielu seniorów ruchu inżynierskiego, dla których kontakt z młodzieżą jest ciekawym doświadczeniem.

Inauguracja wydarzenia w dniu 25 września br. odbyła się tradycyjnie w formie sesji wykładowej w Warszawskim Domu Technika NOT. W wydarzeniu wzięło udział ponad 200 osób.

Na zdjęciu kol. Janusz Kowalski inaugurujący wydarzenie

W spotkaniu uczestniczyli pedagodzy, przedstawiciele wyższych uczelni, zaproszeni goście z firm wspierających organizację wydarzenia, sponsorzy, partnerzy oraz członkowie Oddziału Warszawskiego SIMP. XIII WDT otworzył Sylwester Staniszewski, prezes OW SIMP, a prowadził Janusz Kowalski, członek Komitetu Organizacyjnego XIII WDT.

*dr inż. Konrad R. Skup, CBK PAN,
referat pt. „Odległe Światy - Misje kosmiczne”*

*mgr Krzysztof Malawko, Metro Warszawskie,
referat pt. „Tajemnice Metra Warszawskiego”*

*prof. dr hab. inż. Małgorzata Jakubowska, Wydział MT PW,
referat pt. „Elektronika drukowana - technologia XXI wieku”*

Program obejmował wystąpienia dotyczące istotnych spraw techniki i nauki. Uczestnicy wydarzenia wysłuchali trzech referatów. Pierwszy pt. „Odległe Światy - Misje kosmiczne” przedstawił dr inż. Konrad R. Skup z Centrum Badań Kosmicznych PAN. Drugi wykład pt. „Tajemnice Metra Warszawskiego” zreferował mgr Krzysztof Malawko z Metra Warszawskiego Sp. z o.o., który przedstawił ciekawostki z historii metra w stolicy, w tym plan rozbudowy metra, nowe linie i ich przebieg. Ostatni referat pt. „Elektronika drukowana - technologia XXI wieku” przedstawiła prof. dr hab. inż. Małgorzata Jakubowska z Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej, prezentując nowe trendy w poligrafii druku i jego oblicza technologiczne. Tematyka zaprezentowanych referatów wzbudziła żywe zainteresowanie uczestniczącej w sesji inauguracyjnej młodzieży.

Kończącą atrakcją XIII WDT było losowanie nagród przez młodzież, w tym: pendrive'ów, słuchawek bezprzewodowych, głośnika bezprzewodowego bluetooth i aparatów fotograficznych oraz książek.

Przeprowadzono także konkurs popularyzujący WDT, którego nagrodą za najlepsze polecenie wydarzenia w mediach społecznościowych był projektor multimedialny.

Na zdjęciu uczestnicy konkursu oraz koledzy Sylwester Staniszewski, prezes OW SIMP (od lewej) i Janusz Kowalski, członek OW SIMP (od prawej)

Warto wspomnieć, że nieprawdopodobny efekt wywołała liczba polubień (like'ów), którą uzyskali uczestnicy biorący udział w konkursie. Zwycięzca wykazał się pod swą relacją 551 lajkami.

W kolejnych dniach odbyły się wycieczki tematyczne do wybranych firm, instytucji oraz uczelni, w tym m. in. Politechniki Warszawskiej, Wojskowej Akademii Technicznej, Sieć Badawcza Łukasiewicz - Instytut Lotnictwa, Stacja Techniczno-Postojowa Metro Kabaty i inne).

W imieniu Komitetu Organizacyjnego XIII WDT, dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział, sponsorom oraz partnerom za wsparcie w organizacji wydarzenia.

Strona WDT <https://www.dni-techniki.ow-simp.pl/aktualne.htm>

*Opracował:
Zespół redakcyjny*

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich na 32. Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach

W dniach 3-6 września 2024 roku odbył się 32. Międzynarodowy Salon Przemysłu Obronnego w Kielcach. Wzięło w nim udział 769 wystawców z Europy, Ameryki Północnej, Azji i Australii, w tym 416 z Polski. Łącznie swoją ofertę zaprezentowały firmy z 34 państw, w tym najliczniej spoza naszego kraju – z USA, Wielkiej Brytanii, Australii, Niemiec, Kanady, Korei Południowej i Danii. Zdaniem organizatorów wydarzenie odwiedziło około 50 tysięcy zwiedzających z 47 krajów.

Targom towarzyszyły konferencje, w tym konferencja „**Współpraca przedsiębiorstw sektora obronnego z cywilnymi przedsiębiorstwami i jednostkami badawczo-rozwojowymi. Partnerstwo publiczno-prywatne**”, której organizatorami byli Instytut Nauk o Bezpieczeństwie UJK z Instytutem Stosunków Międzynarodowych i Polityk Publicznych na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych UJK oraz Targi Kielce S.A. wspólnie z Warszawską Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą, Staropolską Akademią Nauk Stosowanych w Kielcach, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polskim Lobby Przemysłowym oraz Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Zagadnienia poruszone podczas konferencji poświęcone były współpracy polskich przedsiębiorstw obronnych skupionych w Polskiej Grupie

Zbrojeniowej S.A. z cywilnymi przedsiębiorstwami i uczelniami, instytutami oraz jednostkami badawczo-rozwojowymi.

Na konferencji ogłoszono dwadzieścia referatów, w tym sześć zgłoszonych przez SIMP, które zostały ogłoszone przez naszych członków oraz przez przedstawicieli firm współpracujących z nami, a mianowicie:

- prof. dr hab. inż. Włodzimierz Adamski, SIMP, *Nowoczesne technologie stosowane nie tylko w przemyśle lotniczym*;
- prof. dr hab. inż. Tomasz Chmielewski, Politechnika Warszawska, SIMP, *Nowoczesne metody spajania materiałów na osłony balistyczne*;
- prof. dr hab. inż. Marcin Struszczyk, Instytut Technologii Bezpieczeństwa MORATEX Łódź, *Ocena zgodności w obszarze bezpieczeństwa*;
- mgr inż. Janusz Kaźmierowski, METALFACH Sokółka, *Możliwości i warunki współpracy państwa i prywatnych firm w rozwoju i zastosowaniu nowych technologii w produkcji podwójnego zastosowania*;
- dr Piotr Kryjom, PLATFORMA PRZEMYSŁU PRZYSZŁOŚCI, *Jak skutecznie promować potencjał technologiczny przedsiębiorstw sektora obróbki metali? – mapowanie technologii jako forma wspierania budowy profesjonalnego wizerunku branży*;
- mgr Paweł Fleischer, FIRMA TERMA Dania, SIMP, *Zrozumienie prowadzenia działań militarnych w przestrzeni kosmicznej*.

Niektóre z tych firm posiadają lub są w trakcie uzyskiwania koncesji na produkcję produktów podwójnego zastosowania, a nawet już produkują na potrzeby Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Na zdjęciu koreański czołg K2 GF (fot. M. Wojewódka)

Była to druga próba (pierwsza, w ubiegłym roku nie doszła do skutku, z przyczyn niezależnych od nas) zaangażowania się naszego Stowarzyszenia w obronność naszego Kraju. Mam nadzieję, iż jest to dobry prognostyk na przyszłość naszego udziału w zwiększe-

niu wykorzystania potencjału intelektualnego i technicznego instytucji naukowych i przedsiębiorstw cywilnych w produkcji na potrzeby obronne. Z przedstawionych referatów i dyskusji jasno wynikało, że polski przemysł dysponuje wystarczającym i nowoczesnym technologicznie potencjałem umożliwiającym zwiększenie własnej produkcji, co przyspieszy, usprawni, uprości i wspomogę przemysł obronny (PGZ). Sektor obronny UE ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia strategicznej autonomii Europy w obliczu rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa zewnętrznego, a także dla napędzania innowacji poprzez rozprzestrzenianie się na całą gospodarkę. Niemniej jednak baza przemysłowa obronna UE stoi przed wyzwaniami pod względem zdolności, wiedzy fachowej i przewagi technologicznej. W rezultacie UE nie nadąży za swoimi globalnymi konkurentami. W przyszłości nowe i powstające segmenty przemysłu będą wymagały ogromnych inwestycji i nowych możliwości technologicznych, podczas gdy priorytety strategicznej obrony UE mogą nadal odbiegać od priorytetów USA, co wymaga natychmiastowych działań politycznych na szczeblu UE. Nadrzędnym celem i działaniem UE powinno być wzmocnienie europejskich badań i rozwoju w dziedzinie obronności w celu wsparcia postępu technologicznego przemysłu obronnego UE i maksymalizacji transferu technologicznego do

innych sektorów (w obu kierunkach) [„The future of European competitiveness” September 2024].

Opracowali:
dr inż. Jerzy Ickiewicz
dr hab. inż. Włodzimierz Adamski
Członkowie ZG SIMP

Z aktywności Oddziału SIMP w Gdańsku

Seminarium naukowe i pokazy w laboratoriach Instytutu Maszyn Pływowych PAN w Gdańsku dla uczniów szkoły CONRADINUM

W dniu 24 maja 2024 roku w Instytucie Maszyn Przepływowych im. Roberta Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku odbyło się seminarium naukowe dla uczniów Technikum Szkół Okrętowych i Technicznych Conradinum w Gdańsku. W seminarium uczestniczyło 40 uczniów oraz ich opiekunowie. Spotkanie zostało zorganizowane przez kol. Tomasza Kaczmarczyka, członka Zarządu O/SIMP w Gdańsku.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników seminarium naukowego przed gmachem Instytutu Maszyn Przepływowych im. Roberta Szewalskiego Polskiej Akademii Nauk. W pierwszym rzędzie na dole od prawej: opiekun/nauczyciel ze szkoły Conradinum; mgr inż. Weronika Lewandowska, wicedyrektorka szkoły Conradinum, dr hab. inż. Tomasz Z. Kaczmarczyk, członek Zarządu O/SIMP w Gdańsku.

Seminarium miało na celu pogłębienie wiedzy teoretycznej i praktycznej uczniów w zakresie technologii elektro i energetycznych czy diagnostycznych stosowanych w nauce i przemyśle. Seminarium rozpoczęło się od przywitania gości przez dra hab. inż. Tomasza Kaczmarczyka. Następnie dr hab. inż. Grzegorz Żywica, prof. IMP PAN, zastępca dyrektora ds. naukowych omówił obszary działalności Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku.

Pierwsza część seminarium składała się z pięciu wykładów tematycznych, które wygłosiła kadra naukowa IMP PAN. Pierwszą prelekcję naukową pt. „Co kryje się w środku smartfona, teście ciążowym czy półprzezroczystym ogniwie słonecznym?” wygłosiła dr hab. inż.

Katarzyna Siuzdak, prof. IMP PAN z Zakładu Fizycznych Aspektów Ekoenergii. Na wykładzie omówiono m.in. co odpowiada za długie życie akumulatora w telefonie, co pozwala wykryć wirusa grypy w ślinie czy zdiagnozować ciążę? Omówiono właściwości nanomateriałów, czyli takich materiałów, których co najmniej jeden wymiar nie przekracza 100 nm. Jak stwierdziła Pani Profesor „*dzięki tym niewielkim wymiarom, nanomateriały mają kompletnie inne właściwości niż materiały objętościowe*”. Swoje stwierdzenie poparła przykładem złota, które w postaci sztabki jest żółte i kowalne, a gdy jest w formie nanocząstek, może być różowe czy fioletowe oraz można do niego przyczepiać inne związki chemiczne, np. enzymy nadające tym niewielkim strukturom zdolność do wykrywania innych cząsteczek.

dr hab. inż. Grzegorz Żywica, prof. IMP PAN,
zastępca dyrektora ds. naukowych
podczas wystąpienia

dr hab. inż. Katarzyna Siuzdak, prof. IMP PAN
podczas prelekcji

Kolejnym prelegentem był dr hab. Paweł Malinowski, prof. IMP PAN, a tematem wystąpienia było „Wykrywanie uszkodzeń – metody monitorowania stanu technicznego konstrukcji”. Na wykładzie omówiono wybrane aspekty i metody diagnostyczne nienaruszające integralności konstrukcji podczas badań, które jednocześnie umożliwiają bezpieczeństwo użytkowania konstrukcji wykonanych z metali i polimerów. Metody diagnostyczne, które wykorzystują czujnik permanentnie zainstalowane na obiektach tworzą systemy monitorowania służące wykrywaniu, lokalizacji i identyfikacji uszkodzeń. Natomiast wykrywanie uszkodzeń w elementach konstrukcji podczas inspekcji mogą być realizowane okresowo lub ciągle przez zainstalowane czujniki.

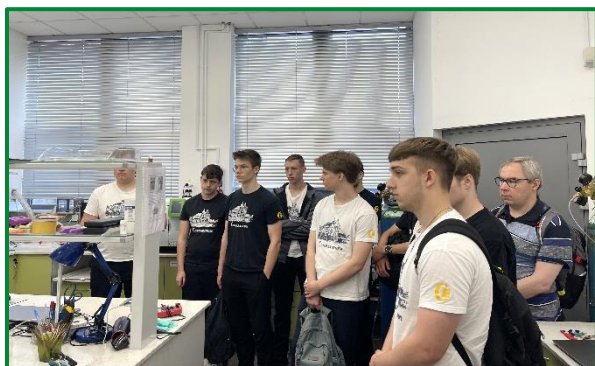
Trzecią prelegentką była dr inż. Izabela Wardach-Święcicka z Zakładu Energii Odnawialnych IMP PAN. Tematem wystąpienia był „Podbój kosmosu: wyzwania stawiane inżynierom i naukowcom”. Pani doktor w swym wystąpieniu przedstawiła aktualne problemy techniczne związane z technologiami kosmicznymi obejmujących zarówno silniki lotnicze, rakiety hybrydowe czy urządzenia montowane na stacjach kosmicznych. Zaznajomiła słuchaczy różnymi inżynierskimi oraz autorskimi narzędziami wykorzystywanymi do projektowania, analizy i optymalizacji powyżej omówionych urządzeń.

Kolejny wykład poprowadził dr inż. Łukasz Breńkacz z Zakładu Dynamiki i Diagnostyki Turbin. Tematem jego wystąpienia były „Turbiny energetyczne”. Na wykładzie zapoznano uczniów z podstawowymi zasadami ich działania oraz technicznymi aspektami stosowanymi podczas produkcji energii elektrycznej.

Ostatnią prelegentką była mgr inż. Paulina Rolka z Zakładu Wymiany Ciepła. Tytułem wykładu było „Magazynowanie energii przy użyciu materiałów zmiennofazowych”. W ramach wykładu przedstawiono różne metody magazynowania energii cieplnej, a szczególności wykład ukierunkowany był na magazynowanie energii z wykorzystaniem ciepła przemian fazowych. W tych magazynach wykorzystuje się ciepło utajone, a energia jest gromadzona

w materiałach zmieniających swój stan skupienia tzw. materiały zmiennofazowe. Omówiono fizykę zjawiska oraz mechanizmy przemian fazowych, które zobrazowano licznymi przykładami.

Po cyklu wykładów uczniowie wraz z opiekunami zwiedzali laboratoria IMP PAN, gdzie w sposób praktyczny przez liczne pokazy i eksperymenty była pogłębiania wiedza przedstawiona na wykładach. W Pracowni Materiałów Funkcjonalnych (Zakład Fizycznych Aspektów Ekoenergii) pokazy i eksperymenty były prowadzone przez dr hab. inż. Katarzynę Siuzdak oraz dr hab. Katarzynę Grochowską. Natomiast w laboratorium Zakładu Mechaniki Struktur Inteligentnych, pokazy dla uczniów prowadził dr hab. Paweł Malinowski oraz dr hab. inż. Tomasz Wandowski. W laboratorium Zakładu Energii Odnawialnych pokazy dla uczniów m.in. prowadzili: dr hab. inż. Sylwia Polesek-Karczewska, dr inż. Izabela Wardach-Święcicka, dr inż. Tomasz Turzyński. Dr inż. Paweł Bagiński i dr inż. Artur Andrearczyk w laboratorium Zakładu Dynamiki i Diagnostyki prowadzili pokazy mikroturbin parowych i gazowych. Eksperyment i pokazy na stanowisku badawczym magazynu zmiennofazowego w Zakładzie Wymiany Ciepła prowadziła mgr inż. Paulina Rolka.

Uczniowie podczas pokazów w Pracowni Materiałów Funkcjonalnych

Uczniowie podczas pokazów w laboratorium Zakładu Mechaniki Struktur Inteligentnych

Seminarium umożliwiło uczniom pogłębienie wiedzy teoretycznej i praktycznej ww. tematyce, co z pewnością poszerzyło ich horyzonty w przyszłych wyborach branż i zawodów. Zorganizowane seminarium cieszyło się dużym zainteresowaniem zarówno młodzieży jak ich opiekunów. Należy zaznaczyć, że to była to pierwsza taka wycieczka naukowa uczniów z Technikum Conradinum w IMP PAN, zorganizowana w ramach działalności SIMP.

Opracował:
dr hab. inż. Tomasz Z. Kaczmarczyk
Członek Zarządu O/ SIMP w Gdańsku
Autorka zdjęć: mgr Anna Mossakowska (IMP PAN)

Udział Oddziału SIMP w Gdańsku w zakończeniu roku szkolnego w Szkołach Okrętowych i Technicznych CONRADINUM w Gdańsku

W dniu 21 czerwca 2024 roku, wzorem roku ubiegłego oraz na zaproszenie Dyrekcji Szkoły, przedstawiciele Oddziału SIMP w Gdańsku, koledzy Stanisław Blicharz, wiceprezes ds. technicznych oraz Tadeusz Waszkiewicz, wiceprezes ds. organizacyjnych uczestniczyli w zakończeniu roku szkolnego 2023/2024 w Szkołach Okrętowych i Technicznych Conradinum im. Karola Fryderyka Conradowa w Gdańsku Wrzeszczu.

Na placu szkolnym, przy wyjątkowo pięknej aurze, zgromadziło się około 950. absolwentów wszystkich klas Technikum oraz całe grono pedagogiczne.

Na zdjęciu widok z góry na kompleks budynków SOiT Conradinum i uczestników uroczystości zakończenia roku szkolnego 2023/2024

Wśród zaproszonych gości znaleźli się przedstawiciele firm współpracujących z SOiT Conradinum, takich jak: Crist, Kristiansen, Młyny Gdańskie.

Współpraca Oddziału SIMP w Gdańsku z Conradinum układa się bardzo dobrze. W ciągu ostatniego roku zorganizowaliśmy wykłady z bezpiecznego posługiwania się gazami, gościliśmy 40 najbardziej aktywnych uczniów w pokazach na Politechnice Gdańskiej oraz

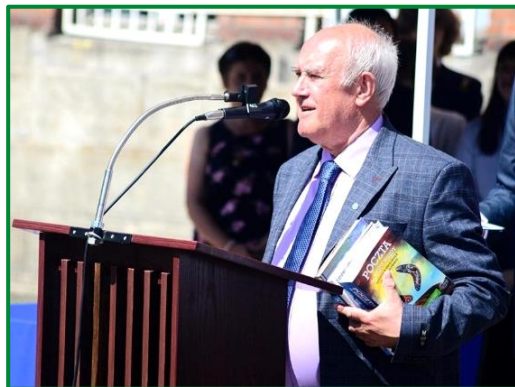
braliśmy udział w Dniach Techniki na terenie szkoły. Pozyskaliśmy kilku członków SIMP.

Na początku uroczystości zaprezentował się poczet sztandarowy Technikum i odśpiewano wszystkie zwrotki Hymnu Narodowego.

Uroczystość otworzył mgr Andrzej Butowski, dyrektor SOiT Conradinum, który w swoim wystąpieniu skupił się na podziękowaniu uczniom za wyniki w nauce, za rozwój hobby oraz wielorakich pasji, życząc wszystkim udanych i bezpiecznych wakacji. Podziękowania skierował również do zaproszonych gości, w tym współpracujących firm oraz SIMP.

W podobnym tonie wypowiadali się zaproszeni goście. Z ramienia naszego Stowarzyszenia słowo zabrał kol. Stanisław Blicharz, wiceprezes Oddziału SIMP w Gdańsku.

Na zdjęciu kol. Stanisław Blicharz podczas wystąpienia

Przed stolikiem z licznymi nagrodami pojawiali się uczniowie, którzy odbierali kolejno przyznane nagrody za uzyskane bardzo dobre wyniki w nauce oraz zwycięstwo w różnych konkursach, olimpiadach m.in. turnieju szachowym, ogólnopolskim turnieju savoir-vivre, olimpiadzie Edu-Elektra, konkursie ze znajomości technicznego języka niemieckiego.

Ze strony Oddziału SIMP w Gdańsku, z wielką satysfakcją wręczyliśmy ufundowane

przez nas nagrody książkowe, otrzymali je następujący uczniowie:

- Wojciech Masłowski, uczeń klasy 4L - najlepszy technik w zawodzie,
- Maciej Balcewicz, uczeń klasy 3DL - najlepszy w zawodzie technik jednostek pływających,
- Oleksander Bidiuk, uczeń klasy 2R - technik mechatronik, nagroda za najwyższą średnią ocen w szkole.

Wspólne zdjęcie po wręczeniu nagród książkowych, od prawej: Andrzej Butowski – dyrektor szkoły, Stanisław Blicharz – wiceprezes O/SIMP w Gdańsku, Oleksander Bidiuk, Maciej Balcewicz, Wojciech Masłowski – uczniowie oraz Tadeusz Waszkiewicz, wiceprezes O/SIMP w Gdańsku

Po zakończeniu uroczystości Pan Andrzej Bukowski, dyrektor i Pani Weronika Lewandowska, wicedyrektor poświęcili nam sporo czasu, aby porozmawiać o planach i dalszej współpracy.

W obecności uczniów i dyrekcji szkoły otrzymaliśmy zaproszenia na uroczystość z okazji jubileuszu 230-lecia Szkół Okrętowych i Technicznych Conradinum, która odbędzie się w dniu 28 września br.

Pamiątkowe zdjęcie po otrzymaniu zaproszenia

Dziękujemy za możliwość wykorzystania zdjęć z archiwum Conradinum, które wzbogaciły naszą relację.

Opracował:

Stanisław Blicharz

Zdjęcia: archiwum Conradinum

Z działalności Oddziału SIMP w Kaliszu

Spotkanie dla członków Oddziału SIMP w Kaliszu nt. Bezpieczeństwa technologii informatycznych

W dniu 10 września 2024 roku, z inicjatywy Zarządu Koła SIMP Oddziału SIMP w Kaliszu przy WSK „PZL-KALISZ” S.A., w Domu Technika NOT w Kaliszu, odbył się wykład pt. „Bezpieczeństwo technologii informatycznych”. Autorem wykładu, skierowanego do członków Oddziału SIMP w Kaliszu był mgr inż. Adrian Dera, zawodowo związany z Instytutem Politechnicznym Uniwersytetu Kaliskiego.

Celem spotkania było zwiększenie świadomości na temat metod ochrony przed zmasowanymi atakami cyfrowymi skierowanymi zarówno na infrastrukturę firmową, jak i prywatną. Wśród omawianych zagadnień znalazły się sposoby tworzenia silnych haseł, które nie muszą być skomplikowane pod względem znaków specjalnych, ale powinny być odpowiednio długie, np. 24-znakowe hasła znacząco utrudniają ich złamanie. Uczestnikom przedstawiono najpopularniejsze hasła używane w Polsce oraz najczęstsze kody PIN, których należy unikać. Hasła

podzielono na trzy kategorie: - *coś*, co znamy (np. hasła, PIN), - *coś*, co posiadamy (np. telefon, token sprzętowy jak Yubikey) oraz *coś*, czym jesteśmy (np. odciski palca, skan twarzy).

Na zdjęciu członkowie Oddziału SIMP w Kaliszu podczas wykładu prowadzonego przez mgr inż. Adriana Derę

Zaprezentowano narzędzia, takie jak *Password Kaspersky Checker*, który ocenia czas potrzebny do złamania hasła oraz *Have I been*

pwned (dosł. „czy moje dane wyciekły”), który informuje o wyciekach danych z portali, z których korzystaliśmy. Omówiono również zmiany w czasie potrzebnym do złamania haseł w zależności od ich złożoności. Na przykład, hasło 10-znakowe złożone z cyfr, dużych i małych liter oraz symboli w 2020 roku mogło być złamane w ciągu 5 lat, w 2022 roku - 5 miesięcy, natomiast w 2023 roku już w ciągu 2 tygodni.

Poruszono temat menedżerów haseł, które ułatwiają generowanie i przechowywanie silnych haseł, a także poinformowano o trzech rodzajach dwuskładnikowego uwierzytelnienia (2FA): kody SMS, tokeny TOTP oraz klucze sprzętowe.

W kontekście ochrony plików i danych osobowych, omówiono narzędzia do szyfrowania, takie jak WinRAR, Zip, 7-Zip oraz VeraCrypt i BitLocker do szyfrowania dysków. Ostrzeżono przed technikami socjotechnicznymi stosowanymi przez oszustów, takimi jak: *phishing* (podszycanie się pod osoby lub instytucje), *vishing* (fałszowanie numerów telefonów) oraz *deepfake* (spreparowane filmy wideo). Zwrócono uwagę na możliwość zgłaszania tego rodzaju incydentów do CERT.pl oraz przekazywania podejrzanych wiadomości SMS na numer 8080. Omówiono również metody ochrony przed niechcianymi reklamami i niebezpiecznymi stronami, zachęcając do instalacji wtyczek blokujących, m. in. uBlock, AdBlock lub AdGuard.

Na zakończenie, uczestnikom wręczono poradniki dotyczące ochrony przed *scam'em* (oszustwem) oraz dobrych praktyk przy zakładaniu kont. Omówiono także zasadę 3-2-1 dotyczącą tworzenia kopii zapasowych: 3 kopie danych, 2 przechowywane na różnych urządzeniach odłączonych od komputera i 1 kopia przechowywana poza miejscem zamieszkania (np. u bliskich lub w chmurze) w razie pożaru lub kradzieży.

Opracował:
mgr inż. Krzysztof Kowalski
Prezes Koła O/SIMP w Kaliszu przy WSK „PZL-KALISZ” S.A.

Udział członków SIMP w uroczystości z okazji 200-lecia fabryki sukna w Opatówku

W dniu 15 czerwca 2024 roku członkowie Koła SIMP Oddziału w Kaliszu przy WSK „PZL-KALISZ” S.A. oraz Oddziału Regionalnego Polskiego Towarzystwa Motoryzacji SIMP w Kaliszu, na zaproszenie Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku, wzięli udział w uroczystych obchodach 200 rocznicy powstania fabryki sukna w Opatówku. Z tej okazji na dziedzińcu muzeum, mieszczącego się w budynkach dawnej fabryki, zorganizowany został piknik edukacyjny oraz prelekcje ilustrowane pokazem multimedialnym o historii fabryki sukna i jej roli w rozwoju miasta Opatówka i regionu kaliskiego. Podczas pikniku odbyło się m. in. widowisko historyczne pt. „Z dziejów fabryki sukna w Opatówku” (*na zdjęciach poniżej wybrane sceny*).

Zaprezentowano 7 scen m. in. rozmowę namiestnika gen. Józefa Zajączka z burmistrzem Janem Gillerem, rozmowę generała z fabrykantem Adolfem Fiedlerem oraz podpisanie umowy na budowę fabryki przed notariuszem Bajerem, inscenizację montażu pierwszej maszyny parowej w fabryce, życie codzienne w domu robotnika, a także strajk robotników w latach trzydziestych XX wieku

Na zdjęciach prezentowane fragmenty ze scen z „Majówki u fabrykanta”

Dzięki zaangażowaniu kol. Pawła Wojewody z Oddziału Regionalnego PTIM przy Oddziale SIMP w Kaliszu, w scenach strajku wykorzystany został oryginalny, wyprodukowany w 1923 roku samochód osobowy FIAT 501, którego użyczył Pan Radosław Ludzis ze Zdun k. Krotoszyna. Samochód został zakupiony przez właściciela w 2019 roku w Szwecji. Pan Radosław przeprowadził już w Polsce renowację auta, przywracając pierwotną sprawność techniczną. Samochód po opracowaniu odpowiedniej dokumentacji przez Dyplomowanego Rzecznawcę SIMP kol. Pawła Wojewodę, został wpisany do wojewódzkiej ewidencji zabytków techniki województwa wielkopolskiego i zarejestrowany jako samochód zabytkowy. Samochód towarzyszy właścicielowi w rajdach, zlotach i pokazach pojazdów zabytkowych, podczas których wzbudza ogromne zainteresowanie. Historia modelu 501 rozpoczyna się w 1919 roku, kiedy to Fabbrica Italiana di Automobili Torino zaprezentowała samochód, który po modelu Zero stał się „słupem milowym” na drodze do pomyślnego rozwoju firmy. O ile po wojnie większość europejskich producentów nawiązywała do swoich wypróbowanych modeli z 1914 roku, to FIAT zaskoczył wszystkich całkowicie nowym, rewelacyjnym modelem. Samochód ten miał prostą konstrukcję, ale był jednocześnie niezawodny i ekonomiczny. Jego stylistyczne rozwiązanie otwierało nową drogę w rozwoju samochodów i stało się wzorem dla europejskich samochodów osobowych. Był to samochód klasy średniej, produkowany z nadwoziem otwartym typu torpeda, z przednią szybą, bocznymi drzwiami i składanym dachem lub z nadwoziem zamkniętym typu kareta. Napędzał go silnik czterosuwowy, dolnozaworowy, czterocylindrowy o poj. 1460 cm³ i mocy 23 KM. Na wyposażeniu seryjnym Fiata 501 były hamulce mechaniczne bębnowe, ale tylko tylnych kół, natomiast na wszystkie koła były za dodatkową dopłatą. Głównym założeniem produkcji Fiata 501 było stworzenie małego samochodu rodzinnego, co udało się. W końcu 1920 roku produkcja nowego małego Fiata 501 odbywała się na pełnych obrotach, stanowiąc do 1925 roku 60÷80 % produkcji zakładów Fiata.

Produkcję samochodu Fiat 501 zakończono w październiku 1926 roku, a jego następcą był bazujący na nim Fiat 503 produkowany w latach 1926-1927, a różniący się od niego zawieszeniem i hamulcami. Ogółem samochodów Fiat 501 wyprodukowano ok. 47500 szt. Nie są znane dane dotyczące liczby zachowanych egzemplarzy Fiata 501 do naszych czasów. Wiele z nich zniszczono w trakcie II wojny światowej, jednak jakaś ich część przetrwała i była użytkowana nawet po wojnie.

Zabytkowy samochód Pana Radosława Ludzisa, swoim wyglądem i przejazdami uatrakcyjnił jedną ze scen „Majówki u fabrykanta” (na zdjęciu), w której ostatni właściciele fabryki negocjowali ze strajkującymi robotnikami.

Podczas pikniku w pomieszczeniach muzealnych odbywały się różnego rodzaju warsztaty, pokazy, pracy maszyn ze zbiorów muzeum, konkursy tematyczne, a na dziedzińcu muzeum uczestnicy korzystali z poczęstunku i słuchali koncertu muzyków Filharmonii Kaliskiej grających m.in. muzykę klezmerską. Celem tych uroczystych obchodów było zainteresowanie mieszkań-

ców regionu kaliskiego historią i wyjątkowym dziedzictwem oraz pokazaniu codziennego ówczesnego życia ludzi i ich pracy, którzy dzięki swojej pracowitości mogliby być wzorem dla dzisiejszych pokoleń.

Warto wspomnieć, że w fabryce zatrudniony był ojciec Stanisława Wojciechowskiego, będącego w latach 1922-1926 drugim prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej.

Utworzone w 1815 roku Królestwo Polskie musiało zmierzyć się z problemami takimi jak wyniszczenie terenu licznymi kampaniami wojennymi i przemarszami wojsk, pustym skarbem, zdezorganizowaną gospodarką. Powołani do Rządu Królestwa, wychowankowie korpusu kadetów epoki stanisławowskiej, tacy jak: gen. Józef Zajączek - namiestnik w Rządzie Stanu Królestwa Polskiego, książę Ksawery Drucki - Lubecki - minister skarbu, hr. Henryk Łubieński - prezes Banku Polskiego, Józef Lubowidzki - II prezes Banku Polskiego, hr. Tadeusz Mostowski - minister Spraw Wewnętrznych i Policji, hr. Maurycy Hauke - główny kwatermistrz i minister wojny, Antoni Lelowski - komisarz fabryk oraz reformator i uczony doby oświecenia Stanisław Staszic. Wszyscy oni nie mieli zaściankowego spojrzenia na organizm państwowy. Pomimo różnicy temperamentów i polaryzacji politycznych, jako członkowie Rady Stanu, dążyli zdecydowanie, zgodnie z tendencjami ówczesnej Europy, by również w Polsce stworzyć i rozwinąć przemysł, który w krótkim czasie podźwignąłby i wzbogacił kraj. Decyzje poparło szereg rozporządzeń m. in. z dnia 21 listopada 1823 roku „O usunięciu przeszkód w osadzaniu fabrykantów zagranicznych po miastach oraz regulacji samych, że miast” oraz wyodrębniono z sum budżetowych „fundusz ogólny fabryczny”, który był dostępny dla całego Królestwa. W 1813 roku powstał „fundusz żelazny budowlany” przeznaczony dla województw kaliskiego i mazowieckiego. Przez tego rodzaju działania, Królestwo Polskie zaczęło funkcjonować w grupie państw, w których kapitał narodowy odegrał rolę szczególnie doniosłą, przyspieszając proces industrializacji, warunkujący przejście do pierwszej fazy rewolucji przemysłowej. Dalej, utworzenie w 1828 roku Banku Polskiego operującego kapitałem skarbowym posiadającym osobowość prawną i szeroki zakres samodzielności statutowej, zwięździło te poczynania. Fabryka sukna Adolfa Fiedlera w Opatówku, wywodząca swój początek z okresu industrializacji Ziem Polskich i powstania kaliskiego okręgu przemysłowego w XIX wieku, była największą i najnowocześniejszą z ówczesnych fabryk, odgrywała też kluczową rolę w przemyśle tekstylnym i gospodarce Królestwa Polskiego.

Wybudowany w latach 1824-1826 kompleks „gmachów fabrycznych” posiadał zmechanizowane działy produkcyjne, poprzez zainstalowanie sprowadzonej z Cockerilla Searinga (Belgia) maszyny parowej o mocy 40 KM. Była to, jak wynika ze sprawozdań rządowych największa i pierwsza w Kraju fabryka sukna.

Kompleks fabryczny szczęśliwie przetrwał i jest jednym z nielicznych przykładów architektury przemysłowej z początków XIX wieku w Europie. XIX-wieczna tradycja przemysłowa Opatówka, jak i unikalna w swym projekcie budowa fabryki z zachowaną na pięciu kondygnacjach wewnętrzną konstrukcją drewnianą i żeliwnymi schodami, jest zabytkiem w skali europejskiej, w którym od 1981 roku mieści się Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku, a którego zbiory dokumentują historię kalisko - mazowieckiego okręgu przemysłowego.

Opracował:
mgr inż. Krzysztof Kowalski
Członek Zarządu O/ SIMP w Kaliszu
Prezes Koła SIMP przy WSK „PZL-KALISZ” S.A. O/SIMP Kalisz
Autor zdjęć: mgr inż. Paweł Wojewoda, OR PTIM SIMP O/Kalisz

Źródło: na podstawie publikacji MHP w Opatówku <https://www.muzeumopatowek.pl/>

Sekcja Poligrafów przy Oddziale SIMP w Kaliszu w Młynie Papierniczym w Dusznikach-Zdroju

W przededniu *narodowej tragedii*, powodzi na południu naszego kraju, członkowie Sekcji Poligrafów przy Oddziale SIMP w Kaliszu uczestniczyli w dwudniowym wyjeździe, którego głównym celem było zwiedzanie obiektu jakim jest Młyn Papierniczy w Dusznikach-Zdroju.

I tak, udając się w dniu 27 sierpnia 2024 roku do Kotliny Kłodzkiej zatrzymaliśmy się w Kamieńcu Żąbkowickim, mającym prawa miejskie dopiero od 2021 roku. Jego nazwa miała nawiązywać do kamienistego podłoża, na którym we wczesnym średniowieczu wzniesiono pierwszą warownię. Miasto położone jest w pobliżu Gór Złotych, Gór Bardzkich oraz koryta Nysy Kłodzkiej i licznych zbiorników wodnych, z których najpopularniejsze to Topola o pojemności ok. 22 mln m³ i Kozielno (ok. 16 mln m³). Właśnie pomiędzy tymi zbiornikami, w dniu 16 września br. pod naporem ogromnych mas wody pękł przepust boczny i woda w niekontrolowany sposób przepływała do zbiornika Kozielno. Zbiorniki te ze zbiornikami Otmuchów (ok. 130 mln m³) i Nysa (ok. 122 mln m³) tworzą zespół zbiorników wielozadaniowych, wchodzących w skład kaskadowego systemu bezpośredniej ochrony przed powodzią kilkudziesięciu tys. mieszkańców doliny Nysy Kłodzkiej. Wśród wielu zabytkowych obiektów Żąbkowic Śląskich, najciekawszym jest górujący nad miastem Pałac Marianny Orańskiej, z którego historią zapoznani zostaliśmy przez oprowadzającą nas po obiekcie przewodniczkę.

Na zdjęciu uczestnicy na tarasie Pałacu Marianny Orańskiej.

Historia pałacu zaczyna się w 1838 roku, kiedy to po śmierci królowej Niderlandów Fryderyki Orańskiej, po podziale spadku właścicielką dóbr kamienieckich została jej najmłodsza córka Marianna, która w tym samym roku zleciła wykonanie projektu przyszłej rezydencji. Kamień węgielny na wzgórzu (zwanym Grodowym Wzgórzem) położono już

15 października tego samego roku. Prace budowlane nad pałacem trwały do 1972 roku, z przerwą w latach 1948-1953 związaną z rozwojem księżniczki Marianny. Całkowity koszt budowy kompleksu pałacowo-parkowego wyniósł ok. 970 tysięcy talarów, stanowiących równowartość trzech ton złota.

Podczas II wojny światowej Niemcy urządzili tutaj magazyn przejściowy dla zwożonych z całego Śląska dzieł sztuki, m.in. zbiory i archiwalia z Wrocławia. Po 1945 wyposażenie pałacu zostało wywiezione bądź zdewastowane. W lutym 1946 roku cały kompleks spłonął, podpalony przez żołnierzy radzieckich. A dalszą dewastację tego, co pozostało po pożarze przeprowadzili już Polacy, za przyzwoleniem ówczesnych władz, które przyczyniły się do tego, że część marmurów z pałacu użyto przy budowie Sali Kongresowej w warszawskim Pałacu Kultury i Nauki. W 1984 roku pałac został wydzierżawiony prywatnemu przedsiębiorcy, który od końca lat 80. odbudowywał obiekt aż do śmierci w sierpniu 2010 roku. W sierpniu 2012 roku po zakończeniu postępowania po zmarłym, pałac i przyległe grunty stały się ponownie własnością gminy, która rozpoczęła trwający do dzisiaj remont, dzięki środkom Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Pałac zbudowany jest na planie prostokąta 75,3 x 48,3 m, a cztery wieże narożne mają po 33,6 m wysokości. Kubatura pałacu wynosi 90 tys. m³, natomiast powierzchnia użytkowa to blisko 20 tys. m². Dziedzińce wewnętrzne mają wymiary 19,5 x 18,2 m i przedziela je arkadowy krużganek, łączący ścianę północno-wschodnią i południowo-zachodnią. Pałac otoczony jest murem, w którego narożnikach znajdują się cztery pary okrągłych baszt. Od strony północno-zachodniej umieszczono w ciągu murów wozownię, a stajnie od strony południowo-wschodniej.

Na zdjęciu uczestnicy na dziedzińcu pałacu

Schodząc z wzgórza, mieliśmy okazję podziwiać urokliwy zespół parkowy, w którym również trwały prace mające na celu przywrócenie dawnej jego świetności. W wyniku fali powodziowej, uszkodzeń doznał kompleks pałacowo-parkowy, szczególnie barokowe ogrody opata, które niedawno, bo na przełomie kwietnia i maja zostały otwarte dla zwiedzających. W ogrodach tych można było podziwiać piękne nasadzenia, zioła, odtworzone rzeźby oraz rośliny z różnych zakątków świata, które dopiero zaczynały się zdomawiać w naszej ziemi. Niestety, wszystko zostało zniszczone przez wodę. Na szczęście fala powodziowa oszczędziła pałac Marianny Orańskiej.

Kolejnym punktem na naszej trasie była miasto Duszniki-Zdrój położone w dolinie rzeki Bystrzycy Dusznickiej, oddzielającej Góry Orlickie od Gór Bystrzyckich, o których pierwsze wzmianki pochodzą z 1324 roku. Duszniki otrzymały prawa miejskie w 1346 roku w wyniku lokacji na prawie niemieckim. W 1769 roku Duszniki stały się oficjalnym uzdrowiskiem, gdy źródło „Zimny Zdrój” wpisano na listę źródeł leczniczych ówczesnych Prus.

W połowie XIV wieku w Dusznikach rozwinęło się hutnictwo żelaza, złoża rud wyczerpały się jednak dość szybko. A pod koniec XVI wieku gwałtownie rozwijał się dusznicki handel oraz przemysł: tkacki i papierniczy. Przed 1562 rokiem wybudowano budynek działającego do dzisiaj **młyna papierniczego - unikalnego zabytku techniki**, który był głównym celem wycieczki członków Sekcji Poligrafów SIMP. Elementami charakterystycznymi tego budynku jest dach kryty gontem, zakończony od zachodu barokowym szczytem oraz oryginalny pawilon

wejściowy w kształcie wieży. Wewnątrz budynku znajdziemy polichromię z XVII-XIX stulecia.

*Budynek Muzeum Papiernictwa
w Dusznikach-Zdroju*

Skansen techniczny Muzeum Papiernictwa

W 1968 roku w starym młynie papierniczym powstało Muzeum Papiernictwa gromadzące eksponaty dotyczące historii papiernictwa i rozwoju przemysłu papierniczego. W 1971 roku uruchomiono czerpnię papieru, gdzie do dziś dnia odbywa się produkcja papieru metodami tradycyjnymi.

W 2011 roku *Młyn papierniczy* uzyskał status Pomnika Historii, a w 2019 roku stał się kandydatem Rzeczypospolitej Polskiej do wpisu na listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO.

Po obiekcie oprowadzała nas Pani dr Emilia Dziewiecka z muzealnego Działu Papiernictwa Światowego, przedstawiając na początku historię papieru, który został wynaleziony w 105 r. n.e. w Chinach. I tak, za jego wynalazcę uznawany jest cesarski dygnitarz Cai Lun

(62-121). Surowce, tj. łyko drzewne, odpady konopne i stare sieci rybackie, rozbijał on drewnianym młotem na masę, którą rozprowadzał na zanurzonej w wodzie sicie z niezbyt gęstej tkaniny. Cienka warstwa masy, po odsączeniu i wysuszeniu, stawała się papierem. Z czasem arkusze zaczęto formować na sitach wykonanych z cienkich łądyżek roślinnych (np. bambusowych).

Na zdjęciu dr Emilia Dziewiecka omawia azjatycką formę zanurzeniową z sitem ruchomym

W ciągu kilku stuleci sztuka wyrobu papieru została przeniesiona z Chin do sąsiednich krajów, natomiast pierwsze europejskie warsztaty papiernicze powstały dopiero z początkiem XII wieku. Zakładali je Arabowie na Półwyspie Iberyjskim, a także we Włoszech na Sycylii. W niedługim czasie Europejczycy przejęli od Arabów umiejętność wyrobu papieru. Do udoskonalenia metody wyrobu papieru doszło w XIII wieku na terenie Włoch. W papierniach w okolicy Fabriano, miasta leżącego 200 km na północ od Rzymu wprowadzono wówczas szereg zmian, które pozwoliły na polepszenie jakości oraz na zwiększenie wydajności papierni. Ważną innowacją było zastosowanie stępy młotowej, napędzanej kołem wodnym, do przerobu lnianych i konopnych szmat na masę papierniczą. Wynalazek ten rozpoczął w dziejach wyrobu papieru erę młynów. Ponadto, sito z cienkich łądyżek roślinnych, stosowane dotąd

do formowania arkuszy, zastąpiono takim, w którym żeberka wykonane były z drutu. Okazało się ono znacznie trwalsze, a formowane na nim arkusze charakteryzowały się równiejszą powierzchnią. Także w Fabriano zapoczątkowano w drugiej połowie XIII wieku oznaczanie papieru znakami wodnymi. Włoscy papiernicy udoskonalili ponadto metodę zaklejania papieru poprzez nasączenie arkuszy roztworem kleju wykonanym ze skór i racic baranich. Częstki kleju wnikały pomiędzy włókna. Dzięki temu zabiegowi atrament nie rozlewał się w papierze w postaci kleksów, lecz pozostawał i wysychał na powierzchni arkuszy. Udoskonalona we Włoszech technika wyrobu papieru rozpowszechniła się niemal w całej Europie. I tak kolejno, około 1326 roku rozpoczęto wytwarzanie papieru we Francji (Richard de Bas z Auvergne), w 1390 roku w Niemczech (Norymberga), przed 1411 rokiem w Szwajcarii (Fryburg), przed 1453 rokiem na przedmieściach Konstantynopola, około 1488 roku w Anglii (Hertford), w 1491 roku w Polsce (Prądnik Czerwony pod Krakowem), przed 1565 rokiem w Rosji (Moskwa). Istotnych wynalazków, pozwalających na dalsze polepszenie jakości papieru oraz na zwiększenie jego produkcji dokonali papiernicy holenderscy, którzy w drugiej połowie XVII stulecia skonstruowali znacznie lepsze od stępy urządzenie do przetwarzania szmat na masę papierniczą. Maszynę zaczęto nazywać „holendrem”, od kraju, w którym została wynaleziona. „Holender” był blisko ośmiokrotnie wydajniejszy od stępy młotowej, a wytwarzana w nim masa papiernicza posiadała znacznie lepsze właściwości niż przygotowywana w urządzeniu wykorzystywanym wcześniej.

Wynalazkiem, który zapoczątkował rewolucję przemysłową w papiernictwie, była skonstruowana w 1798 roku przez Francuza Nicolas Louis Robert maszyna papiernicza.

Na zdjęciu prezentacja działania modelu maszyny papierniczej Nicola Louis Robert z 1798 roku.

Zastosowanie tego urządzenia odróżnia fabryki papieru od stosujących rękodzielniczą technikę młynów papierniczych.

Kolejnym etapem postępu technicznego w produkcji papieru, była maszyna okrągłositowa z 1809 roku.

Na zdjęciu model maszyny okrągłositowej z 1809 roku

Ponadto w fabrykach źródłem energii były maszyny parowe (niekiedy również turbiny wodne), a w młynach tradycyjne koła wodne. Upowszechnienie w latach 30. i 40 XIX stulecia maszynowej produkcji, wskutek konkurencji fabryk przyniosło upadek dawnego rękodziela papierniczego, a efektem tego było to, że w kolejnych dekadach młyny stopniowo likwidowano.

Podkreślić należy, że wynalezienie papieru należy do najistotniejszych osiągnięć ludzkiej cywilizacji. Przez wiele stuleci wytwarzane ręcznie arkusze papieru wykorzystywano głównie do zapisywania i powielania myśli, wiadomości i wiedzy. Natomiast upowszechnienie maszynowej techniki produkcji papieru w XIX wieku sprawiło, że znacząco potaniał, dzięki czemu stawał się bardziej powszechny. Przyspieszający z każdą dekadą rozwój cywilizacji przyczyniał się do wzrostu produkcji papieru. U progu XXI wieku na świecie powstaje rocznie ponad 400 mln ton tego produktu. Jednocześnie trwający od lat 90. ubiegłego stulecia postęp w dziedzinie gromadzenia i przekazywania informacji wymusza zmianę funkcji papieru. Dziś zużywamy coraz mniej

papieru do pisania i drukowania, natomiast wzrasta produkcja papieru wykorzystywanego m.in. do pakowania i do celów higieniczno-sanitarnych.

Wracając do historii naszego młyna, chciałbym wspomnieć, że to właśnie pierwsze młyny papiernicze w Europie Środkowej powstały w końcu średniowiecza. Również na obszarze Śląska należącego wówczas do Królestwa Czech, produkcję papieru zapoczątkowano u schyłku XV wieku. Pierwsza śląska czerpalnia istniała we Wrocławiu już w 1490 roku. Pod koniec XV wieku na Śląsku uruchomiono papiernie w Świdnicy, Nysie i Raciborzu. Następnie, w początkach XVI wieku powstało na Śląsku kilka nowych papierni, m. in: w latach 1501-1506 w Opawie, około 1511 roku w Legnicy oraz po 1520 roku w Głogowie. Korzystnej koniunktury w śląskim papiernictwie nie przerwało przejście tej prowincji wraz z Królestwem Czech przez Habsburgów, co nastąpiło po wygaśnięciu czesko-węgierskiej linii Jagiellonów w 1526 roku. W dalszym ciągu nieźle prosperowały czerpalnie założone wcześniej, a istniejące warunki pozwalały na zakładanie nowych młynów papierniczych. Wśród uruchomionych wówczas papierni wymienić należy **młyn papierniczy w Dusznikach** (d. Reinerz) koło Kłodzka, którego powstanie datuje się przed 1562 rokiem, bo jest to pierwsza znana data dotycząca tutejszego papiernictwa oraz powiązana także ze sprzedażą przez Ambrosiusa Teppera prawa do udziałów w młynie **Nicolausowi Kretschmerowi**. Brak jest informacji czy Tepper był założycielem papierni ani jak długo ten młyn znajdował się w jego posiadaniu. Dlatego przyjmuje się, że papiernia została założona w 1562 roku lub wcześniej. Rodzina **Kretschmerów** władała młynem aż 144 lata, tj. do 1706 roku, kiedy to młyn przeszedł na 116 lat w ręce rodu **Hellerów**. W 1822 roku papiernia została wystawiona na licytację, a następnie na 117 lat tj. do 1939 roku młyn papierniczy znalazł się w rękach rodu **Wiehrów**. Najlepszym wyrazem sukcesu właścicieli był sam budynek, który zyskał wtedy elegancką elewację i niezwykle rzadkie w obiektach przemysłowych polichromie.

Nawiązując do historii papiernictwa, jego rozkwit został zahamowany przez wojnę trzydziestoletnią (w latach 1618–1648), w czasie której uległo zniszczeniu wiele czerpalni. Podczas gdy przed 1618 rokiem działało na Śląsku przynajmniej 15 młynów papierniczych, po zakończeniu działań wojennych czynnych było prawdopodobnie zaledwie sześć. Po ustaniu niesprzyjających warunków rozwoju, śląskie papiernictwo zaczęło powoli odrabiać straty. Odbudowano część zniszczonych młynów papierniczych oraz założono nowe, dzięki czemu z początkiem XVIII wieku ich liczba zbliżyła się do dwudziestu. W wyniku pierwszej wojny śląskiej (lata 1740-1742), toczony pomiędzy Prusami a Austrią, znaczna część Śląska wraz z ziemią kłodzką i Dusznikami została włączona do Prus. Pod nowym panowaniem odnotowano dalsze ożywienie w tutejszym papiernictwie. O ile w 1740 roku działały na Śląsku około 34 młyny papiernicze, to w 1800 roku na obszarze należącej do Prus prowincji śląskiej funkcjonowało już 56 papierni. Był to szczytowy okres w dziejach śląskiego rękodziela papierniczego. Na przełomie wieków XVIII i XIX pruska gospodarka przeżywała stagnację. Silna fala rewolucji przemysłowej dotarła do tego kraju dopiero na początku lat 30. XIX stulecia. Powyższa sytuacja była korzystna dla manufaktur i rzemiosła, które niezagrożone konkurencją produkcji przemysłowej, mogły w dalszym ciągu egzystować. Podobnie śląskie papiernictwo, stosujące rękodzielną technikę produkcji, dobrze prosperowało aż do połowy XIX stulecia. Na Śląsku pruskim pierwsza maszyna papiernicza została zainstalowana w 1834 roku w Mieroszowie koło Wałbrzycha (ok. 50 km od Dusznik). W następnych dekadach odnotowano bardzo szybki rozwój przemysłu papierniczego w całej prowincji. U progu XX wieku działało tu około 40 fabryk papieru, stosujących maszynową technikę produkcji. W tamtym czasie jedyny młyn papierniczy, który stosował dawną technikę produkcji pozostał w Dusznikach. W latach 20. XX wieku dusznicka firma papiernicza była uznawana za rentowną, a Wiehr jako przedsiębiorca cieszył się dobrą opinią. W celu poprawienia opłacalności, oprócz papieru czerpanego i tektury, wytwarzał również papier pakowy i filtracyjny oraz papier do kataplazmów (okładów)

weterynaryjnych. Jednak narastające trudności ze zbytem zmuszały Wiehra do działalności dodatkowej. By zapewnić zajęcie swym pracownikom, wprowadził wyrób gontu i drewnianych skrzynek. Ponadto w 1922 roku przebudował stodołę, w której uruchomił szlifiernię szkła. Sytuacja firmy znacznie pogorszyła się na początku lat 30. wskutek wielkiego kryzysu gospodarczego. W 1936 roku maszyny produkcyjne sprzedano, co przekreśliło szanse na dalszą działalność firmy. Z powodu narastającego zadłużenia Carl II Wiehr postanowił sprzedać młyn papierniczy na cele publiczne, chciał, aby powstało w nim muzeum. W okresie międzywojennym starą papiernię coraz częściej postrzegano jako zabytek o znaczącej wartości historycznej, a funkcja muzealna była dobrym rozwiązaniem zarówno dla Wiehra, jak też dla samego budynku. Po długich pertraktacjach, wiosną 1939 roku właścicielem zabytkowej papierni stało się miasto Duszniki-Zdrój, które na jej zakup zaciągnęło pożyczkę. Jako ciekawostkę, warto przytoczyć informację, że ostatnią ratę magistrat miał spłacić w 1986 roku, do czego rzekomo, z powodu II wojny światowej i dalszych wydarzeń, nigdy nie doszło. Niemieckie władze konserwatorskie, otaczające w tamtym czasie papiernię opieką, wystąpiły z pomysłem ponownego uruchomienia czerpalni. Jednak okazało się wówczas, że oprócz Carla Wiehra nikt nie pamiętał na czym polegała dawna sztuka papiernicza. Wprawdzie były właściciel młyna obiecał swą pomoc w realizacji projektu, jednak wraz ze śmiercią w 1941 roku, zabrał wiedzę o historycznej technologii do grobu. Marzenia ostatniego dusznickiego papiernika o stworzeniu w młynie muzeum oraz plany reaktywacji czerpania papieru ziściły się wiele lat po II wojnie światowej dzięki zaangażowaniu finansowemu polskiego państwowego przemysłu papierniczego.

W młynie papier powstaje tak samo jak przed wiekami. Pracownicy zanurzają sita w kadzi i odciskają zaczerpniętą warstwę masy papierniczej na chłonej wodę przekładce. Tak po-

wstaje każdy pojedynczy arkusz. Zwiedzając muzeum można więc zobaczyć na żywo technikę produkcji znaną od średniowiecza, a uczestnicząc w warsztatach samodzielnie można stworzyć swój własny arkusz, co zaprezentowała nam oprowadzająca nas po muzeum przewodniczka dr Emilia Dziewiecka.

Na zdjęciu pokaz czerpania papieru

Dusznicki młyn papierniczy, pomimo ryzyka związanego z narażeniem na pożary i powódzie, obiekt zachował się bez więk-

szych zmian. Nie podzielił też losu innych podobnych mu obiektów, które w XIX wieku były likwidowane lub zamieniane na fabryki wyposażone w nowoczesne maszyny produkcyjne.

Odnosząc się do sytuacji powodziowej we wrześniu, pozytywna informacja jest taka, że szalejący żywioł, który nawiedził powiat kłodzki i wiele innych części południowej Polski, ominął Duszniki-Zdrój.

Po odpoczynku w pensjonacie Lissa w pobliskiej miejscowości Łężyce, drugi dzień pobytu w Kotlinie Kłodzkiej, rozpoczęliśmy od zwiedzania Kaplicy Czaszek w Czermnej, która została wybudowana w stylu barokowym w 1776 roku. Jest to jeden z trzech podobnych obiektów w Europie, co czyni ją niezwykle unikatową. Kaplica została założona przez proboszcza lokalnej parafii Wacława Tomaszka. To właśnie z inicjatywy duchownego zebrano w rejonie Kudowy, Dusznik i Polanicy Zdroju czaszki i kości zmarłych na cholerę podczas epidemii wojny trzydziestoletniej (1618-1648) oraz tych, którzy zginęli w czasie wojen śląskich, głównie podczas siedmioletniej wojny (1756-1763). Ściany i sufit kaplicy zostały wyłożone około trzema tysiącami czaszek i piszczeli. Ponadto, pod podłogą w piwnicy znajduje się kolejne

dwadzieścia jeden tysięcy czaszek, wypełniając ją do wysokości około dwóch metrów. Wydaje się, że Kaplica Czaszek w Cermnej to nie tylko architektoniczne arcydzieło, ale także symboliczne zapiski historii i ludzkiej tragedii, które wznoszą się ponad zwykłe kamienne mury. Jest to miejsce, które pozwala nam zbliżyć się do przeszłości oraz zrozumieć, jak wiele cierpień i zniszczeń doświadczyły, ale przetrwały tutejsza ziemia kłodzka przez wieki.

Po krótkiej zadumie nad tym, co widzieliśmy i usłyszeliśmy, udaliśmy się do Wambierzyc, w których ze względów czasowych byliśmy w stanie jedynie zapoznać się z historią Bazyliki Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny. Według podań stoi ona w miejscu, gdzie wcześniej znajdowała się słynąca z cudów figura Matki Bożej z Dzieciątkiem. Jej autorem jest Jan z Ratna, któremu na początku XIII wieku objawiła się Maryja trzymająca w dłoniach małego Jezusa. Po ukończeniu rzeźby mężczyzna umieścił ją w starej, potężnej lipie na wzgórzu. Miejsce to szybko zaczęło przyciągać pielgrzymów chcących wyprosić sobie łaski za pośrednictwem Bożej Rodzicielki. Jednym z nich był niewidomy Jan z Raszewa, który podnosząc się z kolan, upadł i uderzył głową w lipę, cudownie odzyskując wzrok. To wydarzenie rozślawiło Wambierzyce. Bazylika, którą można podziwiać obecnie, jest już czwartą świątynią w tym miejscu, bo wcześniejsze, albo zostały rozebrane, albo zniszczone w wyniku działań wojennych. Obecna wybudowana na początku XVIII wieku. Zawiera zdobne renesansowe i barokowe detale, w tym okazałe krużganki ze stacjami drogi krzyżowej, freski, czy pozłacane ołtarze. Jej wyjątkowy charakter dodatkowo podkreślają monumentalne schody, których sława wybiega daleko poza Wambierzyce.

W drodze powrotnej do Kalisza, zatrzymaliśmy się Ząbkowicach Śląskich leżących na Przedgórzu Sudeckim nad Budzówką, która jest lewym dopływem Nysy Kłodzkiej. Z wielu ciekawych, zabytkowych obiektów w mieście, naszą uwagę przykuł ten najbardziej charakterystyczny jakim jest średniowieczna Krzywa Wieża mająca 34 metry wysokości, nazywana też „śląską Pizą”. Jest ona najwyższą krzywą wieżą w Polsce, a jej obecne odchylenie od pionu wynosi 2,14 m. Na jej szczyt prowadzą mające 139 stopni drewniane schody. Początki krzywej wieży nie są dziś znane z powodu braku źródeł pisanych. Kilku niemieckich badaczy twierdziło, że wieża jest pozostałością przedlokacyjnego zamku, który miał zostać wzniesiony przez książąt świdnickich, a zniszczony przez wojska walczące z czeskim królem Jerzym z Podiebradów. O wiarygodności tej hipotezy świadczy to, że dolne partie murów (do wysokości 10 m) zbudowane są z kamienia i zaprawy wapienne. Niezwykle duża, przekraczająca 4 metry, grubość murów tej części wieży także zdaje się wskazywać na jej pierwotnie obronny charakter. Po przesunięciu murów miejskich, w XIV wieku powiększył się obszar zabudowany miasta. Z dawnej baszty postanowiono zrobić dzwonnice kościoła parafialnego pw. św. Anny. Zakończenie budowy nastąpiło prawdopodobnie w 1413 roku. Natomiast 24 sierpnia 1598 roku wieża przechyliła się o 1,5 m. Prawdopodobnie miały na to wpływ ruchy tektoniczne w pobliskim Bardzie lub też zwiększony ciężar nadbudowanej wieży. W 1858 roku, kiedy całe miasto objął wielki pożar, wieża uległa znacznemu zniszczeniu, szczególnie w części szczytowej, władze pruskie zamierzały ją rozebrać. Władze miejskie były jednak innego zdania i po długotrwałych zabiegach obiekt odbudowano. Ząbkowicka wieża jest rzadkim przykładem wolnostojącej dzwonnicy kościelnej.

I na tym zakończył się nasz dwudniowy wyjazd w rejon, który dzisiaj „goi rany” po fali powodziowej, której mimo doświadczenia z powodzi 1000-lecia w 1997 roku, nie byliśmy w stanie zapobiec. Po wystąpieniu z koryta wód rzeki Budzówki, zalane zostały znaczne obszary Ząbkowic Śląskich łącznie z drogą krajową nr 8, którą wówczas się poruszaliśmy. Powiaty kłodzki i ząbkowicki znalazły się na liście regionów, na których w dniu 16 września br. wprowadzono stan klęski żywiołowej. Stan klęski żywiołowej to jeden z trzech stanów nadzwyczajnych, których wprowadzenie przewiduje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzenie stanu klęski żywiołowej umożliwia sprawniejszą koordynację działań, szybsze usuwanie skutków powodzi oraz lepszą współpracę służb i instytucji.

Odwołując się do apelów rządzących, zachęcam do organizowania tego typu wyjazdów po zakończeniu akcji ratowniczych na tych terenach, bo to, co mieliśmy okazję zobaczyć stanowi namiastkę tego, co oferuje Kotlina Kłodzka oraz Dolny Śląsk.

Opracował:
mgr inż. Paweł Wojewoda
Członek Sekcji Poligrafów przy O/SIMP w Kaliszu
Sekretarz PTIM SIMP

Materiały źródłowe:

- Młyn, co zboża nie miele. Dzieje papierni w Dusznikach-Zdroju, M. Szymczyk i inni, Wyd. 2019r., ISBN: 978-83-60990-54-4
- <https://palacmarianny.com.pl/>
- <https://muzeumpapiernictwa.pl/>
- <https://kudowa-info.pl/atracje-turystyczne/kaplica-czaszek-w-kudowie-czermnej/>
- <https://wambierzyce.pl/sanktuarium/bazylika/>
- <https://www.national-geographic.pl/traveler/kierunki/krzywa-wieza-w-polsce/>

Z aktywności Oddziału SIMP w Łodzi: Wyjazd techniczno-turystyczny członków Oddziału do Wilna i Trok przez Białystok

W dniach 27-30 czerwca 2024 roku Zarząd Oddziału SIMP w Łodzi zorganizował dla swoich członków wyjazd do atrakcyjnych miejsc pod względem historyczno-turystycznym oraz technicznym w zakresie wpływu transportu i energetyki na ochronę środowiska.

Wycieczkę rozpoczęliśmy od przyjazdu do Białegostoku, gdzie zorganizowano spotkanie członków Zarządów Oddziałów SIMP w Białymstoku i Łodzi.

Na zdjęciu Członkowie Zarządów Oddziałów SIMP w Białymstoku i Łodzi uczestniczący w spotkaniu w Białymstoku w dniu 27 czerwca 2024 roku

W trakcie spotkania przekazano wzajemne doświadczenia dotyczące pozyskiwania nowych członków do naszej organizacji, jak również promowania SIMP

w szkolnictwie wyższym i ponadpodstawowym. Drugim zagadnieniem było porównanie niskoemisyjnej komunikacji aglomeracyjnej stosowanej w Białymstoku i Łodzi w porównaniu z Wilnem.

Następnie pojechaliśmy do miejsca zakwaterowania w Wilnie, gdzie w kolejnym dniu zaplanowano ogólny przejazd zapoznawczy z usytuowaniem najważniejszych obiektów historycznych, atrakcyjnych pod kątem turystycznym oraz stosowanymi w mieście środkami komunikacji miejskiej, jak też źródłami energii pozwalającymi na maksymalną ochronę środowiska.

Trasa objazdowo-zapoznawcza została zakończona przy Placu Katedralnym skąd miejscowy przewodnik poprowadził uczestników wyjazdu do ustalonych wcześniej obiektów, przekazując ogrom interesujących informacji dotyczących historii, tradycji czy zamiłowań miejscowych.

Chcąc oddać, choć trochę czytelnikom specyfikę tego wyjątkowego miasta, jakim jest Wilno pozwalam sobie zamieścić w dalszej części artykułu informacje o historii odwiedzanych miejsc.

Pierwszym z odwiedzonych obiektów była Katedra Wileńska, której początki są przedmiotem kontrowersji, ponieważ nie jest bezspornie udowodnione, że katedra istniała w 2. połowie XIII wieku, gdy w 1251 roku książę Mindowie przyjął w Nowogródku chrzest, a w 1253 roku wyświęcony został na biskupa misyjnego Litwy Chrystian.

Uczestnicy wycieczki przed Bazyliką św. Stanisława przy Placu Katedralnym

Kolejnym z odwiedzonych miejsc był Plac Katedralny, który znajduje się na terenie Starego Miasta, w którego sąsiedztwie położona jest klasycystyczna

bazylika archikatedralna. Ponadto na terenie placu znajduje się wykonany z brązu pomnik wielkiego księcia Giedymina z koniem, przedstawiający władcę zwróconego w kierunku dzwonnicy katedry. Giedymin był w latach 1316-1341 wielkim księciem litewskim, założycielem dynastii Giedyminowiczów oraz dziadem Jagiełły.

Książę Giedymin ogłaszając, że chce przyjąć chrześcijaństwo w 1324 roku zawarł czteroletni rozejm z zakonem krzyżackim. W 1325 roku zawarł sojusz z Polską, jego córka, Aldona, poślubiła w tym samym roku następcę polskiego tronu Kazimierza Wielkiego. W konsekwencji sojuszu, wojska Giedymina wiosną 1326 roku wzięły udział we wspólnym z polskim władcą Władysławem Łokietkiem najeździe na Brandenburgię. Giedymin jest określany twórcą mocarstwowej potęgi Litwy. Jego podboje miały ogromny wpływ na historię ziem ruskich, jak również na państwo litewskie, którego znaczna część elit uległa szybkiemu zruszczeniu.

Stare Miasto, zabytkowa dzielnica Wilna, część miasta lokowana w 1387 roku przez Władysława Jagiełłę na prawie magdeburskim.

Potwierdzoną w źródłach pisemnych świątynię rozpoczęto budować po 1386 roku, gdy chrzest przyjął książę Jagiełło, a w 1387 roku powstało biskupstwo wileńskie. Katedrę, której nadano wezwanie św. Stanisława, patrona Polski, wzniesiono na miejscu dawnej świątyni pogańskiej. Katedra była niszczona kilkoma pożarami, odbudowywana i przebudowywana.

W odbudowanej po raz kolejny katedrze gotyckiej pochowano wielkiego księcia Witolda, a w 1506 roku króla Aleksandra Jagiellończyka. W 1547 roku w kaplicy Wołłowiczowskiej (dawnej Królewskiej) miał miejsce potajemny ślub Zygmunta Augusta i Barbary Radziwiłłówny (później w katedrze pochowanej). W 1573 roku biskup Walerian Protaszewicz-Suszkowski urządził w północnej nawie nowy grób księcia Witolda, a królowa Polski Bona Sforza wniosła mu pomnik w stylu renesansowym.

Po powodzi w 1931 roku przy okazji remontu odkryto w podziemiach katedry zapomniane grobowce królewskie (m.in. Aleksandra Jagiellończyka oraz Elżbiety Habsburżanki i Barbary Radziwiłłówny, żon Zygmunta Augusta). Pochowany tu był też m.in. Olbracht Gasztołd (ojciec Stanisława, pierwszego męża Barbary Radziwiłłówny, najbogatszy człowiek na Litwie w swojej epoce), złożono tu też serce Władysława IV Wazy.

Podczas ostatniej okupacji katedra była przeznaczona na magazyn. W 1989 roku została rekonsekrowana, wkrótce potem odnowiona, odtworzono m.in. posągi na szczycie fasady. Obecnie w katedrze odprowadzane są msze jedynie w języku litewskim.

W 1994 roku Stare Miasto zostało wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

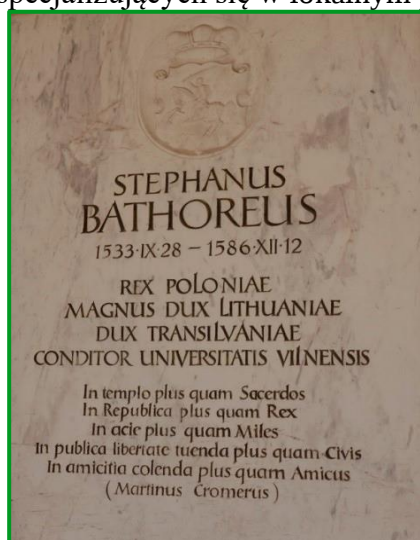

Uczestnicy wycieczki przed Wieżą Giedymina

Następnym punktem programu była Góra Giedymina. Wzgórze będące jednym z najwyższych miejsc na wileńskiej Starówce (48 metrów wysokości), idealne do podziwiania panoramy miasta. Po jednej stronie widoczne są czerwone dachy Starego Miasta, po drugiej nowoczesne miasto ze szklanymi wieżowcami i płynącą nieopodal rzeką Wilią.

W drodze do Ostrej Bramy, idąc tzw. szlakiem Mickiewicza zwiedziliśmy obiekty sakralne, Uniwersytet, Pałac Prezydencki, miejsca pobytu Mickiewicza, jak również Słowackiego, Miłosa oraz innych.

Spacer odbyto uliczkami niezwykle urokliwego Starego Miasta pełnego knajpek i cukierni specjalizujących się w lokalnym przysmaku.

Tablica założycielska Uniwersytetu

Uczestnicy wycieczki przed Ostrą Bramą w Wilnie

Uliczka Stikliu wąska i kręta, łączy ulice Didjoyi i Dominikonu, przecinając się z ulicami M. Antokolskö Gidou i Gaono. Budynki z zachowanymi elementami z różnych epok architektonicznych od gotyku do klasycyzmu, z małymi zamkniętymi i przechodnimi dziedzińcami charakterystycznymi dla Starego Miasta. W niskich budynkach mieszczą się restauracje i bistra, hotele, sklepy z pamiątkami, salony wyrobów lnianych i bursztynowych.

Następnego dnia kontynuowaliśmy zwiedzanie Wilna, m.in. kościół św. Piotra i Pawła, przed którym znajduje się Plac Jana Pawła II. Nieopodal znajdują się dwa cmentarze przypominające wspólne jak i bardzo burzliwe dzieje naszych narodów.

Cmentarz Antokolski (*na zdjęciu poniżej*) określany jako wojskowy, zajmuje obszar

ponad 15 hektarów na pięknych krajobrazowo Rowach Sapieżyńskich. Powstał on w 1809 roku. Początkowo cmentarz szpitalny, w 1850 roku na wniosek biskupa wileńskiego powiększono jego teren o 2,42 ha z przeznaczeniem na pochówki katolickie. W 1905 roku wzniesiono pierwszą niewielką cerkiew prawosławną (architekt W. Bykowski). W 1918 roku X armia niemiecka zbudowała w jego północnej części wojenny cmentarz niemiecki i rosyjski. W latach 1919-1921 powstał cmentarz żołnierzy pol-

skich, poległych w wojnie polsko-bolszewickiej w latach 1919-1920. W 1939 roku pochowano tam żołnierzy polskich, poległych w walkach z Niemcami. Po II wojnie światowej wzniesiono mauzoleum żołnierzy sowieckich, którzy polegli podczas walk o Wilno pomiędzy 6 a 13 lipca 1944 roku. Obok zbudowano aleję zasłużonych przeznaczoną dla działaczy komunistycznych Litewskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. W 1991 roku spoczęli tam Litwini, polegli w walkach z wojskami radzieckimi pod wieżą telewizyjną. W 2001 roku podczas prac budowlanych w północnej części miasta odkryto szczątki 3 tysięcy żołnierzy napoleońskich, którzy przez Wilno wycofywali się z Rosji, zostały one ekshumowane i pochowane w zbiorowej mogile, na której wybudowano mauzoleum.

W ich bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się Pałac Sapiehów na Antokolu, obiekt w stylu barokowym, wzniesiony w latach 1691-1697 dla Kazimierza Jana Sapiehy, według projektu Giovanniego Battisty Fredianiego. Pałac służył Sapiehom jako wiejska rezydencja i porównywany był często do Pałacu Wersalskiego, wystawnej rezydencji króla Francji Ludwika XIV pod Paryżem.

Na zdjęciu odrestaurowany Pałac Sapiehów w Wilnie

W regionie zachowało się zaledwie kilka takich unikatowych zespołów architektonicznych z epoki baroku. Praktyczne przeznaczenie i symboliczne znaczenie Pałacu Sapiehów ulegały ciągłym zmianom. Pod koniec XVII wieku i w pierwszych latach XVIII wieku przez dziesięciolecia, w ciekawym i złożonym okresie w historii państwa, był bogatą wiejską rezydencją szlachty. W ciągu swego długiego istnienia był narzędziem wojny, szkołą, trofeum i schronieniem. Przez długi czas w pałacu działał szpital, a w czasach sowieckich budynek włączono do kompleksu wojskowego. Przez ostatnie trzydzieści lat stał zupełnie pusty, a obecnie został poddany gruntownej rewitalizacji.

Cmentarz na Rossie, gdzie spoczywają polscy żołnierze polegli podczas wojny w latach 1920-1921, również matka Józefa Piłsudskiego oraz jego serce.

Następnie udaliśmy się na zwiedzanie Republiki Zarzecza, słynnej wileńskiej dzielnicy artystów. Dzielnica, oddzielona od starówki rzeką Wilejką, która charakteryzuje się urokliwą zabudową i niepowtarzalnym, artystycznym klimatem.

Na zdjęciu „Anioł Zarzecza” w Republice Zarzecza

Ostatniego dnia pobytu na Litwie, po wczesnym opuszczeniu hotelu przejechaliśmy do Landwarowa, gdzie znajduje się przepiękny Pałac Tyszkiewiczów. Pałac wzniesiono po nabyciu dóbr landwarowskich przez Józefa Tyszkiewicza w 1850 roku. Budynek zaprojektował architekt Gustaw Schacht. Na zlecenie syna Józefa Tyszkiewicza Władysława w 1899 roku dokonano przebudowy rezydencji w stylu modnego wówczas neogotyku angielskiego, nadzorował ją belgijski architekt de Waegh przy współpracy Tadeusza Rostrowskiego. Rezydencja w Landwarowie sąsiaduje z trzech stron ze sztucznym jeziorem landwarowskim utworzonym z polecenia Józefa Tyszkiewicza poprzez sprowadzenie wód z pobliskich Jezior Trockich. Obiekt po nabyciu przez nowego właściciela jest remontowany.

Pałac Tyszkiewiczów w Landwarowie

Zakończenie wyjazdu nastąpiło w Trokach. Aktualnie miejscowość rekreacyjno-wypoczynkowa zamieszkała jest przez liczną grupę mieszkańców narodowości polskiej i litewskiej

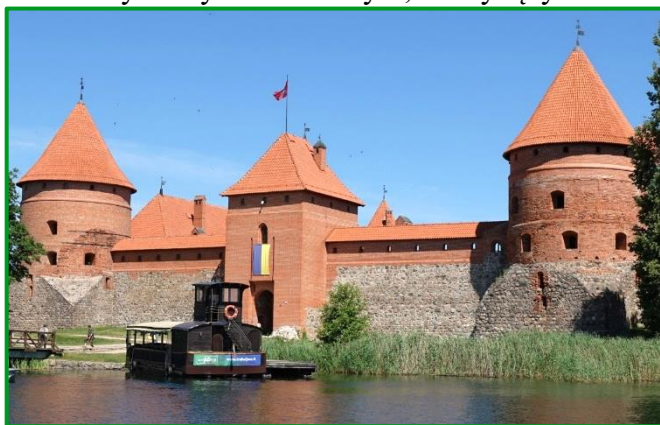

oraz nieliczną Karaimów. Troki były miastem królewskim Wielkiego Księstwa Litewskiego. W latach 1413-1795 miasto było centrum województwa trockiego w Wielkim Księstwie Litewskim. Przed 1441 rokiem Troki uzyskały prawa miejskie magdeburskie. W 1609 roku katolicy fanatycy spalili miejscowy meczet, świątynię protestancką i synagogę. Do 1939 roku siedziba wiejskiej gminy Troki znajdowała się na obszarze Polski w powiecie wileńsko-trockim ówczesnego województwa wileńskiego. W 1938 roku sumptem państwa polskiego rozpoczęto w Trokach budowę Muzeum Karaimskiego, które istnieje do dzisiaj. Po II wojnie światowej i utracie miasta przez Polskę, do 1 listopada 1946 roku z rejonu trockiego, na teren obecnych granic Polski wysiedlono ok. 5,4 tysięcy Polaków, natomiast około 13,7 tysięcy zarejestrowanych do przesiedlenia Polaków pozostało w rejonie.

Widok na domy Karaimów w Trokach

Troki to bogactwo obiektów zabytkowych, w tym: Zamek zbudowany przez księcia Witolda, Kościół farny pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, wzniesiony w XV wieku w stylu gotyckim, później przebudowany w stylu barokowym, ze słynącym łaskami obrazem Matki Bożej Trockiej, kienesy karaimskiej z XVIII wieku, Cerkiew prawosławna Narodzenia Przenajświętszej Bogurodzicy z XIX wieku, Kościół pobernardyński, ruiny drugiego zamku, tzw. lądowego (zamek na półwyspie), stara zabudowa, stara poczta, Pałac Tyszkiewiczów wraz z parkiem w Zatroczu.

Na zdjęciu Zamek w Trokach

znaczonych polskością. Pomimo uciążliwych z powodu upałów wypraw, każdego dnia w godzinach wieczornych dzień kończyły dyskusje o różnicach w globalnym podejściu do ochrony środowiska wynikających ze stosowania nowoczesnych rozwiązań technicznych w komunikacji aglomeracyjnej, systemach drogowych, jak również metodach wytwarzania ciepła i energii elektrycznej.

Wyjazd pod względem informacji technicznych jak i walorów krajobrazowo-turystycznych został oceniony przez uczestników bardzo wysoko.

Źródło: zamieszczone powyżej informacje historyczne pochodzą z Wikipedii, mini przewodnika govilnius.lt oraz informacji przekazanych przez miejscowego przewodnika.

Opracował:
Ryszard Jańczyk
Członek O/SIMP w Łodzi

Z aktywności Oddziału SIMP w Legnicy: Wyjazdowe spotkanie dla członków Oddziału w Zamku Królewskim w Rydzynie

W ostatni weekend września br. w Zamku Królewskim w Rydzynie zorganizowaliśmy wyjazdowe spotkanie członków Oddziału SIMP w Legnicy wraz z rodzinami. W wydarzeniu wzięło udział 75 osób, w tym członkowie Kół Terenowych SIMP z Chojnowa, Chocianowa, Głogowa, Legnicy i Jawora. Dojazd do Rydzyny i powrót zapewniły dwa autobusy. Dla wielu z naszych kolegów była to pierwsza wizyta w Zamku Królewskim w Rydzynie, dlatego zadbałszy, aby wrażenia ze spotkania na długo pozostały wszystkim w pamięci. Zwłaszcza, że tego typu wyjazdy do Rydzyny organizowane są przez Oddział SIMP w Legnicy „raz na dekadę”.

W pierwszym dniu, tuż po obiedzie w restauracji „U króla Stanisława”, w Sali Czterech Pór Roku odbyły się obrady członków SIMP.

Na zdjęciu uczestnicy obrad w Sali Czterech Pór Roku

Spotkanie poprowadził kol. Zbigniew Metanowski, prezes Oddziału SIMP w Legnicy. Program obrad obejmował następujące tematy: przyjęcie nowych członków SIMP do Koła Terenowego w Chocianowie, relację z bieżących wydarzeń w oddziale, w tym przebieg obrad Makroregionu Dolnośląskiego SIMP, które miały miejsce w czerwcu br. (opisanych szerzej w odrębnym artykule bieżącego wydania Wiadomości SIMP), informacje prezesów poszczególnych kół terenowych o wydarzeniach, które się odbyły lub zostały zaplanowane na rok bieżący, informację o działalności Ośrodka SIMP-EKSPERT w Chojnowie oraz sytuację finansową Oddziału. Przypomnieliśmy również uczestnikom sylwetkę kol. Aleksandra Kopcia, Członka Honorowego SIMP i członka naszego Oddziału. Jego wszechstronna działalność na rzecz Stowarzyszenia i kraju została w 2022 roku uhonorowana tablicą pamiątkową w Zamku w Rydzynie, przy której, po zakończeniu obrad, uczestnicy uczcili pamięć Kolegi Kopcia.

Tego wieczoru w Sali Balowej Zamku zaplanowaliśmy dla wszystkich uczestników wyjątkowy koncert.

Na zdjęciu widok na Salę Balową, w tle prowadzący kol. Piotr Kiwacz, zespół Trio Łódzko-Chojnowskie oraz uczestnicy koncertu

Przed jego rozpoczęciem, korzystając z okazji, że spotkaliśmy się w tak liczным gronie i w tak pięknym miejscu, trzem naszym Kolegom: Januszowi Romańskiemu, Andrzejowi Forysiowi i Mariuszowi Formickiemu uroczyste wręczone zostały Honorowe Odznaki SIMP.

Ponadto Koledze Pawłowi Kindlowi wręczono certyfikat kwalifikacji Rzecznawcy SIMP.

Następnie zespół *Trio Łódzko-Chojnowskie*, który tworzą: Paweł Konopacki (gitara, śpiew), Witold Łuczyński (gitara, śpiew) oraz Tomasz Susmęd (fortepian) z wielkim kunsztem oprowadził nas po twórczości poety, kompozytora i barda Jacka Kaczmareckiego. Usłyszeliśmy znane utwory: *Modlitwa o wschodzie słońca*, *Arka Noego*, *Oblawa*, *Mury*, *Źródło*, *Nasza klasa* i wiele innych.

Na zdjęciu zespół Trio Łódzko-Chojnowskie, od lewej: Tomasz Susmęd, Paweł Konopacki i Witold Łuczyński

W tym roku przypadła 20. rocznica śmierci Jacka Kaczmareckiego. Koncert był hołdem dla jego twórczości.

Po koncercie, uczestnicy spotkania udali się na kolację w formie biesiady grillowej przy Domku Ogrodnika znajdującego się na terenie parku zamkowego. W jesiennej aurze, przy blasku pochodni i ogniska, raczyliśmy się posiłkami przygotowanymi przez zamkową restaurację. Na zakończenie kolacji zaplanowano pokaz sztucznych ogni. Efekt pokazu wzmocniło odbicie fajerwerków w lustrze wodnym. Po zakończeniu kolacji dalsze „dyskusje” w mniejszych grupach przeniosły się do zamkowych pokoi i korytarzy.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników spotkania podczas zwiedzania Zamku

W drugim dniu zwiedzaliśmy Zamek, zaczynając od dziedzińca, poprzez sale tematyczne, Salę Balową, na korytarzu przy bibliotece kończąc. Zobaczyliśmy również postęp prac przy odbudowie Sali Wielka Alkova. Dzięki pani przewodnik poznaliśmy historię Zamku od czasów jego powstania i burzliwe dzieje, do czasów obecnych. Usłyszeliśmy historię rodów szlacheckich i królewskich, a także wiele anegdot z życia dawnych mieszkańców Zamku.

W tym miejscu chcielibyśmy raz jeszcze serdecznie podziękować kol. Zbigniewowi Szukalskiemu, dyrektorowi i obsłudze Zamku za pomoc w organizacji spotkania. Wasze zaangażowanie i dbałość o szczegóły naszego pobytu sprawiły, że ten wyjazd do Rydzyny na długo pozostanie nam w pamięci.

Opracował:
Piotr Kiwacz
Dyrektor ODZiR SIMP-EKSPRT Chojnow

Z aktywności Oddziału SIMP w Gliwicach

Oddział SIMP w Gliwicach we współpracy z Radą Miejską NOT Gliwice oraz Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego w Gliwicach organizuje regularne seminaria popularyzujące. W roku 2024 odbyły się kolejno następujące seminaria:

8 maja 2024 roku

- *Czy elektromobilność to efekt popytu rynku czy presja producentów?* zaprezentował dr inż. Rafał Setlak z Politechniki Śląskiej
- **Profesor Bogdan Skalmierski - Nauczyciel i Uczony** zaprezentował prof. Andrzej Tylikowski, Politechnika Warszawska

12 czerwca 2024 roku

- *Jak mikroorganizmy wykorzystują tworzywa sztuczne* zaprezentowała prof. Beata Cwalina z Politechniki Śląskiej
- **Profesor Stanisław Ochęduszek - Twórca Śląskiej Szkoły Termodynamiki** zaprezentował prof. Edward Kostowski

7 lipca 2024 roku

- *Czy jest realna transformacja energetyczna polskiej gospodarki na neutralną klimatycznie?* przedstawił prof. Waldemar Jędral, Politechnika Warszawska
- prezentacja **Profesor Lucjan Nehrebecki – wielki człowiek, budowniczy polskiej energetyki** zaprezentował prof. Jan Popczyk, Politechnika Śląska

26 września 2024 roku

- *Dekarbonizacja produkcji i dystrybucji ciepła w Gliwicach z wykorzystaniem lokalnych potencjałów paliwowych oraz wykorzystaniem dwukierunkowej wymiany ciepła* prezentował Krzysztof Szaliński, prezes PEC Gliwice
- **Józef Bem-general, inżynier. Bohater trzech narodów** zaprezentował kol. Lesław Świętochowski, prezes Oddziału SIMP w Tarnowie.

W związku z rezygnacją kol. Aleksandra Gwiazdy z funkcji prezesa Zarządu Oddziału SIMP w Gliwicach, w dniu 11 lipca 2024 roku na zebraniu Zarządu Oddziału kol. Jan Surówka został jednogłośnie wybrany p.o. prezesa Oddziału. Również z tego samego powodu w dniu 12 września 2024 roku kol. Jan Surówka na zebraniu delegatów do Rady Federacji NOT Gliwice został jednogłośnie wybrany na prezesa Rady Miejskiej NOT w Gliwicach.

Ponadto Oddział SIMP w Gliwicach zorganizował w dniach 21-22 września 2024 roku spotkanie integracyjne dla swoich członków i przyjaciół Oddziału, które miało miejsce w Zamku Królewskim w Rydzynie. Wyjazd połączony był z wizytą w Klasztorze św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy oraz wycieczkami do Browaru w Jabłonowie i Muzeum Chleba w Osiecznej.

Podczas pobytu w Zamku Królewskim w Rydzynie mieliśmy także okazję wysłuchać wspaniałego koncertu muzyki filmowej w wykonaniu Chóru NOVUM, który odbył się w Sali Balowej. Zostaliśmy bardzo gościnnie i serdecznie przyjęci przez kolegę Zbigniewa Szukałskiego, dyrektora Zamku oraz całą załogę pracowników. Serdecznie dziękujemy.

Poniżej prezentujemy zdjęcia z ostatniego wyjazdu integracyjnego.

Opracował:
Jan Surówka
p. o. prezesa O/SIMP w Gliwicach

Zdjęcia z wyjazdu integracyjnego członków Oddziału SIMP w Gliwicach

Z aktywności Oddziału SIMP w Szczecinie: relacja z 55. wycieczki techniczno-turystycznej zorganizowanej na 55-lecie Koła Portowego O/SIMP w Szczecinie przy Zarządzie Morskich Portów Szczecin i Świnoujście

Na dzień 1 czerwca 1969 roku datuje się utworzenie przez Oddział SIMP w Szczecinie Koła Międzyzakładowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich przy Zarządzie Portu Szczecin. W pierwszym roku działalności, Koło skupiało około 140 członków, w tym inżynierów i techników związanych z gospodarką morską Szczecina i Świnoujścia. Niezależnie od działalności statutowej przyjęto w planach pracy organizację w pierwszej dekadzie września, corocznych wycieczek techniczno-turystycznych. Głównym celem wycieczek było zwiedzanie i zapoznanie członków SIMP z zakładami przemysłowymi, fabrykami, kopalniami, placówkami naukowo-technicznymi, w kraju i zagranicą. Dlatego też, dla kontynuacji idei wycieczek techniczno-turystycznych, we wrześniu br. odbyła się 55. wycieczka w rejon Beskidów Śląsko-Czeskich Moraw oraz Szlaku „Orlich Gniazd” w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej.

Członkowie Koła Portowego SIMP w Muzeum Maszyn Parowych w Tarnowskich Górach

Program części technicznej wycieczki obejmował zwiedzanie Kopalni Srebra oraz największy Skansen Maszyn Parowych przy Kopalni Srebra w Tarnowskich Górach. Wielu uczestników - inżynierów i techników wycieczki, było żywo zainteresowanych ekspozycją, z uwagi na czynne zawodowe poznanie tych urządzeń.

Dla nas, mieszkańców Niziny Szczecińskiej, rejon południowej Polski, z pięknymi górami jakimi są Tatry, Karkonosze, Beskidy, Góry Świętokrzyskie i wieloma innymi pasmami górskimi, był i jest inspiracją do odkrywania interesujących krajobrazów, odczuwania tutejszego klimatu oraz zwiedzania ciekawych miejsc tej części Polski.

Nie zapominając o wieloletnich uczestnikach naszych 55. wycieczek, postanowiliśmy uhonorować trzech członków Koła Portowego SIMP okolicznościowymi medalami, w tym kolegów Mirosława Kachnowicza, Mariana Nowaka i Mariana Kowalskiego.

Uczestnicy wycieczki, na pierwszym planie trzech uhonorowani Koledzy w towarzystwie Prezesa Koła

Wszyscy uczestnicy wycieczki otrzymali „smycze” z nadrukiem tematycznym.

Tym razem, wybraliśmy piękne pasmo Gór Beskidów Śląskiego w Polsce i Morawskiego w Czechach. Mając główną bazę kwaterową w pensjonacie „Julia” w Wiśle, mieliśmy możliwość szybkiego dotarcia na pieszo do

wielu szlaków, otwierających przed nami wielokilometrowe trasy do maszerowania po tych pięknych krajobrazowo rejonach. Jednym z ciekawszych miejsc był Trójstyk granic Polska-Czechy-Słowacja na Trzycatku. Dalsze przejścia odbyły się grzbietem gór, wzdłuż granic Polsko-Czeskiej, Czesko-Słowackiej i Słowacko-Polskiej ze zdobyciem gór Jaworowy (Beskid Morawsko-Sląski) - 1032 m n.p.m. oraz Girovej (czes. Gírová) - 940 m n.p.m., które zwieńczyły pobyt w tych wspaniałych górach.

Drugi etap wycieczki rozpoczęliśmy od zwiedzania Krakowa, nie omijając Zamku Królewskiego na Wawelu, Rynku Głównego, Sukiennic oraz spacerując urokliwymi uliczkami miasta. Jednakże, głównym punktem programu wycieczki było zwiedzanie i przejście Szlakiem „Orlich Gniazd” w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej. Przeszliśmy Doliną Prądnika, zwiedzając

Jaskinię Niedźwiedzią. Dalej udaliśmy się do Zamku na Pieskowej Skale aż do Maczugi Herkulesa.

Grupowe zdjęcie uczestników wycieczki, członków Koła Portowego SIMP na tle Zamku na Pieskowej Skale

Ciekawostką dla nas - „ludzi z nad morza” był spacer i zapoznanie się z piaskami Pustyni Błędowskiej.

W dalszych dniach, zwiedziliśmy kolejno Zamki w Mirowie, Bobolicach i Ogrodzieńcu, spacerując po tujejszych plantach. Później udaliśmy się

szlakiem w rejon Kroczyca w rezerwacie Góry Zborów, a zakończyliśmy wejściem na jej szczyt około 500 m n.p.m.

Co więcej, kolejne punkty wycieczki to zwiedzanie Kopalni Srebra i Sztolni Czarnego Pstrąga, przepływ łodziami (zabytek na liście UNESCO), atrakcje, które spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników wycieczki.

Kończąc wycieczkę w Częstochowie, grupa uczestników mogła w ramach czasu wolnego indywidualnie zwiedzać miasto oraz m. in. Jasną Górę.

W ramach nawiązania bezpośredniej współpracy wewnątrzstowarzyszeniowej, zorganizowaliśmy tym razem spotkanie z Zarządem Oddziału SIMP w Częstochowie. W miłej

atmosferze wymienialiśmy poglądy i informacje nt. działalności naszych Oddziałów SIMP w Szczecinie i Częstochowie oraz nakreśliliśmy warunki dalszych wzajemnych działań.

Zachęcamy do zobaczenia pełnej galerii zdjęć z wycieczki na www.szczecin.simp.pl, www.zmpsis.simp.pl oraz na FB KP SIMP <https://m.facebook.com/p/Ko%C5%82o-Portowe-SIMP-w-Szczecinie-100057187550407/>

Do zobaczenia za rok!

Opracował:
Stefan G. Skrzypiec
Prezes KP SIMP

Tytuł honoris causa dla Kolegi profesora Piotra Bielaczycy

Uniwersytet w Vaasa w Finlandii przyznał tytuł doktora honoris causa 12 uznanym osobom, posiadającym szczególne zasługi naukowe lub społeczne. Nadanie godności honorowego doktoratu jakim jest tytuł honoris causa to najwyższe wyróżnienie przyznawane przez uczelnie. W gronie wyróżnionych znalazł się nasz stowarzyszeniowy kolega profesor Piotr Bielaczyc.

W dniu 20 września br. odbyła się uroczysta ceremonia, podczas której prof. Piotrowi Bielaczycowi wręczone zostało to zaszczytne wyróżnienie: tytuł doktora honoris causa nauk technicznych / Honorary Doctor of Science (Technology) /.

Kol. Piotr Bielaczyc pełni w SIMP funkcje wiceprezesa Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierów Motoryzacji SIMP i członka Zarządu Oddziału SIMP w Bielsku-Białej. Jednocześnie, jest przedstawicielem SIMP w Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń Inżynierów Samochodowych (FISITA) oraz wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Naukowego Silników Spalinowych (PTNSS).

Obecnie, prof. Piotr Bielaczyc pracuje w Instytucie Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL Sp. z o.o. w Bielsku-Białej. BOSMAL to największe w Europie Środkowej centrum badawczo-rozwojowe specjalizujące się w wykonywaniu prac badawczo-rozwojowych oraz produkcyjnych na zlecenia krajowych i zagranicznych firm, głównie motoryzacyjnych. Wcześniej, przez ponad 20 lat kol. Piotr Bielaczyc pracował jako kierownik Zakładu Badań Silników oraz sekretarz naukowy. Aktualnie, odpowiada za projekty HORIZON Europe.

W swojej karierze zawodowej był odpowiedzialny za ponad 500 projektów badawczo-rozwojowych w branży motoryzacyjnej i transporcie terenowym. Projekty dotyczyły zarówno silników tradycyjnych, jak i układów hybrydowych, redukcji emisji i rozwoju paliw. Jest członkiem kilku grup roboczych oraz komitetów Organizacji Narodów Zjednoczonych i Komisji Europejskiej zajmujących się przyszłym prawodawstwem dotyczącym emisji, a także międzynarodowych organizacji inżynierskich, takich jak SAE International /Society of Automotive Engineers/ (Stany Zjednoczone), FISITA (Fédération Internationale des Sociétés d'Ingénieurs des Techniques de l'Automobile) i VERT (Szwajcaria).

Kol. Piotr Bielaczyc jest profesorem Politechniki Krakowskiej. Pracuje również jako profesor wizytujący na kilku europejskich uniwersytetach. Od około 30 lat współpracuje

z fińskimi firmami i uczelniami przy wielu projektach badawczych, organizując konferencje naukowe oraz współredagując publikacje. Prof. Piotr Bielaczyc jest wieloletnim „zwolennikiem” Uniwersytetu w Vaasa, jego aktywnym, głównym mówcą na różnych forach. Był członkiem grupy doradczej projektu badawczego Clean Propulsion kierowanego przez Uniwersytet w Vaasa.

W ubiegłym roku kol. Piotr Bielaczyc został nagrodzony przez SAE International w USA i otrzymał prestiżową nagrodę „Forres R. McFarland award” jako pierwszy polski inżynier i drugi *Fellow Member* (z ang. „*a privileged member who is specially elected in recognition of his work and achievements*” – uprzywilejowany członek organizacji, ekspert o światowej reputacji, wybrany w uznaniu za osiągnięcia oraz popularyzację nauki i techniki). Jesteśmy dumni, że praca polskiego inżyniera, wieloletniego członka SIMP (od 1976 roku) została dostrzeżona i uhonorowana przez tak ważną instytucję zagraniczną.

Gratulujemy naszemu Koledze zdobytych osiągnięć, życząc dalszych sukcesów zarówno w życiu zawodowym jak i osobistym.

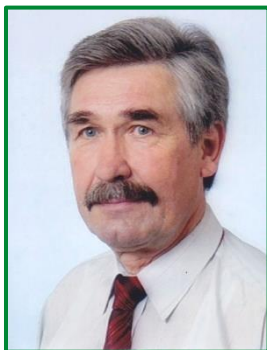
Źródło: <https://www.uwasa.fi/en/conferment/honorary-doctors>

Transmisja z uroczystej ceremonii na Uniwersytecie Vaasa
<https://www.youtube.com/live/QjEPeBivL4Q>

Opracował:
Zespół redakcyjny WS

Wspomnienie o Koledze Zenonie Chojnackim z Oddziału SIMP w Lesznie

Wspomnienie o inżynierze Zenonie Chojnackim (13.05.1950 – 20.09.2023), wieloletnim członku SIMP i aktywnym działaczu Oddziału SIMP w Lesznie.

W dniu 20 września br. bieżącego roku, minęła pierwsza rocznica śmierci Kolegi Zenona Chojnackiego, wieloletniego Prezesa Oddziału SIMP w Lesznie (2002-2023), członka SIMP od 1979 roku, uczestnika i współorganizatora 5. kolejnych Walnych Zjazdów Delegatów SIMP. Był w kręgach Stowarzyszenia osobą powszechnie znaną i lubianą, jednak w szczególnej pamięci zapadną nam chwile, kiedy przez szereg kolejnych kadencji wprowadzał i wyprowadzał sztandar SIMP podczas Walnych Zjazdów Delegatów naszego Stowarzyszenia.

Na zdjęciu kol. Zenon Chojnacki i poczet sztandarowy SIMP podczas WZD

Kolega Zenon Chojnacki urodził się w roku 1950 w Nowinach Wielkich w powiecie Gorzów Wielkopolski. Dyplom inżyniera mechanika o specjalności: technolog, uzyskał w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Swoją pracę zawodową niemal w całości poświęcił miastu Lesznu, pracując kolejno w Leszczyńskiej Fabryce Pomp jako technolog ds. wynalazczości, w Wojewódzkim Klubie Techniki i Racjonalizacji w Lesznie jako dyrektor biura, później pracując w Przedsiębiorstwie Eksportu Budownictwa Instaleksport S.A w Lesznie, a następnie w firmie Rodon w Lesznie. Podczas swojej pracy zawodowej zajmował się również działalnością dydaktyczną w zakresie prawa wynalazczego, BHP oraz rysunku technicznego w Zespole Szkół Budowlanych oraz w Liceum nr 1 w Lesznie.

Niemal od początku swojej pracy zawodowej był związany ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Należał do grona osób, które były bezpośrednio związane z drugą fazą odbudowy Zamku w Rydzynie po roku 1980. Jako Prezes Oddziału SIMP w Lesznie charakteryzował się niezwykle skrupulatnością w prowadzeniu wszelkich spraw statutowo-organizacyjnych. Przez cały okres swojej działalności w SIMP, zabiegał o nowych członków dla Oddziału SIMP w Lesznie, kontaktując się przy tym z kierownictwami firm technicznych, działającymi również poza powiatem leszczyńskim. Był ściśle związany z Zamkiem w Rydzynie, gdzie uczestniczył w najważniejszych wydarzeniach. Wszystkie działania w obszarze Stowarzyszenia prowadził społecznie. Prywatnie lubił majsterkować, był wielkim miłośnikiem żużla, z którego przecież słynie Leszno oraz lubił słuchać dobrego bluesa.

Kolega Zenon zmarł 20 września 2023 roku i został pochowany na cmentarzu parafialnym przy ulicy Kąkolewskiej w Lesznie. *Zgodnie z wolą zmarłego, pochowano go z wpiętą w klapę marynarki odznaką SIMP.*

Na zawsze pozostanie w naszych sercach jako uczciwy, ciepły, uśmiechnięty i życzliwy Kolega.

Opracował:

Zbigniew Szukalski

Dyrektor Zamku Królewskiego w Rydzynie

Zapowiedzi konferencji naukowo-technicznych

51 KRAJOWA KONFERENCJA BADAŃ NIENISZCZĄCYCH

Wrocław

15 – 17 października 2024 r.

HASŁO KONFERENCJI

NOWOCZESNE BADANIA NIENISZCZĄCE PODSTAWĄ BEZPIECZEŃSTWA

BIURO KONFERENCJI

ZBM ULTRA sp. z o.o.
ul. Zimowa 3, 55-003 Wrocław
71 364 36 52
biuro@ultra.wroclaw.pl
www.kkbn.pl

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU ORGANIZACYJNEGO

Piotr Machała
piotr.machala@ultra.wroclaw.pl

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO

prof. dr hab. inż. Krzysztof Schabowicz
krzysztof.schabowicz@pwr.edu.pl

SEKRETARZ KONFERENCJI

Ewa Harapińska
ewa.harapinska@ultra.wroclaw.pl

KOMISARZ WYSTAWY

Patryk Uchroński
patryk.uchronski@ultra.wroclaw.pl

MIEJSCE KONFERENCJI

Wrocław Bielany Q Hotel ****
ul. Szwedzka 7, 55-040
Bielany Wrocławskie
www.qhotels.pl/bielany-wroclawskie

ORGANIZATORZY KONFERENCJI

Polskie Towarzystwo Badań
Nieniszczących i Diagnostyki
Technicznej SiMP
Oddział we Wrocławiu

przy współudziale
Polskiego Towarzystwa Badań
Nieniszczących i Diagnostyki
Technicznej SiMP
Zarząd Główny w Warszawie
oraz
ZBM ULTRA sp. z o.o.

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU

www.kkbn.pl

Informacje:
+48 71 364 36 52

Koszty uczestnictwa:

Opłata za udział w konferencji wynosi (ceny netto):

- 2 400,00 zł/osoba – pokój 2-osobowy;
- 3 500,00 zł/osoba – pokój 1-osobowy (ilość pokoi 1-osobowych ograniczona, decyduje kolejność zgłoszeń).

Opłata obejmuje: udział w sesjach plenarnych, plakatowej, wystawie, warsztatach, imprezach towarzyszących, koszty noclegu, catering, materiały konferencyjne i certyfikat uczestnictwa.

Chętnych do zgłoszenia referatów zapraszamy do zapoznania się z wymaganiami dostępnymi na stronie www.kkbn.pl lub kontaktu z Komitetem Naukowym Konferencji.

Zapraszamy do wzięcia czynnego udziału w wystawie aparatury towarzyszącej Konferencji – szczegóły, cennik oraz formularz zgłoszenia dostępne są na stronie www.kkbn.pl.

Ważne terminy:

Dla uczestników:

- 1 października 2024 r. – zgłoszenie udziału w konferencji

Dla prelegentów:

- 15 czerwca 2024 r. – zgłoszenie referatu
- 31 lipca 2024 r. – nadsyłanie pełnych tekstów referatów

Dla wystawców:

- 1 września 2024 r. – zgłoszenie udziału w wystawie

Wypełnione formularze prosimy przelać mailem na adres: 51kkbn@kkbn.pl.

W razie pytań prosimy o kontakt z Biurem Konferencji.

Wrocław
15 – 17 października 2024 r.

**51 KRAJOWA
KONFERENCJA
BADAŃ
NIENISZCZĄCYCH**

Kronika stowarzyszeniowa

- W dniu **9 lipca 2024 roku** w odbyło się posiedzenie Komisji Kwalifikacyjnej Rzecznawców SIMP przeprowadzone w trybie online. Komisja pod przewodnictwem kol. Zbigniewa Neumanna dokonała oceny wniosków o tytuł Rzecznawcy SIMP, w tym: zatwierdzono 7 wniosków dla nowo mianowanych rzeczoznawców i 5 wniosków dotyczących okresowej weryfikacji.
- W dniu **15 lipca 2024 roku** w siedzibie ZG SIMP odbyło się spotkanie gremium Polskiego Lobby Przemysłowego i zaproszonych przedstawicieli SIMP oraz gości. W spotkaniu uczestniczył kol. Tomasz Chmielewski, prezes SIMP oraz kol. Sylwester Staniszewski, prezes Oddziału Warszawskiego SIMP. Celem spotkania był przygotowanie ogólnopolskiej konferencji naukowej w ramach XXXII edycji Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego, wydarzenia zaplanowanego na wrzesień br.
- W dniu **8 sierpnia 2024 roku** odbyło się zebranie Zarządu Głównego SIMP przeprowadzone w trybie hybrydowym, któremu przewodniczył kolega Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium publikujemy odrębnie.*
- W dniach **3-6 września roku** podczas 32. edycji Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego MSPO, wydarzenia organizowanego pod patronatem honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy na terenie Targów Kielce S.A, odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa nt. „Współpracy przedsiębiorstw sektora obronnego z cywilnymi przedsiębiorstwami i jednostkami badawczo-rozwojowymi. Partnerstwo publiczno-prywatne”. Współorganizatorem konferencji był SIMP. W programie wydarzenia przewidziane były wystąpienia członków SIMP oraz przez przedstawicieli firm współpracujący z naszym Stowarzyszeniem. *Szerszą informację na temat tego wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniu **4 września 2024 roku** w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyło się posiedzenie Głównej Komisji Rewizyjnej SIMP, której przewodniczył kol. Krzysztof Jankowski.
- W dniu **12 wrześniu 2024 roku** odbyło się zebranie Zarządu Głównego SIMP przeprowadzone w trybie hybrydowym, któremu przewodniczył kolega Tomasz Chmielewski, prezes SIMP. *Ustalenia i decyzje podjęte przez to gremium zostaną opublikowane odrębnie.*
- W dniu **20 września 2024 roku** w auli Wydziału Mechanicznego Technologicznego Politechniki Warszawskiej odbył się DZIEŃ MECHANIKA 2024. Impreza, zgodnie z intencją Zarządu Głównego SIMP, obchodzona była na pamiątkę zebrania konstytucyjnego powołującego Stowarzyszenie, co miało miejsce w dniu 28 czerwca 1926 roku na terenie Politechniki Warszawskiej. Podczas wydarzenia wręczono statuetkę wyróżnionemu tytułem INŻYNIER MECHANIK 2024 ROKU oraz statuetki i dyplomy laureatom XVII edycji Konkursu na „Najlepsze Osiągnięcie Techniczne 2023 Roku”. *Szerszą informację na temat tego wydarzenia publikujemy odrębnie.*
- W dniach **25 września – 1 października 2024 roku** po raz trzynasty odbyły się Warszawskie Dni Techniki pod hasłem: „Warszawa - technika wczoraj, dziś i jutro” organizowane przez Oddział Warszawski SIMP. Współorganizatorem wydarzenia była Rada Stołeczna FSNT-NOT. Patronat nad XIII WDT objęło Ministerstwo Edukacji oraz Prezydent m. st. Warszawy. *Szerszą informację na temat tego wydarzenia publikujemy odrębnie.*

Szanowni Państwo,

Z przyjemnością oferujemy Państwu
KURS UZUPEŁNIAJĄCY

dla osób zatrudnionych na stanowiskach pracy dozoru i obsługi urządzeń / instalacji w jednostkach organizacyjnych służby zdrowia oraz innych zakładach wykorzystujących urządzenia i instalacje gazów medycznych z zakresu

**„OBSŁUGI I INSTALACJI
NIEPALNYCH GAZÓW MEDYCZNYCH”**

Kurs odbędzie się
21-22 października 2024 roku
w Hotelu Ibis przy ul. Ostrobramskiej 36 w Warszawie
w godzinach:
10.00-17.00 w dniu 21.10.2024
09.00-14.00 w dniu 22.10.2024

Ten unikalny kurs jest dedykowany profesjonalistom medycznym, technikom, pracownikom służby zdrowia oraz wszystkim zainteresowanym zagadnieniami związanymi z bezpiecznym wykorzystywaniem niepalnych gazów medycznych w praktyce klinicznej.

Główne tematy kursu obejmują:

- Charakterystykę i zastosowanie niepalnych gazów medycznych.
- Bezpieczną obsługę i przechowywanie gazów medycznych.
- Procedury awaryjne i postępowanie w przypadku wycieku.
- Przepisy prawne i regulacje związane z gazami medycznymi.
- Studia przypadków i ćwiczenia praktyczne.

Nasi wykładowcy to eksperci z dziedziny medycyny oraz specjaliści ds. bezpieczeństwa, którzy podzielą się swoją wiedzą i praktycznymi wskazówkami, co pozwoli uczestnikom na zdobycie niezbędnych umiejętności w obszarze niepalnych gazów medycznych.

W razie pytań, jesteśmy do Państwa dyspozycji:
tel. 22 839-01-51, 571-406-197
e-mail: odkwarszawa@simp.pl

SIMP ODK w Warszawie wdrożył oraz stosuje system zarządzania jakością zgodny z normą PN-EN ISO 9001-2015 z datą ważności do 06.02.2026 r.

Nr CSJ/308/2023/26

**OŚRODEK
DOSKONALENIA KADR
SIMP**

W WARSZAWIE

ul. Świętokrzyska 14A
00-050 Warszawa
tel. 571-406-197
22 839-01-51

e-mail: odkwarszawa@simp.pl
<https://odkwarszawa.simp.pl/>

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

**NIEPALNE GAZY
MEDYCZNE**

Kursy uzupełniające
Kursy specjalistyczne

**UPRAWNIENIA
ENERGETYCZNE**

Szkolenia i egzaminy:
elektryczne – Grupa 1
cieplne – Grupa 2
gazowe – Grupa 3

**ZAPRASZAMY
DO WSPÓŁPRACY**

Szanowni Państwo,

Z przyjemnością oferujemy Państwu ekskluzywny kurs specjalistyczny, dla nowo zatrudnionych pracowników na stanowiskach pracy dozoru i obsługi urządzeń/instalacji w jednostkach organizacyjnych służby zdrowia oraz innych zakładach wykorzystujących urządzenia i instalacje gazów medycznych z zakresu

**„OBSŁUGI I INSTALACJI
NIEPALNYCH GAZÓW MEDYCZNYCH”**

Kurs odbędzie się
4-8 listopada 2024 r.
w Hotelu Ibis przy ul. Ostrobramskiej 36 w Warszawie

Harmonogram godzinowy:

04.11.2024 r. - godz. 11.00-18.00
05-07.11.2024 r. - godz. 09.00-17.00
08.11.2024 r. - godz. 09.00-14.00

Szczegółowy program zostanie wysłany do uczestników pod koniec października 2024 r.

Ten unikalny kurs jest dedykowany profesjonalistom medycznym, technikom, pracownikom służby zdrowia oraz wszystkim zainteresowanym zagadnieniami związanymi z bezpiecznym wykorzystywaniem niepalnych gazów medycznych w praktyce klinicznej.

Główne tematy kursu obejmują:

- Charakterystykę i zastosowanie niepalnych gazów medycznych.
- Bezpieczną obsługę i przechowywanie gazów medycznych.
- Procedury awaryjne i postępowanie w przypadku wycieku.
- Przepisy prawne i regulacje związane z gazami medycznymi.
- Studia przypadków i ćwiczenia praktyczne.

Nasi wykładowcy to eksperci i praktycy w dziedzinie planowania, eksploatacji i konserwacji systemów niepalnych gazów medycznych oraz specjaliści ds. bezpieczeństwa, którzy podzielą się swoją wiedzą i praktycznymi wskazówkami, co pozwoli uczestnikom na zdobycie niezbędnych umiejętności w obszarze niepalnych gazów medycznych.

W razie pytań, jesteśmy do Państwa dyspozycji:
tel. 22 839-01-51, 571-406-197
e-mail: odkwarszawa@simp.pl

BĘDZIE NAM MIŁO PAŃSTWA GOŚCIĆ

Nr CSJ/308/2023/26

**OŚRODEK
DOSKONALENIA KADR
SIMP**

W WARSZAWIE
ul. Świętokrzyska 14A
00-050 Warszawa
tel. 571-406-197
22 839-01-51
e-mail:
odkwarszawa@simp.pl
<https://odkwarszawa.simp.pl/>

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

**NIEPALNE GAZY
MEDYCZNE**

Kursy uzupełniające
Kursy specjalistyczne

**UPRAWNIENIA
ENERGETYCZNE**

Szkolenia i egzaminy:
elektryczne – Grupa 1
cieplne – Grupa 2
gazowe – Grupa 3

ZAPRASZAMY

WIĘCEJ INFORMACJI NA <https://odkwarszawa.simp.pl/aktualnosci/>

Księgarnia internetowa Wydawnictwa SIMP Przegląd Spawalnictwa

wydawnictwo.simp.pl

W odpowiedzi na duże zainteresowanie Czytelników publikacjami książkowymi Wydawnictwa Przegląd Spawalnictwa udostępniamy Państwu księgarnię internetową, umożliwiającą wykonanie płatności elektronicznych.

W ofercie księgarni znajdują Państwo książki inżynierskie oraz do nauki spawania autorstwa uznanych w środowisku inżynierskim specjalistów z ośrodków akademickich i naukowo-badawczych.

W księgarni można również zamówić egzemplarze drukowanej wersji czasopisma naukowo-technicznego Welding Technology Review/Przegląd Spawalnictwa. Dostępne są również do nabycia pojedyncze egzemplarze archiwalne (wydania z lat 2018-2024) w wariantach drukowanym oraz cyfrowym do pobrania bezpośrednio ze strony.

Zadzwoń do nas: 228272542

 Zaloguj się Koszyk (0)

KSIĄŻKI MONOGRAFIE CZASOPISMO "PRZEGŁĄD SPAWALNICTWA" - WERSJA DRUKOWANA

E-WYDANIE "PRZEGŁĄD SPAWALNICTWA" KALENDARZE

Szukaj w naszym katalogu

Jacek Skania, Krzysztof...

82,50 zł

NOWOCZESNE STALE...

39,60 zł

KAZIMIERZ FERENC PODRĘCZNIK...

40,00 zł

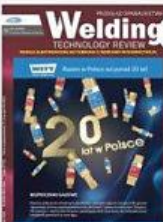
JANUSZ CZUCHRY, SŁAWOMIR...

71,50 zł

PRENUMERATA 6 KOLEJNYCH...

150,00 zł

1/2023 (WERSJA...

0,00 zł

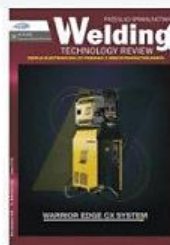
KAZIMIERZ FERENC PODRĘCZNIK...

40,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

40,00 zł

2/2023 Przegląd Spawalnictwa

20,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

40,00 zł

Kazimierz Ferenc Podręcznik...

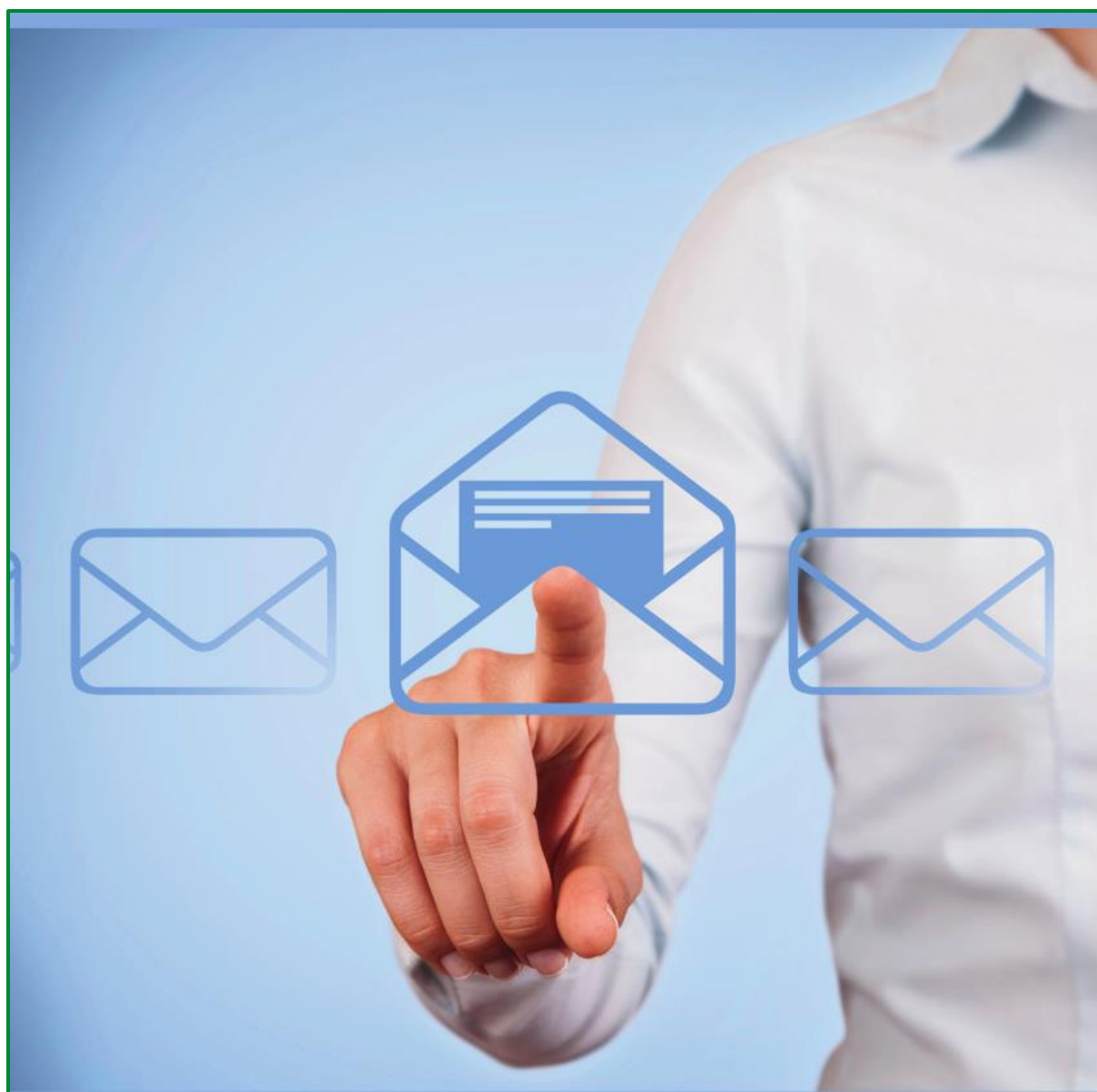
40,00 zł

2/2024 Przegląd Spawalnictwa

25,00 zł

ZAPRASZAMY DO ODWIEDZENIA STRONY <https://wydawnictwo.simp.pl/>

Zapisz się
do newslettera
„MECHANIKA”

www.mechanik.media.pl/newsletter.html

INFORMACJE O PRENUMERACIE NA <http://www.mechanik.media.pl/>

XXIV EDYCJA OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU

Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

Patronat Honorowy

NA NAJLEPSZĄ PRACĘ DYPLOMOWĄ

o profilu mechanicznym
wykonaną i obronioną
w polskiej uczelni technicznej
rok akad. 2023/2024

Konkurs kierowany jest do dyplomantów **wyższych uczelni technicznych** (politechnik i innych publicznych szkół wyższych), a jego celem jest promocja szczególnie uzdolnionych absolwentów uczelni technicznych oraz stworzenie zachęty moralnej i materialnej do podejmowania ambitnych prac dyplomowych o profilu mechanicznym.

Prace dyplomowe do konkursu należy składać do właściwych terytorialnie (dla uczelni) oddziałów SIMP.

Termin składania prac:

- I etap - na szczeblu Oddziału SIMP - do **15.10.2024 r.**
- II etap - na szczeblu Zarządu Głównego SIMP - do **15.11.2024 r.**

Pochwal się swoimi osiągnięciami!

Szczegółowe informacje na www.simp.pl oraz w **Oddziałach SIMP**

ul. Świętokrzyska 14 A
00-050 Warszawa

tel. 22 827 17 68
tel. 22 826 45 55

simp@simp.pl

Wiadomości SIMB

Redaguje zespół w składzie:

Elżbieta Białek, Tomasz Chmielewski,
Anna Dąbrowska i Anna Krauze

Wydawca: Zarząd Główny SIMB

ul. Świętokrzyska 14A, 00-050 Warszawa
tel. 22 826-45-55, e-mail: simp@simp.pl